

Torsdag den 13. december 2012 (D)

1

35. møde

Torsdag den 13. december 2012 kl. 10.00

Dagsorden

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 14:

Forespørgsel til statsministeren om den grønlandske økonomi. Af Ellen Trane Nørby (V), Kristian Thulesen Dahl (DF), Villum Christensen (LA) og Lars Barfoed (KF). (Anmeldelse 11.12.2012).

2) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 13 [afstemning]:

Forespørgsel til statsministeren om det kommende EU-topmøde. (Hasteforespørgsel). Af Kristian Thulesen Dahl (DF) m.fl. (Anmeldelse 11.12.2012. Fremme 11.12.2012. Forhandling 12.12.2012. Forslag til vedtagelse nr. V 15 af Kristian Thulesen Dahl (DF). Forslag til vedtagelse nr. V 16 af Lykke Friis (V), Jens Joel (S), Rasmus Helveg Petersen (RV), Lisbeth Bech Poulsen (SF) og Lars Barfoed (KF). Forslag til vedtagelse nr. V 17 af Nikolaj Vilumsen (EL)).

3) 3. behandling af lovforslag nr. L 64:

Forslag til lov om indgåelse af tillægsaftaler til den dansk-grønlandske dobbeltbeskatningsaftale. Af skatteministeren (Holger K. Nielsen). (Fremstilling 14.11.2012. 1. behandling 20.11.2012. Betænkning 05.12.2012. 2. behandling 11.12.2012. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

4) 3. behandling af lovforslag nr. L 9:

Forslag til lov om ændring af lov om bygningsfredning og bevaring af bygninger og bymiljøer. (Mulighed for digital bekendtgørelse, be-myndigelse til, at bygningsarbejder kan ske efter skriftlig underretning m.v.). Af kulturministeren (Uffe Elbæk). (Fremstilling 03.10.2012. 1. behandling 25.10.2012. Betænkning 28.11.2012. 2. behandling 11.12.2012).

5) 3. behandling af lovforslag nr. L 33:

Forslag til lov om ændring af lov om erhvervsakademiuddannelser og professionsbacheloruddannelser, lov om professionshøjskoler for videregående uddannelser og lov om Danmarks Evalueringsinstitut og om ophævelse af lov om uddannelsen til professionsbachelor som lærer i folkeskolen. (Ændringer som følge af ny læreruddannelse). Af ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser (Martin Lidegaard, fg.). (Fremstilling 11.10.2012. 1. behandling 01.11.2012. Betænkning 04.12.2012. 2. behandling 06.12.2012).

6) 3. behandling af lovforslag nr. L 36:

Forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om sammenlægning og spaltning af uddannelsesinstitutioner m.v. og om op-hævelse af lov om Det Informationsvidenskabelige Akademi. (Mulighed for sammenlægning og spaltning af universiteter, uddannel-ses- og forskningsinstitutioner m.v.). Af ministeren for forskning, innovation og videregående uddannel-ser (Morten Østergaard). (Fremstilling 24.10.2012. 1. behandling 01.11.2012. Betænkning 04.12.2012. 2. behandling 06.12.2012. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

7) 3. behandling af lovforslag nr. L 37:

Forslag til lov om ændring af lov om offentlige forskningsinstitutio-ners kommercielle aktiviteter og samarbejde med fonde. (Mulighed for universiteterne for at formidle visse boliger og studielån i forbin-delse med internationale uddannelsessamarbejder). Af ministeren for forskning, innovation og videregående uddannel-ser (Morten Østergaard). (Fremstilling 24.10.2012. 1. behandling 01.11.2012. Betænkning 04.12.2012. 2. behandling 06.12.2012).

8) 3. behandling af lovforslag nr. L 43:

Forslag til lov om ændring af dagtilbudsloven. (Ophævelse af kom-munal pligt til at udarbejde en plan for sprogvurdering m.v.). Af børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini). (Fremstilling 25.10.2012. 1. behandling 06.11.2012. Betænkning 27.11.2012. 2. behandling 04.12.2012).

9) 3. behandling af lovforslag nr. L 42:

Forslag til lov om indfødsrets meddelelse. Af justitsministeren (Morten Bødskov). (Fremstilling 25.10.2012. 1. behandling 08.11.2012. Betænkning 05.12.2012. 2. behandling 11.12.2012).

10) 3. behandling af lovforslag nr. L 48:

Forslag til lov om ændring af færdselsloven og lov om fragtaftaler ved international vejtransport. (Indførelse af gebyr i forbindelse med chaufføruddannelsen inden for vejtransport af farligt gods og indfø-relse af mulighed for anvendelse af elektroniske fragtbreve m.v.). Af justitsministeren (Morten Bødskov). (Fremstilling 01.11.2012. 1. behandling 15.11.2012. Betænkning 06.12.2012. 2. behandling 11.12.2012).

11) 2. behandling af lovforslag nr. L 44:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og lov om aktiv socialpolitik. (Midlertidig ændring af kommunernes medfinansiering af arbejdsløshedsdagpenge og kontanthjælp). Af beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen). (Fremstilling 26.10.2012. 1. behandling 08.11.2012. Betænkning 05.12.2012).

12) 2. behandling af lovforslag nr. L 55:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsmiljø i Grønland. (Begrænsning af arbejdsgiverens kriminalretlige ansvar, skærpelse af det kriminalretlige ansvar, indførelse af koordinatoruddannelse m.v.).

Af beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen).

(Fremsættelse 07.11.2012. 1. behandling 13.11.2012. Betænkning 07.12.2012).

13) 2. behandling af lovforslag nr. L 56:

Forslag til lov om ændring af retsplejelov for Grønland. (Ændring af retskredsene i Grønland m.v.).

Af justitsministeren (Morten Bødskov).

(Fremsættelse 07.11.2012. 1. behandling 15.11.2012. Betænkning 07.12.2012).

14) 2. behandling af lovforslag nr. L 69:

Forslag til lov om ændring af lov om forbud mod slagting og aflivning af drægtige produktionsdyr og heste i den sidste tiendedel af drægtighedsperioden. (Ophævelse af krav om særskilt aflivning af fostre i forbindelse med slagting).

Af fødevareministeren (Mette Gjerskov).

(Fremsættelse 15.11.2012. 1. behandling 20.11.2012. Betænkning 05.12.2013).

15) 2. behandling af lovforslag nr. L 40:

Forslag til lov om ændring af søloven, lov om tillæg til strandsloven af 10. april 1895, lov om skibes besætning og forskellige andre love samt om ophævelse af lov om registreringsafgift for fritidsfartøjer. (Gennemførelse af vragfjernelseskonventionen, tilpasninger som følge af passagerrettighedsforordningen, gebyr for sønærings- og kvalifikationsbeviser, indførelse af en årlig afgift for skibe optaget i skibsregistre og sanktionering af skibsførerens forpligtelse til at redde de ombordværende m.v.).

Af erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen).

(Fremsættelse 24.10.2012. 1. behandling 01.11.2012. Betænkning 06.12.2012).

16) 2. behandling af lovforslag nr. L 41:

Forslag til lov om ændring af konkurrenceloven og straffeloven. (Indførelse af fængselsstraf i kartelsager, forhøjelse af bødeniveauet, straflempelse, ændrede sagsprocesser m.v.).

Af erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen).

(Fremsættelse 26.10.2012. 1. behandling 01.11.2012. Betænkning 06.12.2012).

17) 2. behandling af lovforslag nr. L 17:

Forslag til lov om ændring af selskabsloven, årsregnskabsloven og forskellige andre love. (Indførelse af regler om måltal og politikker for den kønsmæssige sammensætning i det øverste ledelsesorgan og for afrapportering herom).

Af erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn).

(Fremsættelse 03.10.2012. 1. behandling 23.10.2012. Betænkning 28.11.2012).

18) 2. behandling af lovforslag nr. L 2:

Forslag til lov om ændring af lov om ligestilling af kvinder og mænd. (Måltal og politik for den kønsmæssige sammensætning i bestyrelser m.v. for statslige institutioner og virksomheder m.v.).

Af ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen).

(Fremsættelse 03.10.2012. 1. behandling 23.10.2012. Betænkning 28.11.2012).

19) 2. behandling af lovforslag nr. L 72:

Forslag til lov om ændring af lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v. og lov om statens voksenuddannelsesstøtte (SVU). (Adgang til delegation m.v.).

Af børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini).

(Fremsættelse 15.11.2012. 1. behandling 22.11.2012. Betænkning 11.12.2012).

20) 2. behandling af lovforslag nr. L 73:

Forslag til lov om ændring af lov om friskoler og private grundskoler m.v. og lov om folkehøjskoler, efterskoler, husholdningsskoler og håndarbejdsskoler (frie kostskoler). (Tilskud til inklusion af elever med særlige behov på frie skoler m.v.).

Af børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini).

(Fremsættelse 15.11.2012. 1. behandling 22.11.2012. Betænkning 11.12.2012).

21) 2. behandling af lovforslag nr. L 79:

Forslag til lov om ændring af lov om Arbejdsgivernes Elevrefusion, lov om erhvervsuddannelser og lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. (Finansieringsomlægning af skolepraktikydelse, omlægning af arbejdsgiverbidrag, ophævelse af præmie, løntilskud og bonus samt nye, midlertidige tilskudsordninger).

Af børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini).

(Fremsættelse 16.11.2012. 1. behandling 23.11.2012. Betænkning 11.12.2012).

22) 2. behandling af lovforslag nr. L 80:

Forslag til lov om ændring af lov om erhvervsuddannelser. (Praktikcentre og hurtigere optagelse til skolepraktik m.v.).

Af børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini).

(Fremsættelse 16.11.2012. 1. behandling 23.11.2012. Betænkning 11.12.2012).

23) 1. behandling af lovforslag nr. L 96:

Forslag til lov om ændring af lov om folkeskolen. (Bemyndigelse til at fastsætte regler om minimumsstørrelsen for interne skoler i dagbehandlingstilbud og anbringelsessteder m.v.).

Af børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini).

(Fremsættelse 29.11.2012).

24) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 30:

Forslag til folketingsbeslutning om forbedring af de frie grundskolers rammevilkår.

Af Merete Riisager (LA) m.fl.

(Fremsættelse 16.11.2012).

25) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 26:

Forslag til folketingsbeslutning om forsøgsordning med kørekort til 17-årige.

Af Kristian Pihl Lorentzen (V), Kim Christiansen (DF), Leif Mikkelsen (LA) og Mike Legarth (KF).

(Fremsættelse 14.11.2012).

26) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 23:

Forslag til folketingsbeslutning om dispensation for den 1-årige anmeldelsesfrist for arbejdsskader, der er indtruffet før den 1. juli 2007.

Af Jørgen Arbo-Bæhr (EL) m.fl.

(Fremsættelse 13.11.2012).

27) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 27:

Forslag til folketingsbeslutning om at genindføre starthjælp og introduktionsydelse.

Af Martin Henriksen (DF) m.fl.

(Fremsættelse 14.11.2012).

Kl. 10:00

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelse:

Mogens Lykketoft (S), Bertel Haarder (V), Pia Kjærsgaard (DF), Camilla Hersom (RV) og Anne Baastrup (SF):

Lovforslag nr. L 106 (Forslag til lov om ændring af lov om valg til Folketinget. (Mere fleksible regler for befordringsgodtgørelse til Folketingets medlemmer).

Den anmeldte sag fremgår også af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 14:

Forespørgsel til statsministeren om den grønlandske økonomi.

Af Ellen Trane Nørby (V), Kristian Thulesen Dahl (DF), Villum Christensen (LA) og Lars Barfoed (KF).

(Anmeldelse 11.12.2012).

Kl. 10:00

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke som givet.

Det er givet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 13 [afstemning]:

Forespørgsel til statsministeren om det kommende EU-topmøde. (Hasteforespørgsel).

Af Kristian Thulesen Dahl (DF) m.fl.

(Anmeldelse 11.12.2012. Fremme 11.12.2012. Forhandling 12.12.2012. Forslag til vedtagelse nr. V 15 af Kristian Thulesen Dahl (DF). Forslag til vedtagelse nr. V 16 af Lykke Friis (V), Jens Joel (S), Rasmus Helveg Petersen (RV), Lisbeth Bech Poulsen (SF) og Lars Barfoed (KF). Forslag til vedtagelse nr. V 17 af Nikolaj Villumsen (EL)).

Kl. 10:01

Afstemning

Formanden:

Forhandlingen er sluttet, og vi går til afstemning om de fremsatte forslag til vedtagelse. Der foreligger tre forslag.

Der stemmes først om forslag til vedtagelse nr. V 16 af Lykke Friis (V), Jens Joel (S), Rasmus Helveg Petersen (RV), Lisbeth Bech Poulsen (SF) og Lars Barfoed (KF), og vi kan stemme nu.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 88 (V, S, RV, SF, LA og KF), imod stemte 21 (DF og EL), hverken for eller imod stemte 0.

Forslag til vedtagelse nr. V 16 er vedtaget.

Herefter er forslag til vedtagelse nr. V 15 af Kristian Thulesen Dahl (DF) og forslag til vedtagelse nr. V 17 af Nikolaj Villumsen (EL) bortfaldet.

Hermed er forespørgslen afsluttet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) 3. behandling af lovforslag nr. L 64:

Forslag til lov om indgåelse af tillægsaftaler til den dansk-grønlandske dobbeltbeskatningsaftale.

Af skatteministeren (Holger K. Nielsen).

(Fremsættelse 14.11.2012. 1. behandling 20.11.2012. Betænkning 05.12.2012. 2. behandling 11.12.2012. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 10:02

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet, og så går vi til afstemning.

Kl. 10:02

Afstemning

Formanden:

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse nu.

Jeg slutter afstemningen.

Lovforslaget er enstemmigt vedtaget med 110 stemmer og vil nu blive sendt til statsministeren.

[For stemte 110 (V, S, DF, RV, SF, EL, LA og KF), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0]

Det næste punkt på dagsordenen er:

4) 3. behandling af lovforslag nr. L 9:

Forslag til lov om ændring af lov om bygningsfredning og bevaring af bygninger og bymiljøer. (Mulighed for digital bekendtgø-

relse, bemyndigelse til, at bygningsarbejder kan ske efter skriftlig underretning m.v.).

Af kulturministeren (Uffe Elbæk).

(Fremsættelse 03.10.2012. 1. behandling 25.10.2012. Betænkning 28.11.2012. 2. behandling 11.12.2012).

Kl. 10:02

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet, og vi går til afstemning.

Kl. 10:03

Afstemning

Formanden:

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse nu.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 103 (V, S, DF, RV, SF, LA og KF), imod stemte 8 (EL), hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

5) 3. behandling af lovforslag nr. L 33:

Forslag til lov om ændring af lov om erhvervsakademiuddannelser og professionsbacheloruddannelser, lov om professionshøjskoler for videregående uddannelser og lov om Danmarks Evalueringsinstitut og om ophævelse af lov om uddannelsen til professionsbachelor som lærer i folkeskolen. (Ændringer som følge af ny læreruddannelse).

Af ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser (Martin Lidegaard, fg.).

(Fremsættelse 11.10.2012. 1. behandling 01.11.2012. Betænkning 04.12.2012. 2. behandling 06.12.2012).

Kl. 10:03

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet, og vi går til afstemning.

Kl. 10:03

Afstemning

Formanden:

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse nu.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 102 (V, S, DF, RV, SF, LA og KF), imod stemte 8 (EL), hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

6) 3. behandling af lovforslag nr. L 36:

Forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om sammenlægning og spaltning af uddannelsesinstitutioner m.v. og om ophævelse af lov om Det Informationsvidenskabelige Akademi. (Mulighed for sammenlægning og spaltning af universiteter, uddannelses- og forskningsinstitutioner m.v.).

Af ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser (Morten Østergaard).

(Fremsættelse 24.10.2012. 1. behandling 01.11.2012. Betænkning 04.12.2012. 2. behandling 06.12.2012. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 10:04

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet, og så går vi også til afstemning om dette lovforslag.

Kl. 10:04

Afstemning

Formanden:

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse nu.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 102 (V, S, DF, RV, SF, LA og KF), imod stemte 8 (EL), hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

7) 3. behandling af lovforslag nr. L 37:

Forslag til lov om ændring af lov om offentlige forskningsinstitutioners kommercielle aktiviteter og samarbejde med fonde. (Mulighed for universiteterne for at formidle visse boliger og studielån i forbindelse med internationale uddannelsessamarbejder).

Af ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser (Morten Østergaard).

(Fremsættelse 24.10.2012. 1. behandling 01.11.2012. Betænkning 04.12.2012. 2. behandling 06.12.2012).

Kl. 10:05

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet, og så går vi til afstemning.

Kl. 10:05

Ønsker nogen at udtale sig?
Det er ikke tilfældet. Vi går til afstemning.

Kl. 10:06

Afstemning**Formanden:**

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse nu.
Jeg slutter afstemningen.

Lovforslaget er enstemmigt vedtaget med 111 stemmer og vil nu blive sendt til statsministeren.

[For stemte 111 (V, S, DF, RV, SF, EL, LA og KF), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0].

Det næste punkt på dagsordenen er:

8) 3. behandling af lovforslag nr. L 43:

Forslag til lov om ændring af dagtilbudsloven. (Ophævelse af kommunal pligt til at udarbejde en plan for sprogsvurdering m.v.).

Af børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini).
(Fremsættelse 25.10.2012. 1. behandling 06.11.2012. Betænkning 27.11.2012. 2. behandling 04.12.2012).

Kl. 10:05

Forhandling**Formanden:**

Der er ikke stillet ændringsforslag.
Ønsker nogen at udtale sig?
Det er ikke tilfældet, og vi går til afstemning.

Kl. 10:06

Afstemning**Formanden:**

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse nu.
Jeg slutter afstemningen.

For stemte 80 (S, DF, RV, SF, EL, LA og KF), imod stemte 30 (V), hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

9) 3. behandling af lovforslag nr. L 42:

Forslag til lov om indfødsrets meddelelse.

Af justitsministeren (Morten Bødskov).
(Fremsættelse 25.10.2012. 1. behandling 08.11.2012. Betænkning 05.12.2012. 2. behandling 11.12.2012).

Kl. 10:06

Forhandling**Formanden:**

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Afstemning**Formanden:**

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse nu.
Jeg slutter afstemningen.

For stemte 96 (V, S, RV, SF, EL, LA og KF), imod stemte 13 (DF), hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

10) 3. behandling af lovforslag nr. L 48:

**Forslag til lov om ændring af færdselsloven og lov om fragtaf-
ter ved international vejtransport. (Indførelse af gebyr i forbin-
delse med chaufføruddannelsen inden for vejtransport af farligt
gods og indførelse af mulighed for anvendelse af elektroniske
fragtbreve m.v.).**

Af justitsministeren (Morten Bødskov).

(Fremsættelse 01.11.2012. 1. behandling 15.11.2012. Betænkning 06.12.2012. 2. behandling 11.12.2012).

Kl. 10:07

Forhandling**Formanden:**

Der er ikke stillet ændringsforslag.
Hr. Karsten Nonbo som ordfører for Venstre.

Kl. 10:07

(Ordfører)

Karsten Nonbo (V):

Ved andenbehandlingen af dette lovforslag gik hr. Tom Behnke og jeg på talerstolen og efterlyste et svar på, hvorfor Enhedslisten havde skiftet mening, da de jo ved førstebehandlingen var meget skeptiske over for det her lovforslag.

Vi besluttede os for i De Konservative, Liberal Alliance, Dansk Folkeparti og Venstre, at vi på grund af det gebyr, der nu bliver lagt på chaufførernes kørekort, når de skal have det fornyet, og fordi de skal have ekstra uddannelse osv., ville stemme nej til lovforslaget.

Enhedslisten var meget skeptisk over for de elektroniske fragtbreve, sagde de, og der blev stillet nogle spørgsmål. Det er rigtigt, at vi fik den skepsis frem under udvalgsbehandlingen. Der var en deputation, som udtrykte store betænkeligheder ved de elektroniske fragtbreve. Og jeg kan forstå på en korrespondance, at den skepsis har Enhedslisten stadig væk. Enhedslisten mener ikke, at vi andre havde den skepsis.

Derfor skal mit tilbud lyde til Enhedslisten: Hvis vi nu beder om at få det her lovforslag tilbage til udvalget mellem anden- og tredjebehandlingen, kan vi jo sammen se på det her med de elektroniske fragtbreve, for vi vil jo gerne hjælpe Enhedslisten med at komme den skepsis til livs.

Jeg kan også forstå på Enhedslistens hr. Henning Hyllesteds udtalelser, at han har haft en lang og meget stressende samtale med justitsministeren. Vi vil jo gerne hjælpe Enhedslisten, så vi får det, justitsministeren har sagt under den her lange og stressende samtale,

sat på tryk og får de garantier, som Enhedslisten stadig væk gerne vil have. Det kan vi i fællesskab arbejde på under en fortsat udvalgsbehandling mellem anden- og tredjebehandlingen, for vi kan hverken have, at Enhedslisten er utryg eller stresset i den her sag.

De kan jo hjælpe os ved at sige, at indtil vi får vished for, at det her virker, arbejder vi grundigere med det. Det er tilbuddet fra Venstre og De Konservative. Hvis Enhedslisten beder om at få forslaget tilbage til udvalget, siger vi ja tak og støtter det.

Kl. 10:09

Formanden:

Må jeg bare lige korrigere ordføreren: Dette er en tredje behandling. Det er ikke en anden behandling. Men man kan afbryde behandlingen.

Kl. 10:10

Karsten Nonbo (V):

Undskyld, det er mig, der bruger et forkert udtryk. Det skulle have været: Så vi får afbrudt behandlingen. Undskyld, formand. Det er vi villige til at gøre, så vi kan få lagt alle mystiske ting i den her sag væk.

Kl. 10:10

Formanden:

Hr. Henning Hyllested som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 10:10

(Ordfører)

Henning Hyllested (EL):

Vi takker for omsorgen fra Venstre. Det er altid stressende at snakke med justitsministeren og Justitsministeriet, skulle jeg hilse at sige – i hvert fald i den grad, jeg kender til det.

Det er korrekt, som Venstres ordfører siger, at jeg ved første behandling af det her lovforslag og især i forbindelse med spørgsmålet om gebyr for farligt gods-bevis for landevejstransport jo udtrykte, at – jeg tror, jeg brugte vendingen – det ikke var noget, vi sådan var vildt begejstrede for i Enhedslisten. Det er nu mere, fordi vi ikke mener, at det er vældig smart at ligge og køre med gebyrer på uddannelse. Det er lykkedes mig i løbet af udvalgsarbejdet ved at stille en række spørgsmål til Justitsministeriet, som i øvrigt har trukket på andre ministerier i den forbindelse, at koge problemet ned til at omfatte en ganske, ganske lille skare. Det er grunden til, at jeg har sagt, at det så ikke er noget problem.

Det er ikke noget problem for erhvervet. Man kan sige, at hvad angår de chauffører, som måtte blive sendt på farligt gods-kursus af de respektive vognmænd, kan vognmanden jo rent faktisk få dækket sine udgifter til det, hvis han søger de uddannelsesfonde, som er skabt til det her formål. Men det kræver selvfølgelig, at han er medlem af en af de overenskomst bærende organisationer, for chaufførernes vedkommende 3F. Det synes vi jo i det hele taget er en vældig god idé. Så vi mener, at erhvervet dér er dækket ind, kan man sige.

De unge mennesker, som tager chaufføruddannelsen som erhvervsuddannelse, får også dækket udgiften til farligt gods-beviset som en del af deres uddannelse, og så er der heller ikke nogen problemer. De ledige, som måtte blive sendt på et farligt gods-kursus f.eks. på et AMU-center via en jobplan udarbejdet sammen med jobcenteret, får også dækket deres udgifter til gebyret af jobcentrene. Så det, vi snakker om, er i nogle tilfælde den meget, meget lille gruppe, som det jo så efterhånden er snævret ind til, som vælger at tage et farligt gods-bevis som et led i deres ret til at have et 6 ugers selvvalgt kursus. På den baggrund synes vi ikke, at man kan tale om, at erhvervet er pålagt vanvittige gebyrer her, og at det tynger erhvervet helt vildt. Det er en ganske, ganske lille gruppe af ledige, og det belaster i hvert fald ikke erhvervet.

Så vi synes ikke, problemet er stort, hverken for vognmænd eller for den sags skyld for chauffører, og da der samtidig er tale om at leve op til nogle bestemmelser i ADR-konventionen omkring det her, så synes vi faktisk, det er fornuftigt at ende med at stemme for. Men det er rigtigt, at vi har udtrykt en generel skepsis mod at lægge gebyrer på uddannelse. Med hensyn til nogle af de andre gebyrer, som påhviler erhvervet, er det, som jeg også var inde på under første behandling, korrekt, og der vil jeg bare gøre opmærksom på, at det er gebyrer, der har eksisteret i lang tid, de har også eksisteret under den tidligere regering, og her blev der ikke taget initiativer til at fjerne dem. Men vi kan måske blive enige om hen ad vejen at kigge på hele den samlede sum af gebyrer, som pålægges hele vognmandserhvervet.

Så er der et spørgsmål omkring de såkaldte elektroniske fragtbreve. Der er det også rigtigt, at jeg dér udtrykte stor skepsis, og det var selvfølgelig med baggrund i, hvordan sådan nogle elektroniske fragtbreve overhovedet lader sig kontrollere. Jeg tænker jo meget på situationen, hvor en betjent kalder en lastbil ind til siden og så står der i regnvejrs og skal tjekke et elektronisk fragtbrev. Hvordan gør man det? Det har jeg prøvet at spørge om, og jeg har ganske rigtigt fået meget, meget lange forklaringer – som sagt er det stressende at være i kontakt med Justitsministeriet – på, hvordan det her er skruet sammen i praksis. Jeg tror nok, at jeg blev lidt klogere, men jeg synes faktisk, at jeg under behandlingen stod meget alene, og da erhvervsorganisationerne på det her område faktisk anbefaler det, og da der er en række chauffører i mit såkaldte chaufførnetværk, som også synes, at det kan være meget god idé, valgte jeg altså til sidst at sige: O.k., så bøjer jeg mig for det.

Jeg har stadig væk ikke helt – det skal jeg ærligt indrømme – gennemskuet det her. Jeg har også bl.a. på udvalgsmødet spurgt: Er der nogen, der kan forklare mig det her? Er der nogen, der overhovedet forstår en meter af det her? Jeg synes kun, at jeg ser store spørgsmålstegn i hovedet på folk. Så på den baggrund forlader jeg mig på de mange og lange forklaringer, jeg har fået af Justitsministeriet og af politiet, af erhvervsorganisationer og af en række chauffører. Derfor har jeg valgt at anbefale, at Enhedslisten stemmer for.

Kl. 10:15

Formanden:

Jeg tror, at hr. Karsten Nonbo har en kort bemærkning. Vi skal lige have mikrofonen til at virke, og det er måske ikke så nemt.

Kl. 10:15

Karsten Nonbo (V):

Så virker teknikken.

Jeg skal bare sige, at tilbuddet stadig står ved magt. Jeg må lige korrigere: Dette gebyr er et nyt gebyr. Det er rigtigt, at der er mange andre gebyrer, og det gør jo egentlig, at vi på et tidspunkt må sige stop. Det her er et nyt gebyr. Det har været gratis, fordi det har været på papirform indtil dato. Der kan hr. Henning Hyllested bare læse et svar på et spørgsmål, jeg har stillet. Det er et nyt gebyr.

Med hensyn til det elektroniske fragtbrev ved jeg, at justitsministeren indimellem er ret god til at sætte tingene på tryk, så det eneste, jeg bare beder om, er, at vi får sat de ord, som har beroliget hr. Henning Hyllested, på tryk, således at vi har dem senere, hvis der engang skulle opstå en tvivl om, hvad der er sagt, og hvad der er hørt, fordi det somme tider, når det er mundtligt, kan være lidt svært. Vi andre har jo ikke været til stede under den debat. Så mit tilbud skal bare være, at vi gerne vil være med til, at vi afbryder forhandlingerne her. Hvis hr. Henning Hyllested vil have det der på tryk fra justitsministeren, er jeg sikker på, at justitsministeren gerne vil give det på tryk, så kan hr. Henning Hyllested sove roligt julen over. Det er bare et tilbud, vi kommer med, som hr. Henning Hyllested kan tage imod, hvis han ønsker det.

Formanden:
Ordføreren.

Henning Hyllested (EL):

Tak for tilbuddet, som jeg afslår.

Det er jo rigtigt, at der er tale om et nyt gebyr, men som jeg lige har forklaret, er det ikke det her gebyr, der vælter tingene for vognmandserhvervet. Jeg vil næsten sige tværtimod, for der er trods alt tale om et gebyr, men jeg kan jo snævre det ind til at være en meget, meget lille gruppe af folk, som i virkeligheden ikke er i beskæftigelse. Så erhvervet gør det ingenting for. Der kan være tale om, at de ledige, som kan tage et 6 ugers selvvalgt kursus kan stå med en regning selv. Så ja, jeg anser ikke problemet for at være synderlig stort, når det kan snævres ind til en ganske, ganske lille gruppe.

Med hensyn til de elektroniske fragtbreve har jeg jo fået et meget langt svar fra Justitsministeriet, hvilket jeg gjorde opmærksom på, og i det kan man selvfølgelig læse, hvordan sådan noget her foldes ud i praksis. Der er samtidig tale om, at det er et led i en udvidelse af CMR-konventionen osv., og derfor synes jeg også, at man skal overveje at sige, at så er det måske meget fornuftigt, men vi har fået en meget, meget lang forklaring på det, og den vil jeg så tillade mig at henholde mig til, som jeg også sagde.

Formanden:

Hr. Karsten Nonbo.

Karsten Nonbo (V):

Så vil jeg sige, når det er et lille problem og det er ganske få, det drejer sig om, fordi resten alligevel får det her betalt af staten, og den lille gruppe er de ledige, så kan man vende det om og sige, at så er det ikke ret meget, staten skal betale ved at undlade at opkræve gebyret. Og da det navnlig er de ledige, som jeg mener at hr. Henning Hyllesteds parti kæmper meget for, det vil gå ud over som enkeltpersoner, fordi de ikke kan hente pengene nogen andre steder, så synes jeg netop, at motivationen for, at det skal være gebyrfrit, som det har været indtil dato, er det større. Jeg forstår slet ikke Enhedslistens logik i det her forslag.

Formanden:

Ordføreren.

Henning Hyllested (EL):

Nej, men det er klart, at det selvfølgelig skal holdes op imod, at vi står med et samlet lovforslag, som der i øvrigt er en række meget fornuftige ting i. Så tager vi så den meget, meget lille tidsel, som det er – det vil jeg gerne indrømme – med. Vi synes i hvert fald ikke, at det er på det her område og på det her felt, at vi skal udløse den helt store krig med regeringen. Det er også ligesom et validt argument, vil jeg sige.

Formanden:

Hr. Tom Behnke for en kort bemærkning.

Tom Behnke (KF):

Jeg har også kunnet forstå, at det er meget stressende, og det her med stress er jo noget, man virkelig skal passe på. Så det skal vi ikke skubbe for meget til. Men nu var det lidt svært for mig helt præcis at

Kl. 10:16

høre, hvad ordføreren sagde. Jeg hørte rækkefølgen i argumentationen, hvor man nåede frem til, hvad Enhedslisten ville anbefale man skulle stemme til forslaget, sådan, at der blev sagt, at Enhedslistens ordfører havde konstateret, at der i Retsudvalget faktisk ikke rigtig var nogen, der vidste, hvad forslaget gik ud på – og derfor anbefaler Enhedslisten, at vi stemmer for forslaget. Jeg skal høre, om det er rigtigt forstået, at det er begrundelsen for, at vi stemmer for forslaget, nemlig at ingen ved, hvad forslaget går ud på.

Kl. 10:19

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:20

Henning Hyllested (EL):

Nu skal jeg jo ikke kunne udtale mig om, hvad hr. Tom Behnke har fattet eller ikke har fattet. Jeg kan bare sige, at jeg ligesom har sat spørgsmålstegn ved det. I det enkelte udvalgs møde i Retsudvalget, jeg har deltaget i, prøvede jeg ligesom at spørge til, om der var andre, der havde sat sig ind i og forstået det her omkring de elektroniske fragtbreve, navnlig hvordan det kommer til at fungere i praksis, og da mødte jeg, som jeg sagde, kun store spørgsmålstegn. Jeg fik ikke fra andre ordførere nogen forklaring, som kunne overbevise mig om, at de sådan havde forstået ret meget. Og da jeg har prøvet at sætte mig ind i det, og da jeg har fået nogle meget lange forklaringer, og da jeg har forhørt mig hos nogle erhvervsorganisationer og nogle chauffører osv. osv., endte jeg med at sige, at o.k., på det grundlag, som jeg trods alt har, har jeg valgt at sige, at så stemmer vi for det.

Kl. 10:20

Formanden:

Hr. Tom Behnke, ikke mere? Så er der ikke flere bemærkninger til Enhedslistens ordfører. Vi siger tak, og så er det hr. Kim Christiansen som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 10:21

(Ordfører)

Kim Christiansen (DF):

Det er jo en lidt sjov situation, vi står i. Pludselig har Venstre og Konservative fået en fantastisk omsorg for det danske transporterhverv og de danske chauffører i forhold til et gebyr. Jeg håber, at den omsorg også varer, til vi skal til at tale østeuropæiske chauffører i Danmark og bekæmpelse af cabotage. Der kommer jo en anden behandling af et forslag om det lidt senere her inden jul. Så jeg håber selvfølgelig også, at man på det punkt vil vise det samme hensyn i forhold til transportbranchen.

Så vil jeg sige til hr. Henning Hyllested, at jeg selvfølgelig bakker op om hr. Karsten Nonbos ønske om at afbryde forhandlingen om det her, for det kunne da være, at vi andre også kunne få den her stressende samtale med justitsministeren, som hr. Hyllested har været ude for, selv om den tilsyneladende ikke har hjulpet noget. Hr. Henning Hyllested står og siger, at han har haft en stressende samtale, som han ikke har forstået et kuk af, og at han derfor støtter forslaget. Ja, det er jo sådan lidt fantastisk.

Jeg synes, hr. Henning Hyllested prøver at tale det her gebyr ned, som om det bare er en bagatel. Ovenikøbet siger hr. Henning Hyllested, at det jo kun rammer nogle få ledige. Nå ja, det er da også lige meget, når det bare er de ledige, det rammer. Så synes jeg da faktisk, at det er så meget mere alvorligt at kigge på det, vil jeg sige til hr. Henning Hyllested. Så jeg forstår slet ikke Enhedslisten i den her sag, altså at de ikke bakker op om det her med at afbryde forhandlingen, så vi kan få det ordentligt belyst, for jeg synes ikke, at det gebyr er gennemtænkt.

Kl. 10:19

Kl. 10:19

Dansk Folkeparti vil som sagt bakke op om V og K's forslag om at afbryde forhandlingen.

Kl. 10:22

Det er vedtaget.

Formanden:

Er der flere, der ønsker ordet?

Så skal jeg lige have opklaret, om der er fremsat et tilbud om at afbryde behandlingen, som er blevet afslået, eller om der er fremsat et forslag om at stemme om afbrydelse af behandlingen. Det er jo ikke helt uvæsentligt. Der bliver givet et tilbud, men er det et forslag om, at vi skal stemme om afbrydelse af behandlingen?

Hr. Karsten Nonbo.

Kl. 10:23

Karsten Nonbo (V):

Så er der forbindelse op til formanden. Tak for det, formand. Nej, hvis ikke Enhedslisten ønsker det, ved vi jo, at det ender med at blive stemt ned, og når det ender med at blive stemt ned, er der jo ikke nogen grund til, at vi gør noget. Det var et tilbud, vi fremsatte til Enhedslisten, og som de afslår.

Kl. 10:23

Formanden:

Tak for opklaringen. Er der flere, der ønsker at udtale sig?

Så går vi til afstemning.

Kl. 10:23

Afstemning

Formanden:

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og det kan ske nu.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 57 (S, RV, SF og EL), imod stemte 51 (V, DF, LA og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

11) 2. behandling af lovforslag nr. L 44:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og lov om aktiv socialpolitik. (Midlertidig ændring af kommunernes medfinansiering af arbejdsløshedsdagpenge og kon-tanthjælp).

Af beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen).

(Fremsættelse 26.10.2012. 1. behandling 08.11.2012. Betænkning 05.12.2012).

Kl. 10:24

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet. Så er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter det som vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

12) 2. behandling af lovforslag nr. L 55:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsmiljø i Grønland. (Begrænsning af arbejdsgiverens kriminalretlige ansvar, skær-pelse af det kriminalretlige ansvar, indførelse af koordinatorud-dannelse m.v.).

Af beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen).

(Fremsættelse 07.11.2012. 1. behandling 13.11.2012. Betænkning 07.12.2012).

Kl. 10:24

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet. Så er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

13) 2. behandling af lovforslag nr. L 56:

Forslag til lov om ændring af retsplejelov for Grønland. (Æn-dring af retskredsene i Grønland m.v.).

Af justitsministeren (Morten Bødskov).

(Fremsættelse 07.11.2012. 1. behandling 15.11.2012. Betænkning 07.12.2012).

Kl. 10:25

Forhandling

Formanden:

Der er heller ikke her stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig? Det gør fru Sara Olsvig. Værsgo.

Kl. 10:25

(Ordfører)

Sara Olsvig (IA):

Tak. Overordnet set er det rigtig godt, at vi nu endelig får påbegyndt den tiltrængte reform af de grønlandske retskredse. Det har været et af de punkter, vi fra Inuit Ataqatigiit har prioriteret højt og har kæm-pet for skulle komme lige så højt på den danske regerings priorite-ringsliste. Derfor er vi selvfølgelig glade for, at der nu endelig kom-mer denne lovændring af retsplejeloven for Grønland, som skal sik-re, at retskredsreformen implementeres, og også at der er afsat mid-ler til dette på den danske finanslov.

Der er dog et par punkter, jeg er nødt til at adressere her.

Det ene punkt er, at der i lovforslaget er anført en overgangsperi-ode på 3 år til at beskikke midlertidige kredsdommere. En 3-årig pe-riode er kort tid i forhold til, hvor stor en arbejdsbyrde der ligger i retsvæsenet i Grønland, og derfor bør ministeren overveje mulighe-

den for at forlænge denne periode yderligere, når vi når til 2016, hvor denne 3-årige periode slutter, såfremt problemet til den tid stadig ikke er løst.

Det andet punkt vedrører hjemmelen til at beskikke midlertidige dommere og rekrutteringen af velkvalificerede fuldtidsansatte kredsdommere. I svaret på mit spørgsmål om dette, spørgsmål 7 fra Grønlandsudvalget, som blev besvaret i går, skriver ministeren, at ministeriet vil anmode Rådet for Grønlands Retsvæsen om at overveje dette spørgsmål. Jeg vil derfor hermed bede ministeren bekræfte dette, samt at han også selv vil følge sagen tæt, således at vi får en fornuftig og langtidssikret implementering af retskredsreformen og rekrutteringen af velkvalificerede kredsdommere. Derudover vil jeg også bede ministeren bekræfte, at ministeriet vil se nærmere på arbejdsgangen i forhold til, at hørings svar, som vedrører love, som skal gælde for Grønland, også kommer Inatsisartut og selvstyret i hænde, inden de afgiver bemærkninger til lovforslag, som skal behandles her i Folketinget. Baggrunden er, at der i forbindelse med behandlingen af denne lov ikke har været en sikring af, at hørings svarene har været selvstyret og Inatsisartut i hænde, inden de afgav bemærkninger til den her lov.

Med disse bemærkninger kan jeg meddele, at Inuit Ataqatigiit støtter forslaget. Qujanak!

Kl. 10:27

Formanden:

Tak til IA's ordfører. Er der flere, der ønsker at udtale sig?

Det er ikke tilfældet. Så er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

14) 2. behandling af lovforslag nr. L 69:

Forslag til lov om ændring af lov om forbud mod slagting og aflivning af drægtige produktionsdyr og heste i den sidste tiendedel af drægtighedsperioden. (Ophævelse af krav om særskilt aflivning af fostre i forbindelse med slagting).

Af fødevareministeren (Mette Gjerskov).

(Fremsættelse 15.11.2012. 1. behandling 20.11.2012. Betænkning 05.12.2013).

Kl. 10:28

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet. Så er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

15) 2. behandling af lovforslag nr. L 40:

Forslag til lov om ændring af søloven, lov om tillæg til strandingsloven af 10. april 1895, lov om skibes besætning og forskellige andre love samt om ophævelse af lov om registreringsafgift for fritidsfartøjer. (Gennemførelse af vragsjernelseskonventionen, tilpasninger som følge af passagerrettighedsforordningen, gebyr for sønærings- og kvalifikationsbeviser, indførelse af en årlig afgift for skibe optaget i skibsregistre og sanktionering af skibsførerens forpligtelse til at redde de ombordværende m.v.).

Af erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen).

(Fremsættelse 24.10.2012. 1. behandling 01.11.2012. Betænkning 06.12.2012).

Kl. 10:28

Forhandling

Formanden:

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet. Så går vi til afstemning.

Kl. 10:29

Afstemning

Formanden:

Ønskes afstemning om ændringsforslagene nr. 1-6, tiltrådt af udvalget?

De er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

16) 2. behandling af lovforslag nr. L 41:

Forslag til lov om ændring af konkurrenceloven og straffeloven. (Indførelse af fængselsstraf i kartelsager, forhøjelse af bødeniveauet, straffempelse, ændrede sagsprocesser m.v.).

Af erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen).

(Fremsættelse 26.10.2012. 1. behandling 01.11.2012. Betænkning 06.12.2012).

Kl. 10:29

Forhandling

Formanden:

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet. Forhandlingen er sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 10:29

Afstemning

Formanden:

Der stemmes om ændringsforslag nr. 3 af et mindretal (DF). Og der kan stemmes nu.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 13 (DF), imod stemte 97 (V, S, RV, SF, EL, LA og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Herefter er ændringsforslagene nr. 1, 2, 4 og 5, stillet af samme mindretal, bortfaldet.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

17) 2. behandling af lovforslag nr. L 17:

Forslag til lov om ændring af selskabsloven, årsregnskabsloven og forskellige andre love. (Indførelse af regler om måltal og politikker for den kønsmæssige sammensætning i det øverste ledelsesorgan og for afrapportering herom).

Af erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn).

(Fremsættelse 03.10.2012. 1. behandling 23.10.2012. Betænkning 28.11.2012).

Sammen med dette punkt foretages:

18) 2. behandling af lovforslag nr. L 2:

Forslag til lov om ændring af lov om ligestilling af kvinder og mænd. (Måltal og politik for den kønsmæssige sammensætning i bestyrelser m.v. for statslige institutioner og virksomheder m.v.).

Af ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen).

(Fremsættelse 03.10.2012. 1. behandling 23.10.2012. Betænkning 28.11.2012).

Kl. 10:30

Forhandling

Formanden:

Ønsker nogen at udtale sig? Fru Fatma Øktem som ordfører for Venstre.

Kl. 10:31

(Ordfører)

Fatma Øktem (V):

Tak. Der er to grunde til... (*Uro i salen*).

Kl. 10:31

Formanden:

Lad os vente et øjeblik, til støjniveauet falder. Hvis der er nogen, der skal føre samtaler ret højt, skal det helst foregå udenfor, så vi kan høre ordføreren her. Skal vi gøre forsøget?

Værsgo, ordfører.

Kl. 10:31

(Ordfører)

Fatma Øktem (V):

Tak. Der er to grunde til, jeg har valgt at tage ordet i dag under andenbehandlingen. Det er sådan, at mens vi står her og behandler regeringens forslag til en dansk løsning for en mere ligelig kønsfordeling i ledelser og bestyrelser, har Europa-Kommissionen sendt et lignende direktivforslag til høring hos medlemsstaternes parlamenter. Formålet med høringen er, at vi skal give vores mening til kende om, hvorvidt et sådant EU-forslag strider imod nærhedsprincippet.

I den forbindelse har vi i oppositionen taget kontakt til regeringspartierne for at høre, om vi ikke kunne sende en fælles udtalelse til Kommissionen om, at vi er enige om, at direktivforslaget strider imod nærhedsprincippet. Men det vil regeringspartierne ikke være med til. Nu står det så klart, at det skyldes, at regeringspartierne ganske enkelt ikke mener, at direktivforslaget strider imod nærhedsprincippet. Det er så her, at jeg for alvor undrer mig. Det er mig en gåde, hvordan regeringen kan fremsætte en dansk løsning, L 2 og L 17, som vi behandler i dag, men samtidig mener, at et EU-forslag med samme formål ikke er i strid med nærhedsprincippet.

Det giver ganske enkelt ikke mening. Det ligger jo netop i begrebet nærhedsprincip, at EU ikke skal lave regler, hvis nationale tiltag kan opfylde formålet. Er det ikke netop det, regeringen i dag forsøger med L 2 og L 17? Eller er det, fordi regeringen ikke selv tror på, at deres columbusæg kan opfylde formålet?

Den anden grund til, at jeg har taget ordet, er, at jeg søger svar på, hvorfor regeringen ufortrødent fortsætter med at gennemføre en dansk lovgivning, når der kommer et forslag fra Europa-Kommissionen, der er mere vidtgående end den danske model. Jeg bliver bekymret for, om man i regeringen har en intention om at presse de danske virksomheder yderligere. Skal virksomhederne nu forholde sig til både den danske model fra regeringens side og et EU-direktiv? Og hvad bringer fremtiden i EU? Når ikke den danske regering siger klart fra over for EU-direktivet, får vi så kvoter ind ad bagdøren?

Jeg har indkaldt ligestillingsministeren til samråd om regeringens holdning til Europa-Kommissionens forslag. Desværre bliver samrådet først afholdt i januar, men jeg vil da opfordre enten ligestillingsministeren eller erhvervs- og vækstministeren til allerede i dag at gå på talerstolen og forklare sammenhængen mellem L 2 og L 17 og det direktivforslag, der nu ligger. Regeringen skylder dels et svar på, hvorfor man ikke vil melde klart ud over for EU, at Danmark er imod EU-forslaget, dels et svar på, hvorfor man gennemfører en dansk lovgivning, når man er vel vidende om, at der kommer et direktiv fra EU, der regulerer det samme område og belaster mange af de samme virksomheder. Tak for ordet.

Kl. 10:35

Formanden:

Det er ikke helt klart for mig, om nogen har bedt om korte bemærkninger. Fru Julie Skovsby har ikke bedt om en kort bemærkning? Nej, det var bare et fejltryk. Jamen så siger jeg tak til ordføreren. Så er det fru Pia Adelsteen som Dansk Folkepartis ordfører.

Kl. 10:35

(Ordfører)

Pia Adelsteen (DF):

Tak for det. Vi er ligesom Venstres ordfører også noget overrasket over, at man bare fortsætter ufortrødent med at vedtage columbusægget i den danske model om flere kvinder i bestyrelser, set i lyset af at EU er kommet med et kvoteforslag, som vi skal tage stilling til senere. P.t. er det kun nærhedsprincippet, vi tjekker, og regeringen har jo meget utvetydigt sagt: Nærhedsprincippet er ikke overtrådt. Det kan jo godt undre, set i lyset af at f.eks. Norge, som ikke engang er medlem af EU, faktisk godt kan få 40 pct. kvinder i bestyrelser. Det har de gjort ved egen lovgivning.

Så hvordan man kan sætte sig ned og sige, at nu er EU nødt til at lovgive på det her område, forstår jeg simpelt hen ikke. Jeg ser frem til, at ministeren kan forklare det.

Jeg må indrømme, at for mig at se er det blot en måde at få kvoter ind ad bagdøren på; det er ved at gøre det via EU. EU laver nu et direktiv, hvori de siger, at der skal flere kvinder i bestyrelser, eller sagt med de ord, som man bruger, flere af det underrepræsenterede køn, for sådan er det jo, men det er typisk kvinder man henviser til. Problemet er jo, at i samme øjeblik et sådant forslag kommer på EU-

niveau, hænger vi altså på det, for det er meget, meget svært at få afskaffet et direktiv.

Jeg holdt en tale på Dansk Folkepartis årsmøde i september, hvor jeg netop sagde, at jeg frygter, at vi får kvoter ind ad bagvejen, fordi vi jo netop har en regering, hvis partier i 2010 sammen med Enhedslisten foreslog, at vi skulle have kvoter, og nu ikke vil sige, at det er i strid med nærhedsprincippet, og det er lige præcis det, der er ved at ske. Vi får det ind ad bagdøren, selv om vi har en minister, der siger: Jeg går ikke ind for kvoter.

Det er simpelt hen pinligt, at man blot fortsætter med det her forslag, vel vidende at det kommer fra EU, og at man ikke har tænkt sig at gøre noget som helst ved det, der kommer fra EU. Tak.

Kl. 10:37

Formanden:

Fru Merete Riisager som ordfører for Liberal Alliance.

Kl. 10:37

(Ordfører)

Merete Riisager (LA):

Et dårligt forslag bliver ikke bedre af at blive hævet op til EU-niveau. Men når jeg tager ordet i dag, er det bare for at slå fast, at vi i Liberal Alliance mener, at hverken vores regering eller EU skal blande sig i, hvem der skal sidde i virksomheders bestyrelser. Det burde jo være sund fornuft, at man ansætter dem, der er dygtigst til arbejdet.

Det er jo lidt mærkværdigt for mig, der har siddet ude i mange private virksomheder, at opleve, at der er så stort et engagement i at proppe kvinder ind i bestyrelser, når de kvinder, der sidder ude i virksomhederne, ikke har bedt om det. Så det er på alle måder en mærkværdig debat. Vi støtter ikke regulering af bestyrelser, hverken fra nationalt hold eller fra EU. Tak for ordet.

Kl. 10:38

Formanden:

Ønsker flere at udtale sig? Ministeren for ligestilling og kirke.

Kl. 10:38

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Tak. Vi har jo talt om det her nogle gange – også i Europaudvalget. Og det, man kan se – det står også i grund- og nærhedsnotatet, som jeg ved er blevet sendt – er, at rækkevidden af direktivets ordlyd helt sikkert er meget, meget uklar.

Det fremgår f.eks. ikke klart, om målet om 40 pct. af det underrepræsenterede køn reelt vil være bindende. Vi kan også se, at vi ikke er de eneste, der er i tvivl om det her. Der er også andre EU-lande, der er det, og jeg har da også bidt mærke i, at man også har været i tvivl i Venstre. Der er flere markante politikere fra Venstre, der har tolket det forskelligt, så det er vanskeligt – ingen tvivl om det.

Men lad mig sige helt klart, at regeringen ikke er imod regulering på EU-niveau, når det gælder ligestilling. Det har vi også tidligere drøftet i Europaudvalget. Men vi er imod en regulering via kvoter, og det har jeg også sagt flere gange til fru Pia Adelsteen.

Når det er sagt, vil regeringen arbejde for, at direktivet i den grad bliver tydeliggjort, så der overhovedet ikke kan være nogen tvivl om, at det her ikke drejer sig om kvoter, og det er vi i fuld gang med.

Med hensyn til spørgsmålet om, hvorfor vi fortsætter ad det her spor – som både fru Fatma Øktem og fru Pia Adelsteen var inde på – kan man sige, at det kan være rigtig lang tid, flere år, før direktivforslaget bliver vedtaget, hvis det overhovedet vedtages. Der er behov for at fremme ligelig kønsfordeling i danske institutioners virksomheder og bestyrelser lige nu.

Vi har haft en masse tiltag i gang, som har kørt på frivillig basis, og det, vi kan se, og det, der er enighed om, er, at det da er gået alt, alt for langsomt.

Men noget af det, som man kan læse ud af direktivet, og som er lidt mere tydeligt end andet, er, at hvis vi skal have en mulighed for at falde ind under den undtagelsesbestemmelse, som trods alt er beskrevet i direktivet, så skal vi have den danske model vedtaget nu. For så erstatter den forpligtelserne i direktivet, og det betyder jo i al sin enkelhed, at den danske model skal være indført, før direktivet træder i kraft, hvis det træder i kraft.

Kl. 10:41

Formanden:

Der er tre medlemmer, der har bedt om korte bemærkninger. Først fru Fatma Øktem.

Kl. 10:41

Fatma Øktem (V):

Mange tak til ministeren. Det undrer mig lidt, at ministeren giver udtryk for, at ministeren er i tvivl om indholdet. Det, der undrer mig, er, hvordan ministeren så kan udtale sig om nærhedsprincippet, hvis ministeren er i tvivl om indholdet af forslaget.

Kl. 10:41

Formanden:

Ministeren.

Kl. 10:41

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Jamen det siger jo faktisk sig selv, for det er jo ikke det, som nærhedsprincippet går ud på. Nærhedsprincippet går ud på, om det er mest hensigtsmæssigt at regulere nationalt eller på EU-plan. Og der siger Kommissionen selv – og det er regeringen jo fuldstændig enig i – at det ikke er i modstrid med nærhedsprincippet.

Man kan derimod sagtens have sine tvivl om indholdet, og det er også det, der bliver beskrevet i grund- og nærhedsnotatet, som jeg ved at fru Fatma Øktem har fået udleveret – det håber jeg da i hvert fald. Der er en masse uklarheder, og vi har jo sat alle vores kloge hoveder – eller i hvert fald de fleste af dem – til at undersøge det, og det vil blive gjort i den nærmest fremtid med det formål helt præcist at finde ud af, hvad det egentlig betyder.

Som jeg tidligere har sagt: Jo, vi er imod kvoter. Vi har ikke noget imod, at EU regulerer på ligestillingsområdet. Det har vi sagt tidligere, men dér, hvor regeringen siger fra, er, hvis EU vil regulere med kvoter. Det er der ikke noget nyt i.

Kl. 10:43

Formanden:

Fru Fatma Øktem.

Kl. 10:43

Fatma Øktem (V):

Mange tak. Jeg kan ikke lade være med at tænke på, om det her er en tilståelse fra ministerens side, som handler om, at den danske model – som ministeren meget ydmygt sammenlignede med et columbusæg – ikke vil komme til at virke. For hvis Danmark har løsningen på problemstillingen, hvorfor kan man så ikke se, at det her er et brud på nærhedsprincippet?

Det undrer mig lidt, og jeg undrer mig også over, at ministeren gentagne gange siger, at regeringen er imod kvoter. Hvorfor vælger man så ikke at bruge det gule kort? For hvis man ikke vil kalde det her et problem, så er der faktisk en risiko for, at kvoter kan blive sneget ind ad bagdøren. Det undrer mig, at ministeren og regeringen ikke klart siger fra over for det.

Kl. 10:43

Formanden:

Ministeren.

Kl. 10:43

Kl. 10:47

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Jamen det står jo en frit for at bruge det gule kort. Der skal en tredjedel af landenes parlamenter til, som hæver det gule kort, og så skal Kommissionen genoverveje deres forslag. Men det betyder jo, at man mener, at det er i strid med nærhedsprincippet, og som sagt mener hverken Kommissionen eller regeringen det.

Når det er sagt, vil jeg da sige, at jeg ikke kan forstå, at fru Fatma Øktem undrer sig over det her. Altså, jeg ved, at fru Fatma Øktem tidligere har rost det, og nu citerer jeg lige fra et § 20-spørgsmål, som ordføreren tidligere har stillet:

Som ministeren sikkert har bemærket, har jeg også kvitteret for den danske model i torsdags. Det glæder mig, at det er en ny linje, man har valgt at lægge, i hvert fald fra regeringspartiernes side. Det glæder mig også, at man vælger at bygge videre på en del af den tidligere regerings politik, på det, de startede.

Derfor undrer jeg mig over, at man lige pludselig sådan har fået en aversion mod det. Jeg ved også, at fru Lykke Friis har skrevet i Børsen, og jeg citerer igen:

Som tidligere minister kan man naturligvis kun være tilfreds med, at ens politik dybest set videreføres.

Så enten mener man, at det her er godt, eller også mener man, at det ikke er det. Det siger sig selv. Men det her er virkelig en slingrekurs, der vil noget.

Kl. 10:45

Formanden:

Hr. Hans Kristian Skibby for en kort bemærkning.

Kl. 10:45

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg anerkender sådan set, at ligestillingsministeren prøver på at bedrive ligestilling, men jeg synes bare, det er et ynkeligt forsøg, som man lægger for dagen med de lovforslag, som vi behandler her. For det er godt at arbejde for ligestilling, men det er jo ikke godt, hvis ligestillingen går ud over frihed og det medfører formynderi. Og med det indgreb, som de her love medfører for danske private virksomheder, er det rendyrket formynderi.

Derfor vil jeg stille et spørgsmål til ministeren. Det er fint, at vi har den her form for ligestilling, men hvad synes ligestillingsministeren om, at ministerens initiativer medfører formynderi og fratager private virksomheder egen ledelsesret og eget ledelsesansvar? Det sker jo med det her lovinitiativ, hvor man går ind og dikterer nye lovkrav over for virksomhedsledere i private virksomheder. Kan det virkelig være ligestilling?

Kl. 10:46

Formanden:

Ministeren.

Kl. 10:46

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Hvis jeg skal se på det spor, som ordføreren taler om – og jeg citerer: Ligestilling går ud over frihed – vil jeg sige, at fra regeringens side har vi det helt omvendt. Vi synes netop, at ligestilling giver frihed. Det er en del af den frihed, der er, at alle talenter skal i spil. Og sådan er det jo ikke alle steder i dag. Det kan man jo se på de procentsatser, der er i forhold til topledelsen i børsnoterede selskaber.

Det her handler jo også om at finde en metode, der på den ene side respekterer ledelsesretten – og det gør den jo ved, at man selv kan sætte nogle måltal – og på den anden side vil være med til at styrke ligestillingen, netop ved at der kan komme flere kvinder i topledelsen og også i bestyrelseslokalerne.

Så jeg synes, at det her i den grad er frihed.

Formanden:

Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 10:47

Hans Kristian Skibby (DF):

Så må jeg jo sige, at når jeg læser en beskrivelse af begrebet frihed i de danske ordbøger, får jeg i hvert fald en anden forståelse af ordet frihed. Det er ikke, når man laver begrænsninger, og når man stiller nye lovkrav over for private borgere og virksomheder – det er ikke frihed, det er tvang og formynderi. Det tror jeg ikke man kan lave om på, ikke engang fra Folketingets talerstol, og det synes jeg bare at ligestillingsministeren må prøve at acceptere.

Jeg anerkender, at det her er radikal politik, men radikal politik behøver jo ikke at være positivt, og det behøver heller ikke at være den rigtige måde at gøre tingene på.

Jeg synes i hvert fald ikke, at svarene, vi har fået fra ministeren, på nogen måde retfærdiggør, at man på den her måde hælder nye regler og byrder ned over danske erhvervsvirksomheder og tager ansvaret fra dem og i stedet giver dem nogle nye pligter. Man tager friheden fra private virksomhedssejere, og det kan aldrig nogen sinde være ligestilling. Det er formynderi.

Kl. 10:48

Formanden:

Ministeren.

Kl. 10:48

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Jeg er da glad for, at ordføreren anerkender, at det er radikal politik. Jeg kan tilføje, at det også er SF's politik, og at det også er Socialdemokraternes politik. Det er med andre ord regeringens politik.

Med hensyn til formynderi vil jeg sige, at nej, det mener jeg ikke det er. Jeg synes tværtimod, at det her – som jeg også har sagt tidligere – er respekt for ledelsesretten. Her kan man sætte de måltal, man vil. Man skal redegøre for den politik og også de måltal i årsregnskabet, og det mener jeg på ingen måde er formynderi. Det her er en videreførelse af nogle af de tanker, som vi også har set fra Operation Kædereaktion. Og det er også en videreførelse af nogle af de tanker, der er fra Komitéen for god Selskabsledelse. Og så har vi fundet en mellemtung mellem kvoter, som vi ikke vil have, og så bare at gøre ingenting – nemlig alt det frivillige. Og derfor er det netop et columbusæg, og jeg har stor tillid til, at det her forslag vil rykke på den ubalance, som vi mener der er i topledelsen og i bestyrelseslokalerne i børsnoterede selskaber.

Kl. 10:49

Formanden:

Der er fortsat tre medlemmer, der gerne vil have korte bemærkninger. Fru Pia Adelsteen.

Kl. 10:49

Pia Adelsteen (DF):

Tak for det. Jeg vil apropos det her med, hvilke måltal virksomheder skal sætte, gentage min opfordring fra førstebehandlingen og sige, at jeg håber, at alle måltallene bliver nul. Så kan vi se, om de får lov til at have deres ledelsesret.

Så synes jeg godt, at jeg vil spørge lidt mere ind til det her med nærhedsprincippet, for jeg undrede mig i hvert fald over ministerens udlægning af nærhedsprincippet. Ministeren sagde, at man skal vurdere, om det er mest hensigtsmæssigt, at lovgivningen foregår på nationalt plan eller på EU-plan. Der er to ting i nærhedsprincippet.

Det første er: Formålet med et forslag må ikke i tilstrækkelig grad kunne opfyldes ved, at medlemslandene selv lovgiver. Det me-

ner ministeren jo sådan set allerede godt at vi kan, fordi ministeren har bedt om en undtagelse, så den danske model virker, fordi den mener han egentlig opfylder målet. Hvordan kan nærhedsprincippet så ikke være overtrådt?

Det andet er: Formålet med et forslag skal bedre kunne opnås ved, at der bliver lovgivet på EU-plan frem for på nationalt plan. Hvordan kan ministeren mene, at det er bedre at lovgive på EU-plan for at opnå et mål på 40 pct., når Norge, der i øvrigt står uden for EU, har kunnet opnå det helt alene? Så hvordan mener man at nærhedsprincippet ikke er overtrådt?

Kl. 10:51

Formanden:

Ministeren.

Kl. 10:51

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

For det første er det ikke mig, der har bedt om en undtagelse på det her område. Det er en del af det, der er i direktivet, og det er jo det, jeg mener med, da jeg nævnte den danske model, at det jo netop vil være at få den danske model gennemført, så vi forhåbentlig kan komme ind under den undtagelse. Vi kunne se, at Kommissionen mener – og det er også det, som jeg har sagt står i grund- og nærhedsnotatet – at det her ikke er i strid med nærhedsprincippet, og det, jeg også har sagt, er, at det er regeringen fuldstændig enig i.

Kl. 10:51

Formanden:

Fru Pia Adelsteen.

Kl. 10:51

Pia Adelsteen (DF):

Altså, en gang til: Det kan godt være, at Kommissionen ikke mener, at det er i strid med nærhedsprincippet. Det skal de nemlig undersøge, inden de udsender et forslag. Det er sådan set deres pligt. Derefter foregår der jo en kontrol af, om nærhedsprincippet er overtrådt. Det foregår sådan set i de nationale parlamenter. Det foregår i andre lande end i Danmark.

Jeg spørger bare igen, når der nu for det første står om nærhedsprincippet: Formålet med et forslag må ikke i tilstrækkelig grad kunne opfyldes ved, at medlemslandene selv lovgiver.

For det andet: Formålet med et forslag skal bedre kunne opnås ved, at der bliver lovgivet på EU-plan frem for på nationalt plan.

Kan ministeren så ikke forklare, hvorfor ministeren mener at nærhedsprincippet ikke er overtrådt?

Kl. 10:52

Formanden:

Ministeren.

Kl. 10:52

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Jeg vil også gerne sige det en gang til. Det er rigtigt, og det gentager jeg, at Kommissionen ikke mener det. Og så tolker regeringen det også, og det er jo også det, der står i grund- og nærhedsnotatet, nemlig at det ikke er i strid med nærhedsprincippet. Så kan vi jo blive ved på den måde, men det er det, der står i grund- og nærhedsnotatet, og jeg vil bede fru Pia Adelsteen om at læse det en gang til med alle de usikkerheder, der også står at der er i grund- og nærhedsnotatet omkring direktivet. Som jeg også har sagt tidligere, er det noget af det, som vi skal undersøge nærmere, altså hvorvidt det drejer sig om kvoter eller ej.

Lad mig sige det en gang til: Regeringen er ikke imod regulering på EU-niveau, når det gælder ligestilling. Det sagde Europaudvalget. Det siger jeg nu. Men det, vi er imod, er regulering via kvoter, og

derfor vil vi en gang til arbejde for, at direktivet tydeliggøres, så der er ikke nogen tvivl om, at det her ikke drejer sig om kvoter.

Kl. 10:53

Formanden:

Fru Anni Matthiesen for en kort bemærkning.

Kl. 10:53

Anni Matthiesen (V):

Tak. Ministeren har netop understreget, at det er vigtigt at forhindre kvoter. Hvad gør ministeren helt konkret for at forhindre kvoter?

Kl. 10:54

Formanden:

Ministeren.

Kl. 10:54

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Altså, nu har jeg jo lige svaret på det, men det gør jeg selvfølgelig én gang til. Vi har skrevet til kommissæren, vi har gjort den danske stilling fuldstændig klokkeklar, og vi har sagt, at vi er imod kvoter. Det ved fru Fatma Øktem, som sidder og hvisker ordføreren i ørerne, og så godt at vi har gjort, så jeg håber, de begge to lytter med. Og jeg tror godt, at man ved, også kommissær Reding, at Danmarks holdning er helt klar, og den er, at vi er imod kvoter.

Kl. 10:54

Formanden:

Fru Anni Matthiesen.

Kl. 10:54

Anni Matthiesen (V):

Tak. Jeg vil gerne have, at ministeren svarer på, om der ikke er en fare for, at der reelt kan komme kvoter ind ad bagdøren, hvis EU-direktivet kommer til at virke.

Kl. 10:54

Formanden:

Ministeren.

Kl. 10:54

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Altså, nu skal direktivet jo igennem en masse behandlinger, og det skal analyseres. Det har jeg også sagt. Så vi skal jo først have tolket det og fundet ud af, hvad der helt præcis står i det her direktiv. Og det er jo klart, at så længe der er tvivl om det og der er tvivl om, om det er metoden, eller hvad det er, er det jo rigtig, rigtig svært at svare på.

Kl. 10:55

Formanden:

Sidste korte bemærkning fra fru Merete Riisager.

Kl. 10:55

Merete Riisager (LA):

Tak. Vi bruger en masse tid herinde i Folketinget og en masse skattekroner på at diskutere flere kvinder i bestyrelser, endnu flere skattekroner bliver brugt på EU-niveau på at diskutere det her, og nu skal virksomhederne til at bruge deres tid, ressourcer og penge på at udfylde endnu flere papirer omkring flere kvinder i bestyrelser.

Kan ministeren ikke bare lige kort forklare mig, hvad det er, der i dag forhindrer kvinder i at søge optagelse i en bestyrelse og få en bestyrelsespost?

Formanden:
Ministeren.

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Vi har nogle af verdens mest og bedst uddannede kvinder – så langt tror jeg at vi er fuldstændig enige – men samtidig ser vi, at vi har nogle strukturelle barrierer, når det handler om at få kvinder i topledelse, og når det handler om at få kvinder i det øverste børsnoterede bestyrelsesniveau.

Der har været talt om mange ting. Der har været talt om at kalde de her barrierer for mange ting. Der er nogle, der kalder det rip-rap-rup-effekten, og jeg har hørt, at der er nogle, der kalder det fætrene klub osv. Jeg tror ikke på, at det her er et udtryk for, at mændene ikke vil have kvinder; jeg tror, det her er et udtryk for, at der ikke er transparens, når det handler om at vælge kvinder i f.eks. topledelse eller i børsnoterede bestyrelser.

Derfor gør vi det, at vi skaber transparens, vi sørger for, at man får skrevet nogle måltal ned og får skrevet det ind i sin politik, så der bliver skabt en bevidsthed omkring rekrutteringen. Det tror jeg er med til at skabe progression. Det er ikke ensbetydende med, at kvinderne ikke kan, eller at kvinderne ikke vil. Der er bare nogle barrierer, og det her er med til at fjerne de barrierer. Derfor er det et rigtig, rigtig godt forslag.

Formanden:
Fru Merete Riisager.

Merete Riisager (LA):

Bare fordi ministeren hævder, at der er nogle barrierer, og kan nogle lange ord for det, betyder det jo ikke nødvendigvis, at de barrierer er der. Kan ministeren ikke bare lige forklare, hvad det er, der forhindrer den enkelte kvinde i at søge optagelse i bestyrelser og få en bestyrelsespost helt konkret og uden nødvendigvis at bruge lange ord: Hvad er det, der forhindrer kvinder i at gøre det, for de barrierer findes jo ikke?

Formanden:
Værsgo.

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Måske kan det være den tilgang, man har. Men jeg vil da sige, at nu er det jo Liberal Alliance, der sammen med Dansk Folkeparti åbenbart er meget, meget alene, med hensyn til om der overhovedet skal ske noget på det her område. Jeg har da bidt mærke i betænkningen, der har været til L 2, og jeg tror også, at den er rimelig identisk med betænkningen til L 17, hvor både Venstre og Det Konservative Folkepartis medlemmer af udvalget er enige i, og jeg citerer:

» ... at mere mangfoldighed, herunder en mere ligelig kønsfordeling på ledelsesgangene og i bestyrelseslokalerne, vil være til gavn for danske virksomheder og institutioner.«

Det er jeg fuldstændig enig i. Der er noget, der gør, at kvinderne ikke kan komme til, og jeg tror, at noget af problemstillingen er, at man vælger dem, der ligner en selv – som jeg sagde: rip-rap-rup-effekten. Det betyder ikke, at mænd ikke vil kvinder. Det her betyder ikke, at mænd ikke vil have kvinder ind, men det kan godt betyde, at der er nogle barrierer. Og det er lige præcis de barrierer, som vi gerne vil være med til at fjerne, fordi for os er tilgangen, at alle i det

Kl. 10:55 her samfund skal have mulighed for at komme op på de platforme og påvirke det samfund, som de lever i.

Kl. 10:56 Jeg skal lige gøre ordføreren opmærksom på, at kvinder altså ikke er en minoritet i det her land, og det får man et indtryk af en gang imellem, når man lytter til Liberal Alliance.

Kl. 10:59

Formanden:

Der er ikke flere spørgsmål til ministeren. Så vi siger tak.

Så må jeg forstå, at det er en anden omgang, man beder om. Fru Pia Adelsteen som ordfører.

Kl. 10:59

(Ordfører)

Pia Adelsteen (DF):

Jeg ved godt, at der er nogle, der synes, at det her er et lille, tåbeligt emne, som ikke betyder ret meget, men det synes jeg faktisk at det gør. Når man er virksomhedsejer, har det rigtig meget indflydelse på, hvordan man kan tilrettelægge, hvem man gerne vil have i sin bestyrelse.

Så er der altså også set med mine øjne noget kvindenedgørende i, at man snakker om kvoter. Jeg synes simpelt hen, det er forfærdeligt, at vi skal høre på alt det her om glasbarrierer og alt sådan noget. Man respekterer ikke på nogen måder, at kvinder nogle gange bare træffer nogle andre valg. Og det gør vi altså. Vi er altså nogle, der godt kan være højt uddannede, men alligevel vælger at gå 10 år hjemme ved vores børn, fordi vi faktisk synes, at det er ret fedt. Det er ikke ensbetydende med, at man er dum, at man støder på et eller andet glasloft et eller andet sted. Jeg synes simpelt hen, det er forfærdeligt.

Det, jeg egentlig gik op for, handler om nærhedsprincippet. Jeg synes, det er utrolig svagt, at ministeren ikke meget klokkeklart kan sige, hvorfor nærhedsprincippet er overholdt. Der står – nu har jeg læst det op flere gange, men når jeg står heroppe, har jeg en lille smule mere tid – klokkeklart:

»Formålet med et forslag [fra EU] må ikke i tilstrækkelig grad kunne opfyldes ved, at medlemslandene selv lovgiver.«

Kan man lovgive om kvoter, så man opnår en procent på 40, hvis det er det, man gerne vil? Ja, det kan man. De har gjort det i Norge. Norge har næsten 40 pct. kvinder i bestyrelser. Ergo kan det lade sig gøre, også selv om man ikke er et EU-land. Det er en af de ting, der skulle have været opfyldt.

Nr. 2 ting er:

»Formålet med et forslag skal bedre kunne opnås ved, at der bliver lovgivet på EU-plan frem for på nationalt plan.«

Det er jo noget vrøvl, i hvert fald i den her sammenhæng. Der er ingen grund til at lovgive på EU-plan, for det giver ikke større sikkerhed for at opnå 40 pct. ved at lave det på EU-plan frem for på nationalt plan – netop fordi man kan gøre det nationalt.

Den sidste ting er om nærhedsprincippet, for det hænger jo meget tæt sammen med proportionalitetsprincippet. Det kunne jeg godt tænke mig at spørge om, for der står: »hvorefter de foranstaltninger, som EU kan foretage sig, ikke bør gå ud over, hvad der er nødvendigt for at opfylde traktatens målsætninger.« Vi har godt nok en traktat, der taler om ligestilling, men så begynder vi jo at skulle definere, hvad ligestilling er, og hvis ligestilling defineres som millimeterretfærdighed, står det mig bekendt ikke i traktaten. Så nu må ministeren altså forklare, hvorfor nærhedsprincippet er overholdt, for det forstår jeg simpelt hen ikke. Jeg synes, det er under al kritik. Det er nemlig ikke indholdet, som vi, som ministeren sagde, skal diskutere. Det er et spørgsmål om principper. Og det er set med Dansk Folkepartis øjne under ingen omstændighed overholdt.

Jeg vil godt lige slutte af med en bemærkning og sige tillykke til regeringen, fordi den har fået Enhedslisten med på et EU-direktiv. Det synes jeg da er ret imponerende.

Formanden:

Fru Fatma Øktem.

(Ordfører)

Fatma Øktem (V):

Tak. Jeg synes, ministeren brugte rigtig meget af sin taletid på alt andet end at besvare de spørgsmål, der blev stillet. Jeg kan ikke forstå, hvorfor ministeren ikke kan svare på, om det her er et brud på nærhedsprincippet eller ej. Jeg synes, det er klokkeklart – hvis man tror på virkningen af den lovgivning, man selv laver, hvis man tror på virkningen af de løsningsforslag, man selv kommer med, så kan jeg ikke forstå, hvordan man kan sige ja til, at der må komme noget lovgivning et andet sted fra. Så er det da netop en tilståelse af, at man ikke tror på, at det, man selv er ved at indføre, vil virke.

Så jeg kunne godt tænke mig at stille et spørgsmål til ministeren igen. Vi ved, at Viviane Reding har en meget stor drøm om at indføre kvindekvoter, og vi ved, at hvis vi først får det her igennem, er der faktisk mulighed for, at EU kan ændre på det. Det kan komme snigende ind ad bagdøren, og så kan vi sådan set ikke gøre så meget ved det herfra. Derfor kan jeg ikke forstå, hvorfor vi ikke siger klart fra, når ministeren gentagne gange har sagt, at regeringen er imod kvoter. Hvis ministeren tror på virkningen af L 2 og L 17, hvorfor siger vi så ikke fra over for det her? Hvorfor er regeringen og regeringspartierne ikke med i den udtalelse, vi har valgt at sende fra Ligestillingsudvalget? Tak.

Formanden:

Hr. Hans Kristian Skibby som privatist her i anden omgang.

(Privatist)

Hans Kristian Skibby (DF):

Når jeg går op som privatist, er det selvfølgelig, fordi jeg har fornøjelsen af at være erhvervsordfører for Dansk Folkeparti. Og om de her to lovforslag må jeg sige, at man lader hånt om alt det, der hedder den almindelige ret til at drive selvstændig virksomhed.

Det er jo sådan med de her lovforslag, at jeg faktisk synes man nærmest er inde på at lave en form for mistænkeliggørelse og kriminalisering af de folk, der tillader sig at drive en privat virksomhed, når man vælger at lave en lov, som beskriver, hvem der skal sidde i bestyrelserne, og hvilket køn de skal have. Så ved vi godt, at regeringen siger, at det her bare er nogle måltal, og at virksomheden så kan vælge at sætte et mindre måltal ind, men hvorfor skal vi fra Christiansborgs side overhovedet blande os i, hvem der sidder i bestyrelserne for danske private virksomheder? Det er jo det, der er det helt grundlæggende spørgsmål.

Jeg synes jo, det er tragisk, at vi oplever en ligestillingsminister, en mandlig ligestillingsminister, som får kvinderne på nakken – for at sige det ligeud. For det er jo kvinder, der er ordførere for de tre partier, der har været oppe at tale imod det, fordi den her lov faktisk diskriminerer kvinder. Det er jo kvinderne, der bliver mistænkeliggjort, og det er lovgivningen, som gør, at man siger: Nu skal I bare høre, hvordan vi skal lave en lov, som skal sikre flere kvinder i bestyrelser. De fleste kvinder er faktisk ganske selvstændige og velorienterede, og det betyder, at de gerne vil vælge deres egen erhvervs-karriere og deres eget job, og det gør de altså ud fra de faglige og erhvervsmæssige kvalifikationer, som de har tilvejebragt via deres uddannelse og erhvervsforløb. Sådan er det.

Jeg tror ikke, at ret mange danske kvinder ville synes, at det var særlig sjovt at komme til at sidde i bestyrelsen for Novo Nordisk, hvis de måske fik den post, fordi der var for mange mænd i bestyrel-

Kl. 11:02

sen. Det tror jeg ikke ret mange kvinder er interesseret i. De er faktisk hundrede procent interesseret i, at alle de her ledige bestyrelsesposter selvfølgelig bliver besat, ud fra hvem man i virksomheden vurderer er bedst kvalificeret. Det må altså være det grundlæggende og bærende element.

Kl. 11:02

Det er det desværre ikke i de her lovforslag, og som erhvervsordfører synes jeg, at det er trist, at vi reelt går ind og blander os i ledelsesretten i private virksomheder. Folketinget burde have andre ting at give sig til end at lave den her form for træls lovgivning.

Så jeg håber selvfølgelig, at regeringen vil blive klogere, og så vil jeg også sige, at jeg meget gerne vil henstille til, at erhvervsministeren går på talerstolen i den her debat og redegør for den del af lovforslaget, for det her er jo ikke bare en diskussion om ligestilling. Det her er også en diskussion om ledelsen af danske private, selvstændige virksomheder, og der synes jeg man begår et groft overgreb med de her lovforslag. Tak for ordet.

Kl. 11:07

Formanden:

Ønsker flere at udtale sig?

Det er ikke tilfældet. Så er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 11:07

Afstemning**Formanden:**

Først stemmer vi om L 17. Ønskes der afstemning om ændringsforslagene 1-5, tiltrådt af udvalget?

De er vedtaget.

Kl. 11:04

Kl. 11:04

Der er ikke stillet ændringsforslag til L 2.

Jeg foreslår, at lovforslagene går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

19) 2. behandling af lovforslag nr. L 72:

Forslag til lov om ændring af lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v. og lov om statens voksenuddannelsesstøtte (SVU). (Adgang til delegation m.v.).

Af børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini).
(Fremsættelse 15.11.2012. 1. behandling 22.11.2012. Betænkning 11.12.2012).

Kl. 11:07

Forhandling**Formanden:**

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at også dette lovforslag går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

20) 2. behandling af lovforslag nr. L 73:

Forslag til lov om ændring af lov om friskoler og private grundskoler m.v. og lov om folkehøjskoler, efterskoler, husholdningsskoler og håndarbejdsskoler (frie kostskoler). (Tilskud til inklusion af elever med særlige behov på frie skoler m.v.).

Af børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini).

(Fremsættelse 15.11.2012. 1. behandling 22.11.2012. Betænkning 11.12.2012).

Kl. 11:08

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

21) 2. behandling af lovforslag nr. L 79:

Forslag til lov om ændring af lov om Arbejdsgivernes Elevrefusion, lov om erhvervsuddannelser og lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. (Finansieringsomlægning af skolepraktikydelse, omlægning af arbejdsgiverbidrag, ophævelse af præmie, løntilskud og bonus samt nye, midlertidige tilskudsordninger).

Af børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini).

(Fremsættelse 16.11.2012. 1. behandling 23.11.2012. Betænkning 11.12.2012).

Kl. 11:09

Forhandling

Formanden:

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet. Forhandlingen er sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 11:09

Afstemning

Formanden:

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1-3, tiltrådt af udvalget, om ændringsforslag nr. 4, tiltrådt af et flertal i udvalget med undtagelse af Liberal Alliance, eller om ændringsforslag nr. 5-7, tiltrådt af udvalget?

De er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

22) 2. behandling af lovforslag nr. L 80:

Forslag til lov om ændring af lov om erhvervsuddannelser.

(Praktikcentre og hurtigere optagelse til skolepraktik m.v.).

Af børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini).

(Fremsættelse 16.11.2012. 1. behandling 23.11.2012. Betænkning 11.12.2012).

Kl. 11:09

Forhandling

Formanden:

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet, så er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 11:10

Afstemning

Formanden:

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1 og 2, tiltrådt af udvalget?

De er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

23) 1. behandling af lovforslag nr. L 96:

Forslag til lov om ændring af lov om folkeskolen. (Bemyndigelse til at fastsætte regler om minimumsstørrelsen for interne skoler i dagbehandlingstilbud og anbringelsessteder m.v.).

Af børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini).

(Fremsættelse 29.11.2012).

Kl. 11:10

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet. Fru Anni Matthiesen som Venstres ordfører.

Kl. 11:10

(Ordfører)

Anni Matthiesen (V):

Tak. Da Venstres ordfører på området, fru Karen Ellemann, desværre er forhindret i at være i salen her i dag, har jeg lovet at læse talen op på hendes vegne.

I Venstre deler vi regeringens målsætning om, at undervisningen på interne skoler skal leve op til kravene i folkeskolelovgivningen. Derfor er det også positivt, at regeringen nu har fulgt op på VK-regeringens og KL's analyse fra 2010 af specialundervisningen i folkeskolen. De opfølgende analyser viser jo netop, at der fortsat er behov for at styrke kvaliteten af undervisningen på de interne skoler.

Derfor mener vi i Venstre, at det er godt, at der nu stilles krav til, at undervisningen i de interne skoler skal tilrettelægges af en lærer, der har gennemført en folkeskolelæreruddannelse, og at der stilles krav om, at en intern skole skal være normeret til mindst ti elever ved skoleårets begyndelse. I Venstre mener vi dog, at det er uhenigtsmæssigt, at regeringen ikke følger den nedsatte arbejdsgruppes vurdering af, at der er behov for et styrket tilsyn med de interne skoler. Et styrket tilsyn ville være med til at sikre, at undervisningen lever op til kravene i folkeskoleloven, herunder også at eleverne får tilbudt den fulde fagrække, at minimumstimetallene bliver overholdt, at eleverne deltager i de nationale test og aflægger folkeskolens afgangsprøve, og at der kun gives fritagelse for fag, når betingelserne herfor er opfyldt.

Samtidig mener vi i Venstre også, at regeringen bør følge arbejdsgruppens anbefaling om, at samarbejde mellem interne skoler og det lokale skolevæsen bliver styrket, så de interne skoler anvendes i mindre omfang ved at inkludere flere elever i folkeskolen. Samlet set mener Venstre, at dette forslag er et skridt i den rigtige retning for at sikre kvaliteten på de interne skoler, og vi støtter derfor også lovforslaget. Og så har jeg samtidig lovet at sende en hilsen fra De Konservatives ordfører, som desværre er syg i dag, og sige, at De Konservative også støtter lovforslaget.

Kl. 11:13

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Troels Ravn som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 11:13

(Ordfører)

Troels Ravn (S):

Lovforslaget her er fremsat på baggrund af afrapporteringen fra den tværministerielle arbejdsgruppe om anbragte børns og unges undervisning på interne skoler fra maj 2012. Arbejdsgruppens analyser viser overordnet, at der er behov for at styrke kvaliteten af undervisningen på de interne skoler og for at understøtte, at en større andel af de anbragte børn og unge får et undervisningstilbud i folkeskolen.

Det er netop Socialdemokraternes og regeringens målsætning, at interne skoler i dagbehandlingstilbud og på anbringelsessteder skal anvendes i mindre omfang, og at eleverne i større omfang skal inkluderes i folkeskolen. Det er også regeringens målsætning, at undervisningen på interne skoler skal leve op til kravene i folkeskolelovgivningen, herunder at eleverne tilbydes den fulde fagrække og aflægger folkeskolens afgangsprøve. Med henblik på at styrke kvaliteten af undervisningen på interne skoler foreslås det, at børne- og undervisningsministeren bemyndiges til at fastsætte regler om minimumstørrelser for interne skoler i dagbehandlingstilbud og på anbringelsessteder. Det påtænkes anvendt til at fastsætte regler om, at en intern skole mindst skal være normeret til ti elever ved skoleårets begyndelse, for at den interne skole kan oprettes i det pågældende dagbehandlingstilbud eller på et anbringelsessted.

Jeg er rigtig glad for, at vi med det her lovforslag får mulighed for at styrke kvaliteten af undervisningen på de interne skoler ved at fastsætte en minimumstørrelse for skolerne. Derved får de interne skoler bedre mulighed for at leve op til kravene i folkeskolelovgivningen, herunder at eleverne tilbydes den fulde fagrække. Ved fastsættelse af en minimumstørrelse på ti elever vil der kunne tilvejebringes et undervisnings- og læringsmiljø, der både kan tilgodese elevernes faglige og sociale kompetencer. I den forbindelse er det vigtigt at sige, at det forudsættes, at de interne skoler efter skoleåret

2013-14 anvender mulighederne for holddannelse og inddeling i meget små klasser netop for at kunne tilgodese børn, der har behov for et lille, overskueligt undervisningsmiljø. Det er børnene, det er eleverne, der skal være i centrum.

Socialdemokraterne kan støtte forslaget her.

Kl. 11:15

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Alex Ahrendtsen som Dansk Folkepartis ordfører.

Kl. 11:15

(Ordfører)

Alex Ahrendtsen (DF):

Det er jo en udløber af vores aftale om inklusion, som vi nu følger op på her, og det drejer sig om ca. 3.000 elever, som får noget specialundervisning i interne skoler. Som udgangspunkt kan Dansk Folkeparti støtte forslaget. Der er behov for at styrke kvaliteten af undervisningen på disse interne skoler, har det vist sig, og det er godt, at vi får styr på dette. Som flere har sagt, skal der være mindst ti elever. At det så også betyder, at der er enkelte interne skoler, der skal slås sammen, er jo nok ret åbenlyst.

Det, der egentlig har overrasket mig mest, er, at undervisningen ganske enkelt ikke har været god nok. Der har været manglende undervisning i forskellige fag, minimumstallet har ikke været overholdt, og der er også blevet fritaget alt for meget for at aflægge prøver, og det er jo ikke alt for godt. Det er udsatte børn, vi taler om, og de skal selvfølgelig også have en ordentlig uddannelse.

Så er vi på linje med bl.a. Socialdemokratiet tilfredse med, at det fremover er en læreruddannet, der skal tilrettelægge undervisningen. Vi er dog lidt bekymret for det, der skal ske med aspergerbørnene. Jeg kan forstå på lovforslaget, at der skal være en overgangsordning, så de aspergerbørn, der i dag bliver sendt til tilbuddet, fortsat kan være på hold på minimum seks elever i stedet for ti. Men vi vil egentlig meget gerne sikre os, og ministeren må gerne give os den forsikring her fra talerstolen, at aspergerbørnene stadig væk vil få den undervisning, som passer til lige præcis de børn. Det er jo en særlig gruppe blandt specialundervisningskrævende børn. Men bortset fra disse små indvendinger kan Dansk Folkeparti støtte lovforslaget.

Kl. 11:17

Formanden:

Tak til ordføreren. Fru Lotte Rod som radikal ordfører.

Kl. 11:18

(Ordfører)

Lotte Rod (RV):

Der er allerede blevet sagt rigtig mange gode ting om det her lovforslag, og det viser netop også noget af det, som er rigtig godt ved det her, nemlig at der er så bred enighed om, at vi rigtig gerne vil være med til at styrke kvaliteten i undervisningen på de interne skoler, for vi taler her om nogle børn, som om nogen virkelig har brug for at få de bedst mulige betingelser.

Jeg skal ikke gentage alt det, som de andre har sagt, men blot tilføje, at vi i Det Radikale Venstre er meget, meget glade for, at vi nu kan være med til at styrke kvaliteten: punkt 1, ved at sætte minimumstørrelsen for, hvor mange elever der skal være, sådan at vi kan øge undervisningskvaliteten og læringsmiljøet, og punkt 2, at undervisningen fremover skal være tilrettelagt af en lærer. Så med det støtter vi meget gerne forslaget i Det Radikale Venstre.

Kl. 11:19

Formanden:

Tak til ordføreren. Fru Pernille Vigsø Bagge som SF's ordfører.

Kl. 11:19

(Ordfører)

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Det er jo en klar politisk målsætning, at så få børn som muligt skal udskilles fra den almindelige skoleklasse og fra det almindelige skoleklassefællesskab, der er i den danske grundskole, og det er jo i det lys, at forslaget her skal ses.

Men når det er sagt, er det jo ikke sådan, at alle børn har de samme forudsætninger for at indgå i den almindelige undervisning i folkeskolen. Nogle børn har nogle særlige behov, som der skal tages hensyn til. Når børn anbringes på et opholdssted i et dagbehandlingstilbud, befinder de sig i en udsat position, og i den situation kan det altså være en god løsning for børnene at følge undervisningen på en intern skole.

Det er vigtigt, at vi ikke slækker på kravene til undervisningens kvalitet. Uanset om folk går i en folkeskole eller på en intern skole, skal de have lige muligheder for at klare sig.

Ved at indføre bestemmelsen om minimum 10 elever på interne skoler, giver vi eleverne på de her skoler bedre muligheder for at få et solidt fagligt udbytte af undervisningen, og børnene får samtidig oplevelsen af at være en del af et hold.

Så mener vi i SF i øvrigt i lighed med, hvad bl.a. Danmarks Lærforening og Skole og Forældre også mener, at det er helt naturligt, at man skal have gennemført læreruddannelsen for at kunne fungere som lærer på en intern skole. Så de påtænkte regler på det her område bakker vi også fuldt ud op om.

SF kan stemme for forslaget.

Kl. 11:20

Formanden:

Tak til ordføreren. Fru Pernille Skipper som Enhedslistens ordfører.

Kl. 11:20

(Ordfører)

Pernille Skipper (EL):

Tak for det. Der er bestemt behov for at styrke undervisningen på opholds- og anbringelsesstederne i vores land. Der er alt for mange børn, der bliver svigtet, og som forlader en institution uden at have evnen til at kunne læse, skrive eller regne, og det er selvfølgelig et stort problem for dem fremover i livet.

Mange af børnene får ikke den tilstrækkelige undervisning, og kvaliteten kan være meget svingende. Det er derfor positivt, at det med det her forslag vil blive sikret, at det er en uddannet lærer, der skal tilrettelægge undervisningen. Vi så selvfølgelig gerne, at det også vil være sådan, at det er uddannede lærere, der varetager al undervisningen, og det er noget, vi vil stille spørgsmål om i udvalgsbehandling.

Forslaget indebærer så også, at undervisningen på de interne skoler skal være normeret til minimum ti elever. Det er jo i sig selv ikke noget problem; det kan faktisk være positivt, for det kan være med til at sikre, at der er de rigtige ressourcer, altså med hensyn til lærerkompetencer, så de børn, der har et handicap, eller som er udadregående og derfor skal være på en institution, f.eks. også får lærere, som er uddannet i deres linjefag, og får en afvekslende undervisning.

Formålet med lovforslaget er at øge inklusionen i folkeskolen, og at flere unge fra de her interne skoler kommer over i folkeskolen. Det er jo et fremragende formål, men det er ikke gratis. Så der er behov for, at der følger ressourcer med, hvis folkeskolen skal kunne rumme flere af de elever, som har problemer og særlige behov. Der er i den henseende behov for at yde en særlig støtte, og der er behov for, at vores folkeskolelærere bliver opkvalificeret.

Derfor er vi bekymrede for, om de børn, som ifølge det her lovforslags intention skal flyttes fra en intern skole til folkeskolen, vil få

den støtte, som de har behov for, og få de behov opfyldt i folkeskolen.

Derudover er vi bekymret for, at det er sådan i de enkelte tilfælde, hvor der er børn, som har behov for undervisning i meget mindre enheder, og for hvem ti kan virke som rigtig, rigtig mange, hvilket kan ødelægge koncentrationen og mulighed for at lære noget, at den mulighed for at få undervisning i mindre enheder bliver taget fra dem. Og derfor er vi optaget af, at man kan lægge en mulighed for dispensation ind.

Enhedslisten er alt i alt positivt indstillet over for lovforslaget, men vi har også nogle spørgsmål, som vi gerne vil have afklaret i udvalgsbehandlingen, før vi tager endelig stilling til det.

Kl. 11:23

Formanden:

Tak til ordføreren. Fru Merete Riisager som Liberal Alliances ordfører.

Kl. 11:23

(Ordfører)

Merete Riisager (LA):

Tak. Intentionen bag lovforslaget, L 96, der relaterer sig til inklusion af børn og unge med særlige behov i den almindelige skole samt en øget kvalitet i undervisningstilbuddene, støtter vi hos Liberal Alliance.

Men man kan da undre sig over, hvorfor ministeren mener, at minimumsstørrelsen på 10 elever har en direkte sammenhæng med kvaliteten. Når vi taler om interne skoler, er elevsammensætningen så meget mere kompleks end i den almindelige grundskole. Vi taler her om de allermest sårbare børn og unge, der ofte har behov for meget små læringsmiljøer. Der er faktorer som det enkelte barns behov, alder osv., der spiller ind, med hensyn til hvornår det er rimeligt at fastsætte en minimumsgrænse.

Det er ikke en grænse, vi kan diktere fra Christiansborgs side. Det er derimod indholdet og kvaliteten i undervisningen og ikke, om der er 8, 10 eller 12 elever i en klasse, der er det afgørende. Rambøll har opgjort, at der er 352 dagbehandlingstilbud og anbringelsessteder med intern skole. Det er vurderingen, at omkring 150 af de interne skoler har færre end 10 elever. Netop de 150 interne skoler vil falde for minimumsstørrelsen, hvilket harmonerer dårligt med vores ambition i Liberal Alliance om, at undervisningstilbud er forskelligartede og bør kunne tilrettelægges frit ved at se på parametre for kvalitet og økonomi.

Når interne skoler i dagbehandlingstilbud og på anbringelsessteder er afhængige af et bestemt elevtal, har institutionerne tilmed en økonomisk fordel ved at lade barnet forblive på den interne skole. Det vil ikke fremme inklusionen i den almindelige skole, hvis en sådan økonomisk kalkule pludselig kan blive nødvendig for at opretholde de eksisterende undervisningstilbud på behandlings- og anbringelsesstederne.

Kl. 11:25

Formanden:

Tak til ordføreren. Så er det børne- og undervisningsministeren.

Kl. 11:25

Børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini):

Jeg vil godt sige tak til alle ordførerne for en bred opbakning til, at det selvfølgelig er vigtigt for børn og unge, som af forskellige grunde er på et opholdssted, hvor der er interne skoler, at de, hvis ikke de har mulighed for at få undervisning i den lokale folkeskole, så skal have et undervisningstilbud, som også er rigtig godt for dem. De har selvfølgelig ligesom alle andre børn ret til at blive udfordret til at blive så dygtige, som de kan. Derfor er jeg også glad for, at alle har læst det og taget de anbefalinger, der er kommet, til efterretning, alt-

så den evaluering, der har været om kvaliteten af undervisningen på de interne skoler og opholdssteder. Der er nogle steder, hvor den er rigtig fin, og der er selvfølgelig også en direkte sammenhæng, sådan at de steder, hvor der er en gruppe elever og undervisningen varetages af lærere, også giver langt bedre muligheder for, at eleverne får den vifte af fag og kompetencer, de skal have med sig, for at de også får en chance i livet, efter de har afsluttet deres afgangsprøve.

Der har været nogle bekymringer hos bl.a. Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og Enhedslisten i forhold til elever, som måske har nogle helt særlige udfordringer, når de skal lære. Det kan være børn og unge med asperger, som også er i folkeskolen, og hvor der jo er den samme problematik, nemlig hvordan man laver et undervisningsmiljø, hvor de børn og unge kan sidde måske som en lille gruppe et stille og roligt sted, og hvor der er nogle andre rammer, end når man sidder i en større klasse.

Det er der taget højde for her i lovforslaget. Først vil der for skoleåret 2013-14 blive fastsat en særlig overgangsordning for børn med asperger, som har behov for bl.a. et lille undervisningsmiljø. Det betyder, at disse børn efter kommunens bestemmelse vil kunne fortsætte skolegangen på den interne skole, selv om skolen ikke opfylder kravet om minimumsstørrelsen på de ti elever. Men det betyder så også, at jeg selvfølgelig går ud fra, at de interne skoler efter 2014 vil bruge mulighederne for holddannelse og meget små klasser for at tilgodese børn, som har behov for et lille undervisningsmiljø. Det er dermed også et svar til Liberal Alliance om, at når lovforslaget angiver hold på mindst ti elever, er det selvfølgelig for at få en vis volumen til at kunne have et undervisningsmiljø med lærerkræfter i forhold til det her, men det er stadig væk sådan, at man kan bruge holddelingsreglerne til at kunne lave nogle forløb, som passer til børn, der har nogle særlige udfordringer.

Nu skal man jo så huske på, at de her børn og unge, som er på interne skoler på opholdssteder, kan være der af mange, mange forskellige grunde. Der er højst sandsynligt ikke særlig mange af dem, som på den måde vil have nogle helt særlige diagnoser – det kan der være nogle af dem der har, men det vil der jo også være børn der har i den almindelige folkeskole. Det er derfor, at vi er optaget af, at man som udgangspunkt skal gøre alt for, at de børn og unge kan gå i deres lokale skole og få det skoletilbud, der betyder, at de også er sammen med deres kammerater og er det så meget som muligt som en del af et helt almindeligt liv, som børn og unge har i den alder. Men det ændrer ikke ved, at der er nogle muligheder for at få interne skoler, for det er jo et lille klassemiljø, så man også der kan tage hensyn til nogle, der har brug for særlig støtte eller nogle helt særlige undervisningsmiljøforhold.

Der har været nogle spørgsmål i øvrigt. Kan man nu være sikker på, at børn og unge vil få den støtte, de så har behov for, hvis de går på deres lokale skole? Jeg synes, det er nogle gode spørgsmål at få afklaret i forbindelse med udvalgsarbejdet. Jeg ser frem til de spørgsmål, der er der.

Helt grundlæggende: Igen, tak for den brede modtagelse, for det er rigtig, rigtig vigtigt, at den her gruppe af børn og unge selvfølgelig også skal have et skoletilbud med hele viften af fag, sådan at de har en god chance for efterfølgende at gennemføre en ungdomsuddannelse.

Kl. 11:29

Formanden:

Tak til børne- og undervisningsministeren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, så forhandlingen er slut.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Børne- og Undervisningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

24) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 30:

Forslag til folketingsbeslutning om forbedring af de frie grundskolers rammevilkår.

Af Merete Riisager (LA) m.fl.

(Fremsættelse 16.11.2012).

Kl. 11:29

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet. Børne- og undervisningsministeren.

Kl. 11:29

Børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini):

Tak for ordet. Liberal Alliance har fremsat et forslag, som pålægger regeringen at fremsætte et lovforslag inden den 1. juli 2013, og det er et lovforslag, som ifølge forslagsstillerne skal forbedre de frie grundskolers rammevilkår på fire punkter:

For det første skal den såkaldte koblingsprocent tilbage på 75. For det andet skal fristen for anmeldelse af nye skoleinitiativer rykkes tilbage til den 1. februar, hvilket er senere end i dag. For det tredje skal det depositum, som stilles ved anmeldelse af en ny skole, tilbagebetales, hvis skoleprojektet ikke bliver realiseret. Og for det fjerde skal de frie grundskoler, som i dag kan drive børnehaver efter reglerne i dagtilbudsloven, også kunne drive vuggestue. Jeg vil gerne gennemgå forslagene et for et.

Liberal Alliance ønsker for det første, at den gradvise nedsættelse af koblingsprocenten for de frie grundskoler standses, og at koblingsprocenten hæves, så den igen bliver 75. Bare for dem, der måtte tænke, hvad en koblingsprocent er, synes jeg lige, at det skal nævnes her, at det er den procentsats, som de frie grundskoler får som procentdel af det, der er gennemsnitsudgiften for en elev i folkeskolen. Forslagsstillerne henviser til, at standsningen af den gradvise nedsættelse af koblingsprocenten med 1 procentpoint årligt frem til 2014 vil hindre, at frie grundskoler bliver for eliten. Den del af beslutningsforslaget om koblingsprocenten kan regeringen ikke støtte.

Jeg vil godt understrege, at regeringen ser de frie grundskoler som et vigtigt alternativ, som forældrene kan vælge til. Vi er også enige med forslagsstillerne i, at de frie grundskoler er og skal vedblive med at være skoler for alle børn uanset social baggrund. For at sikre den målsætning er der på finanslovsforslaget for 2013 en fripladspulje på 28 mio. kr. årligt til de frie grundskoler. I november måned har vi i regeringen indgået en aftale om finansloven for 2013, og den finanslov for 2013, som vi forventer vedtaget i næste uge, er udtryk for regeringens samlede udgiftspolitiske prioriteringer. Og på grund af den økonomiske situation, vi er i, og som ikke er nem, har vi måttet opretholde de besparelser i genopretningspakken på de frie grundskoler, som blev besluttet af den tidligere regering. Det vil koste knap 230 mio. kr. i 2014 at hæve tilskudsprocenten til 75.

Hvis vi går over til det næste forslag om, at fristen for anmeldelse af nye skoleinitiativer skal rykkes, så mener forslagsstillerne, at det skal rykkes til at være ca. et halvt år tættere på skolestart end i dag. Begrundelsen for forslaget er, at forslagsstillerne mener, at der bør vises større hensyn til nye fri- og privatskoleinitiativer. I dag er det sådan, at en fri grundskole skal anmeldes ca. 1 år før skoleårets begyndelse, nærmere bestemt den 15. august året før, hvis skolen øn-

sker et statstilskud. Siden august 2010 har fristen for kommunalbestyrelsens endelige beslutning om nedlæggelse af en folkeskole været den 1. marts inden skolestart. Inden da lå fristen den 1. december i året forud for begyndelsen af det skoleår, hvori nedlæggelsen skulle finde sted. Det vil sige, at fristen for anmeldelse af en fri grundskole ligger tidligere end før, mens fristen for nedlæggelse af en folkeskole ligger senere end før.

De gældende frister udelukker naturligvis ikke oprettelse af frie grundskoler med et statstilskud. Hvis vi ser på tallene, blev der i 2011 og 2012 oprettet betydeligt flere frie grundskoler end i det foregående år. I begge år er der oprettet 22 skoler mod henholdsvis 7 og 8 i de to forudgående år. Reglerne for oprettelse af frie grundskoler er også meget lempelige. Der er ikke krav om forudgående godkendelse, dokumentation for et lokalt skolebehov, at initiativtagerne ejer skolebygninger osv.

Men det er klart, at de gældende frister gør det vanskeligere end tidligere at oprette en fri grundskole som en øjeblikkelig reaktion på, at f.eks. en folkeskole lukkes. Det er også klart, at de gældende frister letter kommunernes mulighed for at foretage skolenedlæggelser med henblik på at tilpasse skolestrukturen i kommunen, uden at kommunen samtidig risikerer, at det elevgrundlag, som hele planlægningen af den nye struktur hviler på, bliver udhulet, som følge af at en stor del af eleverne pludselig forlader folkeskolen til fordel for en nyoprettet friskole.

Efter regeringens opfattelse er det vigtigt, at der består en fornuftig balance mellem på den ene side hensynet til de forældre, som ønsker at benytte deres grundlovssikrede ret til at oprette et alternativ til den kommunale skole med eget værdigrundlag baseret på særlige pædagogiske, religiøse eller andre principper, og på den anden side hensynet til kommunernes planlægning af skolestrukturen. Regeringen kan derfor ikke tilslutte sig denne del af beslutningsforslaget.

Kl. 11:34

Så går vi over til det tredje element i forslaget. Her mener Liberal Alliance, at et depositum stillet af en forældregruppe ved anmeldelse af en ny skole skal tilbagebetales, hvis skoleprojektet ikke bliver til noget. Begrundelsen er, at ordet depositum giver en forventning om tilbagebetaling. Der kan være flere årsager til, at et skoleinitiativ ikke gennemføres. Det kan f.eks. skyldes manglende egnede bygninger, uenighed blandt initiativtagerne om skolens profil, et utilstrækkeligt antal elever, eller at den lokale folkeskole ikke lukkes, som ellers forventet, og at der derfor ikke længere vurderes at være et behov for en lokal fri grundskole.

Efter de gældende regler skal der i tilknytning til anmeldelsen af en fri grundskole betales et depositum på 30.000 kr., og depositummet falder i to rater. Første rate på 20.000 kr. betales senest den 15. august i året, inden skolen skal starte. Fristen for første rate er sammenfaldende med fristen for anmeldelsen af skolen. Anden rate, der er på 10.000 kr., betales senest den 1. februar i det år, hvor skolen skal starte. Fristen er sammenfaldende med fristen for indsendelse af skolens vedtægter. Det fulde depositum tilbagebetales, hvis skoleinitiativet kommer i gang i det pågældende skoleår.

Den lette adgang til at oprette frie grundskoler er en forudsætning for den danske friskoletradition, men uigennemtænkte skoleinitiativer kan hverken forældre eller børn være tjent med. Reglerne om depositum opstiller et værn mod useriøse skoleoprettelser, idet der modsat, hvad der gælder for frie kostskoler, ikke stilles krav om, at frie grundskoler f.eks. ejer deres egne bygninger. De gældende regler om depositum kan også bidrage til dækning af de udgifter, som er forbundet med sagsbehandling, selv om reglerne ikke er indført med dette mål for øje. Regeringen er derfor ikke umiddelbart parat til at tilslutte sig denne del af beslutningsforslaget.

Så er der endelig forslaget om muligheden for drift af vuggestuer. Liberal Alliance mener, at frie grundskoler skal kunne oprette vuggestuer, så det bliver muligt at integrere vuggestue, børnehave og

skole i samme institution. Frie grundskoler kan i dag varetage opgaver for børn over 2½ år som privat institution eller privat dagpensionsordning efter bestemmelserne herom i dagtilbudsloven for børn over 2½ år. Regeringen vil gerne overveje, om de frie grundskoler fremover bør have adgang til også at oprette dagtilbud for børn i alderen 0-2½ år efter dagtilbudslovens regler.

Med de bemærkninger kan regeringen samlet set ikke støtte beslutningsforslaget, men er da som sagt positiv over for at kigge på den sidste del i forhold til adgangen til at drive vuggestue.

Kl. 11:37

Formanden:

Tak til ministeren. Ønsker ordføreren for forslagsstillerne ordet først?

Nej. Så er det fru Anni Matthiesen som ordfører for Venstre.

Kl. 11:37

(Ordfører)

Anni Matthiesen (V):

Tak for ordet. Som ministeren også lige har fortalt, er det jo beslutningsforslag B 30, som vi drøfter her i salen i dag, og som er fremsat af Liberal Alliance. Jeg vil gerne indlede med at sige, at vi i Venstre synes, at beslutningsforslaget faktisk indeholder rigtig mange spændende og gode ting, som vi ser positivt på. Vi synes bl.a., at det med, at de frie skoler får muligheden for at kunne oprette vuggestuer, vil være en rigtig god idé, og som vi også lige kunne høre, var det også noget af det, som ministeren måske var villig til at prøve at kigge lidt nærmere på. Det med at give friskolerne mulighed for at integrere vuggestue, børnehave og skole i samme institution ser vi i Venstre som en god idé, måske især med henblik på at sikre nogle af de frie skoler i yderområderne.

I det hele taget kan vi sige, at vi i Venstre er varme tilhængere af at give nogle friere rammer og nogle flere muligheder for skolerne. Forslaget om det med depositum, som også er en del af beslutningsforslaget her, vil jeg også sige at vi egentlig synes indeholder nogle gode ting. Jeg vil samtidig sige, at vi måske kunne prøve at arbejde lidt videre med det under behandlingen i udvalget, for det kunne måske også være en idé, at man i stedet for tilbød, at depositummet på en eller anden måde blev lagt lidt i depot, måske for en 2-årig periode, så man ikke nødvendigvis er tvunget til at skulle ud og samle penge ind igen hos de samme forældre, hvis skolen ikke lige kommer op at stå i første omgang. Så det er i hvert fald en af de ting, som jeg gerne vil være med til at bringe på banen, altså om vi eventuelt kunne drøfte det som en mulighed.

Desværre er der også nogle ting, som jeg lige så godt kan sige at vi i Venstre ikke kan tilslutte os, og det er bl.a. forslaget om at hæve koblingsprocenten til 75 pct. igen og hente finansieringen i det private erhvervsliv. Vi ved jo alle sammen, at i de her tider er det svært for virksomhederne at afsætte ekstra midler fra driften til f.eks. at give udenlandske arbejdstagere danskundervisning, og det er i hvert fald en af de ting, som vi desværre må sige er med til, at vi i sidste ende, hvis beslutningsforslaget kommer til at ligge som en samlet pakke, ikke kan stemme ja til det.

Men alt i alt synes jeg faktisk, at det indeholder nogle rigtig gode ting, som jeg også synes er vigtige at vi sammen prøver at arbejde videre med. Men som jeg nævnte tidligere, ville det være rigtig fint, hvis man på en eller anden måde kunne dele beslutningsforslaget op, så vi måske kunne være med til at stemme ja til nogle af tingene og dermed ikke nødvendigvis blev tvunget til at stemme nej til en samlet pakke.

Så skulle jeg også for det her beslutningsforslags vedkommende lige sende en hilsen fra De Konservatives ordfører og sige, at de egentlig har samme holdning som Venstre.

Kl. 11:41

Kl. 11:44

Formanden:

Der ser ud til at være et par korte bemærkninger. Fru Pernille Vigsø Bagge.

Kl. 11:41

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Tak. Det er fint, at Venstre og Konservative har samme holdning til det her forslag. Måske er det mere betænkeligt, at Venstres ordfører udtaler sig i forblommede vendinger om forslaget, for er det ikke korrekt, at de ting, der fremgår af det her forslag – punkt 1 og 2 og 3 i hvert fald – er ting, der er indført af Venstre under den tidligere regering? Er det, at man har ændret på koblingsprocenten gennem genopretningspakken, det, at man har flyttet anmeldelsesfristen, i forhold til hvornår man skulle anmelde en skole, og det, at der skulle stilles et depositum, som ikke bliver betalt tilbagebetalt, ikke Venstrepolitik indtil for ganske, ganske nylig?

Kl. 11:42

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:42

Anni Matthiesen (V):

Tak, og tak for spørgsmålet. Som fru Pernille Vigsø Bagge selvfølgelig også godt er bekendt med, ændrer tingene sig i samfundet – og ja, det er en del af genopretningspakken i forhold til det med koblingsprocenten, og ja, det var også den tidligere regering, som det også blev nævnt tidligere, som var tvunget til at indføre det.

Det skal nu ikke få mig til at sige, at man ikke af den grund godt kan kigge på tingene og på, hvordan situationen ser ud i dag. Jeg må jo sige, at jeg med hensyn til det med depositum helt klart synes, at det er en overvejelse værd, men som jeg også nævnte tidligere, synes jeg, at det er noget, vi skal drøfte i udvalget, for det kunne også godt gøres på en lidt anden måde end den, som Liberal Alliance nu har lagt op til.

Kl. 11:43

Formanden:

Fru Merete Riisager for en kort bemærkning.

Kl. 11:43

Merete Riisager (LA):

Tak. Jeg vil meget gerne kvittere for Venstres positive indstilling til beslutningsforslaget. Og det er jo ganske rigtigt, som ordføreren siger, at politik er noget, der udvikler sig hele tiden, så derfor må det også være muligt at se fremad og sige: Hvad er det for et grundskoletilbud, vi har brug for, og hvordan kan vi udvikle det? Så er der jo nødvendigvis ikke så meget grund til at hænge fast i, hvordan tingene har været. Så jeg vil takke for samarbejdsviljen, bl.a. i forhold til depositummet, og lad os tage en dialog om, hvordan vi eventuelt kan få delt forslaget op, hvis Venstre skulle ønske at stemme ja til dele af det.

Så vil jeg lige berolige ordføreren med hensyn til koblingsprocenten og finansieringen af denne. Det er jo det, som vi præcist foreslår, nemlig at man tager noget af støtten til danskundervisning fra virksomheder; det vil sige, at det altså er støtte til virksomheder, og det mener vi godt at virksomheder kan undvære. Det er i hvert fald min erfaring, at det er meget få udenlandske medarbejdere, der kommer til Danmark, fordi der er et statsfinansieret dansk kursus.

Men ellers kunne det også være en mulighed at kigge på andre finansieringsforslag – der er vi også åbne.

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:44

Anni Matthiesen (V):

Tak. Jeg vil egentlig kvittere for det, fru Merete Riisager udtaler. Altså, jeg synes, vi skal tage en drøftelse af tingene. Og så vil jeg sige, at jeg er nødt til at holde fast i, at selv om det så er en støtte, man vil fjerne, så vil der være nogle virksomheder, der af den grund jo så får en øget omkostning, hvis de selv skal til betale for danskundervisning.

Kl. 11:44

Formanden:

Fru Merete Riisager.

Kl. 11:44

Merete Riisager (LA):

Jamen det er rigtigt nok. Men der er vi mere optaget af virksomhedernes generelle rammevilkår, og vi mener ikke, at lige præcis den her støtte er noget, som har nogen betydning for virksomhedernes konkurrenceevne som sådan.

Kl. 11:45

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:45

Anni Matthiesen (V):

Tak. Jeg kan sige, at i det område, jeg er valgt, er der i hvert fald flere virksomheder, som faktisk også har brug for at få udenlandsk arbejdskraft til landet, fordi der måske ikke er nogen i området, som egentlig kan klare opgaven. Derfor vil jeg være rigtig, rigtig ked af, at det er virksomhederne, der kommer til at få en yderligere belastning, især i de her krisetider.

Kl. 11:45

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Troels Ravn som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 11:45

(Ordfører)

Troels Ravn (S):

Tak. Grundloven sikrer forældre i Danmark skolefrihed for deres børn. Det vil sige, at forældre kan vælge at melde deres barn ind i folkeskolen eller ind i en friskole, hvilket er en særdeles god ordning, som Socialdemokraterne er glade for.

Socialdemokraterne har altid støttet ideen om, at der gerne må være forskellige frie grundskoler, som f.eks. bygger på alternative religiøse eller pædagogiske principper. Det bidrager nemlig til mangfoldigheden i vores samfund, og det er vigtigt.

Socialdemokraterne er altså ikke ude på at bekæmpe de frie skoler, sådan som Liberal Alliance påstår i beslutningsforslaget. Socialdemokraterne går ind for et frit skolevalg; forældre må naturligvis selv træffe den beslutning, om deres barn skal gå i privatskole eller i folkeskole. Vi har bestemt ikke noget imod de frie grundskoler, og vi anerkender bl.a. også, at en del af dem løfter et socialt ansvar. Det ønsker vi i øvrigt at understøtte.

De frie grundskoler skal blive ved med at være skoler for alle børn, uanset deres sociale baggrund – det mener vi også er vigtigt – og derfor er der på finanslovsforslaget for 2013 og frem en årlig fripladspulje på 28 mio. kr. til de frie grundskoler.

Når det er sagt, er det vigtigt for os, at folkeskolen er det naturlige førstevalg for alle forældre, og kvalitetsudvikling af folkeskolen,

indlæring, trivsel, dannelse og de bedst uddannede generationer nogensinde ligger os meget på sinde.

Liberal Alliance ønsker at give de frie skoler flere penge ved at hæve koblingsprocenten til 75 pct. igen. Det er den tidligere regerings genopretningspakke, som reducerer koblingsprocenten med 1 pct. årligt fra 2010 til 2014.

Socialdemokratiet kan ikke støtte den del af forslaget, som drejer sig om at hæve koblingsprocenten. På grund af den vanskelige økonomiske situation har vi måttet opretholde besparelserne i genopretningspakken på de frie grundskoler, og vi har en regering, der fører en ansvarlig økonomisk politik.

Vi ønsker gode skoler til vores børn, uanset om det er frie grundskoler eller folkeskoler, og derfor præsenterede regeringen i sidste uge et udspil til et kvalitetsløft af folkeskolen. Forslaget vil forbedre og forny folkeskolen, så vores børn trives og lærer mere, så flere kan gennemføre en ungdomsuddannelse efter folkeskolen. I vores udspil til et kvalitetsløft af folkeskolen ligger der en ekstra investering, som faktisk også vil komme de frie grundskoler til gode.

Liberal Alliance ønsker også at rykke deadline for anmeldelse af nye skoleinitiativer tilbage til den 1. februar, som den var før 2006. Den nuværende deadline er sat for at forbedre kommunalbestyrelsernes muligheder for at planlægge for folkeskolen på et sikrere grundlag. At rykke deadline tilbage til den 1. februar er u hensigtsmæssigt, fordi det så muliggør oprettelse af frie grundskoler, umiddelbart efter at kommunale skoler bliver besluttet lukket, nemlig den 1. marts. Det gør det meget svært for kommunerne at planlægge skolevirksomheden, fordi oprettelse af nye privatskoler i foråret før skolestart udhuler folkeskolens elevgrundlag.

De frie grundskoler klarer sig faktisk ganske udmærket med den gældende deadline. Alene i år er der etableret 22 nye privatskoler. Socialdemokratiet kan derfor ikke støtte den del af forslaget.

Det samme gælder forslaget om at ændre på reglerne for depositum. Den lette adgang til at oprette frie grundskoler er en forudsætning for den danske friskoletradition, og den skal vi passe på. Men ugennemtænkte skoleinitiativer kan hverken forældre eller børn være tjent med.

Den sidste del af Liberal Alliances forslag går på at give de frie grundskoler lov til at oprette vuggestuer. Socialdemokratiet vil overveje denne del af forslaget, men ellers kan vi ikke støtte Liberal Alliances forslag.

Til sidst vil jeg sige, at hvis Liberal Alliance vil sikre de frie skoler flere økonomiske ressourcer, kan jeg kun opfordre til, at de går med ind omkring forligskredsen for folkeskolen og stemmer vores folkeskoleudspil igennem. Tak for ordet.

Kl. 11:49

Formanden:

Fru Merete Riisager for en kort bemærkning.

Kl. 11:49

Merete Riisager (LA):

Den sidste bemærkning kunne jeg da godt lige tænke mig at få uddybet. Vil det sige, at regeringen er klar til at forhandle om koblingsprocenten, hvis Liberal Alliance går ind i forhandlingslokalet i forbindelse med folkeskoleforliget?

Kl. 11:50

Formanden:

Værsgo til ordføreren.

Kl. 11:50

Troels Ravn (S):

Tak for spørgsmålet. Nej, det var ikke sådan, det skulle forstås. Jeg må præcisere det. Jeg kan kun opfordre Liberal Alliance til, at de går med ind i forhandlingen om folkeskoleudspillet og vil være med til

at stemme det igennem til sin tid. For derigennem vil de fri grundskoler og de fri skoler faktisk få flere penge til rådighed.

Kl. 11:50

Formanden:

Fru Merete Riisager.

Kl. 11:50

Merete Riisager (LA):

Men som ordføreren udmærket er klar over, er Liberal Alliance ikke et parti, der bare stemmer ting igennem. Vi går ind for at påvirke områderne, og vi er optaget af at få en generelt bedre grundskole.

Jeg vil gerne lige stille ordføreren et spørgsmål. Han siger, at folkeskolen skal være forældrenes første valg, og at de frie grundskoler udhuler folkeskolernes levegrundlag. Hvorfor denne skolemobning? Hvorfor ikke lave en god grundskole og så lade det være op til forældrene at afgøre, hvilken skole der er bedst til netop deres børn?

Kl. 11:51

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:51

Troels Ravn (S):

Jamen vi er faktisk enige med Liberal Alliance i, at det generelt gælder om at få så god en grundskole som muligt. Vi anerkender og respekterer også muligheden for at kunne oprette frie grundskoler. Jeg har i min tale redegjort for det, og jeg har også præciseret, at folkeskolen ligger os på sinde. Og der er sådan set ikke en modsætning derimellem. Vi ønsker kvalificerede grundskoler, og jeg kan kun endnu en gang opfordre til, at Liberal Alliance går med ind i forhandlingerne om løftet af folkeskolen, for derigennem kan man også være med til at påvirke situationen, så de frie skoler får bedre økonomiske vilkår.

Kl. 11:51

Formanden:

Fru Anni Matthiesen for en kort bemærkning.

Kl. 11:51

Anni Matthiesen (V):

Det, jeg hørte ordføreren sige, var, at der, som jeg også godt kan se, i folkeskolereformen står noget om, at det på en eller anden måde også kan give et plus for de frie skoler. Kan ordføreren sige lidt mere om det? De får jo selvfølgelig den procentvise sats i forhold til udgiften i folkeskolen, og kan ordføreren eventuelt sige noget om, om der på en eller anden måde bliver afsat flere midler, altså om det er sådan, at hvis folkeskolen får tilført flere midler, så får de frie skoler naturligvis også helt automatisk et større beløb?

Kl. 11:52

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:52

Troels Ravn (S):

Det er sådan set relativt enkelt. I og med at den gennemsnitlige udgift til en elev i folkeskolen stiger, får de frie skoler også en øget økonomisk tildeling. Sådan er sammenhængen, og derfor kan man også sige i det her tilfælde, hvor der reelt kommer flere penge til folkeskolen igennem løftet af folkeskolen ved »Vi gør en god skole bedre«, at det også vil gavne de frie skoler.

Kl. 11:53

Formanden:

Fru Anni Matthiesen.

Kl. 11:53

Kl. 11:57

Anni Matthiesen (V):

Godt. Så fik jeg bekræftet, at jeg havde læst rigtigt. Jeg skulle bare være sikker på, at der ikke stod noget mellem linjerne i forhold til at yde et specielt ekstra tilskud til de frie skoler. Det betyder altså naturligvis, at når man tilfører folkeskolen flere penge, vil det smitte positivt af på de frie skoler.

Kl. 11:53

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:53

Troels Ravn (S):

Ja, det har spørgeren helt ret i, og det var også, hvad jeg redegjorde for. Der står ikke noget mellem linjerne her.

Kl. 11:53

Formanden:

Tak til ordføreren. Vi kan nå en ordfører til. Hr. Alex Ahrendtsen som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 11:53

(Ordfører)

Alex Ahrendtsen (DF):

Tak for det. Jeg må indrømme, at det er et snedigt og intelligent beslutningsforslag med indbyggede drillerier, ikke bare til regeringen, men så sandelig også til Dansk Folkeparti og den øvrige opposition. Jeg vil kort komme ind på hvorfor. Vi er jo med i den genopretningsaftale, som VK lavede med os for 2 år siden, hvor koblingsprocenten gradvis blev sat ned fra 75 pct. og ender på 71 pct., og den aftale står vi selvfølgelig ved, for det var jo en del af en aftale, der skulle rette op på økonomien i Danmark, og det kan vi ikke bare sådan forlade, så den aftale står vi altså ved.

Det med vuggestuerne synes vi faktisk er en spændende idé, og vi vil meget gerne i udvalgsbehandlingen snakke om, hvordan vi eventuelt kunne gøre det. Det er egentlig fornuftigt nok, at de også får lov til at lave vuggestuer, når de nu kan lave børnehaver.

Så er der det med fristen for anmeldelse af ny friskole. 1-års-fristen blev jo vedtaget i 2006, og der stemte Dansk Folkeparti imod, så der kan vi sagtens støtte Liberal Alliance, men så skete der det i 2010, at vi stemte for, at den varsling af folkeskolen blev rykket frem til den 1. marts. Men vi vil gerne være med til at se på det i forbindelse med udvalgsbehandlingen. Der har været gode argumenter for at gøre det, men det kan jo godt være, der også er gode argumenter for at følge Liberal Alliance.

Så er der tilbagebetalingen af depositum, hvis ikke skolen bliver til noget. Det blev også vedtaget i 2006, og det stemte vi også imod, så det vil vi også meget gerne kigge på.

Så er der det med finansieringen. Den er lidt problematisk. Vi har lidt svært ved at se logikken i, at arbejdsgiveren pludselig skal til at betale for de her tiltag på friskoleområdet. Det ville jo give mening, at arbejdsgiverne kommer til at betale noget på praktikpladsområdet, fordi det får betydning for dem, men det her har jo ikke nogen direkte betydning for arbejdsgiverne, så den halter.

Jeg har også lidt svært ved at forstå, at Liberal Alliance som et liberalistisk parti ønsker, at staten betaler mere til friskolerne. Som liberalist burde man jo egentlig arbejde for det modsatte.

Men bortset fra det vil jeg dog anerkende den der snedige form, det er skruet sammen på, det er godt lavet, og vi glæder os meget til udvalgsbehandlingen, og så må vi se, hvor langt vi kan nå, om vi skal dele forslaget, eller om vi skal presse regeringen til nogle lovændringer på de ting, som Dansk Folkeparti godt kan være med på.

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra fru Merete Riisager. Den tager vi så også med inden pausen.

Kl. 11:57

Merete Riisager (LA):

Først vil jeg gerne lige kvittere for Dansk Folkepartis positive indstilling. Det er jo dejligt, at vi også som opposition kan være konstruktive og komme med forslag til, hvordan tingene kan ændre sig. Der er ikke nogen grund til bare at sidde og hensygne.

I forhold til det her med, om Liberal Alliance mener, at staten skal betale mere til de frie grundskoler, vil jeg sige, at det er sådan, at alle børn går i skole, og et barn, der går i en fri grundskole, får færre midler af det offentlige end et barn, der går i folkeskole. Sådan vil det fortsat være, hvis vi sætter koblingsprocenten op til 75. Vi er sådan set bare interesseret i at få en god grundskole, og at forældrene har frit valg, i forhold til hvad for en skoleform de skal benytte. Det er bare lige for at få det afklaret. Tak.

Kl. 11:57

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:57

Alex Ahrendtsen (DF):

Jeg skal jo ikke blande mig i, hvordan Liberal Alliance disponerer. Jeg undrede mig egentlig bare over den modsætning, der er mellem principperne, og når det så endelig kommer til stykket, går man en lidt anden vej. Men det skal jo ikke forhindre os i at nå frem til en eller anden form for enighed under udvalgsbehandlingen.

Kl. 11:58

Formanden:

Fru Merete Riisager.

Kl. 11:58

Merete Riisager (LA):

Bare rolig! Principperne er helt intakte. Vi mener bare, at det offentlige bruger penge på rigtig mange ting, som er unødvendige, og her er vi så kommet med et forslag til, hvor man kunne finde ressourcerne. Men o.k., vi har flere i kataloget. Vi kan også godt foreslå andre steder, hvor man kunne finde ressourcerne, hvis det var det, som Dansk Folkeparti kunne være interesseret i.

Kl. 11:58

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:58

Alex Ahrendtsen (DF):

Det, jeg undrede mig mest over, var jo nok også, at man ville pålægge arbejdsgiverne ekstra udgifter. Det var jo en af grundene til, at Liberal Alliance forlod praktikpladsforhandlingerne. Men der er åbenbart sket noget her de sidste par uger. Det må vi jo så se på.

Kl. 11:58

Formanden:

Tak til ordføreren.

Jeg kommer her til at udsætte mødet. Jeg ved godt, at der kunne være ønske om at kunne fuldende dagsordenen, men vi har et fuldstændigt fast princip om, at vi har pause om torsdagen, fordi der er en række møder, der foregår ude i huset. Så jeg beklager, at behandlingen fortsætter kl. 13, og det er med hr. Jeppe Mikkelsen som ordfører.

Mødet er udsat. (Kl. 11:59).

Kl. 13:02

Kl. 13:00

Forhandling

Første næstformand (Bertel Haarder):

Mødet er genoptaget, og jeg giver straks ordet til den radikale ordfører, hr. Jeppe Mikkelsen.

Kl. 13:00

(Ordfører)

Jeppe Mikkelsen (RV):

Tak, hr. formand, og tak til forslagsstillerne for dette beslutningsforslag. Fra radikal side deler vi utrolig meget intentionerne om at se på de frie grundskolers vilkår. Mange skoler ude i landet sidder meget hårdt i det, og det er vi selvfølgelig meget bekymret for. Jeg tror, det er et punkt, hvor vi Radikale og Liberal Alliance har meget tilfælles. Men trods dette mener vi dog ikke, at dette beslutningsforslag er løsningen. Det skyldes især finansieringen, som vi for det første ikke er enige om, og for det andet må man nok også kategorisere det her som finanslovstof. Det skal ikke være nogen hemmelighed, at vi Radikale gerne så, at mange af besparelserne på de frie grundskoler blev rullet tilbage. Det er desværre ikke lykkedes os, men vi arbejder selvfølgelig stadig videre med det projekt.

De øvrige punkter vil vi meget gerne tage med i vores overvejelser. Jeg vil ikke skyde nogen af dem ned på nuværende tidspunkt, men fra regeringens side er vi heller ikke klar til at slå til i dag.

Jeg synes dog, at man kan glæde sig over, at de frie grundskoler også vil nyde godt af den kommende folkeskolereform, forstået på den måde at deres økonomi jo hænger sammen med folkeskolens. Så når vi tilfører flere ressourcer til folkeskolen, ja, så tilfører vi automatisk også flere til de frie grundskoler. På stående fod ved vi ikke, hvordan folkeskolereformen lander, men ønsker man at forbedre de frie grundskolers økonomi, tror jeg godt, man allerede nu kan juble en lille smule over resultatet.

Som sagt: Vi vil meget gerne være med til at se på de frie grundskolers økonomi, men det bliver nok i højere grad i forbindelse med finanslovforhandlingerne end ad hoc i Folketingssalen. Jeg er sikker på, at Liberal Alliance bliver budt på en kop kaffe til næste års finanslovforhandlinger, når de starter i Finansministeriet, og man kunne jo prøve at tage det her punkt med i den sammenhæng.

Som sagt: Af de nævnte grunde skal jeg meddele, at vi fra radikal side desværre ikke kan støtte beslutningsforslaget.

Kl. 13:02

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en kort bemærkning fra fru Merete Riisager.

Kl. 13:02

Merete Riisager (LA):

Jeg vil gerne kvittere for den positive ånd, som ordføreren giver udtryk for. Men med hensyn til kaffe i Finansministeriet vil jeg bare lige informere ordføreren om, at den kop kaffe tog ca. 3½ minut i år. Ud over alle de økonomiske kvababelser, som vi havde med finansloven, ville det have været meget svært for Liberal Alliance også lige at få det her med koblingsprocenten med. Lad os nu være realistiske og tage det for sig.

Ser vi på finansieringen, vil vi gerne lytte til Det Radikale Venstre, hvis de har et bedre forslag til finansiering. Vi har jo altså verdens største offentlige sektor, så det kunne jo være, at ordføreren kunne komme tilbage med et andet forslag til finansiering.

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 13:02

Jeppe Mikkelsen (RV):

Vi kigger på det i forbindelse med finanslovforhandlingerne. Vi synes ikke, det er en lille ting. Vi synes absolut, det er noget, der er værd at drøfte i forbindelse med finanslovforhandlingerne. Jeg er sikker på, at hvis Liberal Alliance kommer med det som det eneste krav til regeringens finanslov, er vi meget lydhøre. Så kan det godt være, at det varer mere end 3½ minut med den kop kaffe.

Kl. 13:03

Første næstformand (Bertel Haarder):
Merete Riisager.

Kl. 13:03

Merete Riisager (LA):

Som ordføreren ved, er Liberal Alliance et meget ambitiøst parti, og vi har politik på alle hylder. Derfor er det nok ikke realistisk, at vi udelukkende tager friskolerne med til finanslovforhandlingerne.

Så lad os nu snakke skolepolitik. Er ordføreren ikke enig med mig i, at hvis vi sænker koblingsprocenten yderligere, reducerer det også familiernes frie valg? Der vil altså være nogle familier, som ikke vil kunne vælge de frie grundskoler, hvis man sætter forældrebetalingen op.

Kl. 13:03

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 13:03

Jeppe Mikkelsen (RV):
Jo.

Kl. 13:03

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til den radikale ordfører for korte og præcise svar. Så er det fru Pernille Vigsø Bagge for SF.

Kl. 13:03

(Ordfører)

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Nu er det jo ikke tit, at vi i SF er enige med Dansk Folkeparti. Men vi er enige i, at dette er et drilleforslag, for det her forslag er jo udtryk for en temmelig gennemgribende og dyb splittelse af det, der i daglig tale kaldes blå blok, inden for uddannelsespolitikken. Alle de ting, der er i det her forslag, har jo været drøftet før, netop fordi mange af tingene er indført under den tidligere regering med Venstre i front.

Men det er rigtig, rigtig fint, at vi får lejlighed til at drøfte de frie grundskolers rammevilkår, for i SF synes vi, at det er rigtig, rigtig positivt, at vi har lov om frie grundskoler. Vi vil til enhver tid gerne være med til at understøtte forældres ret til at oprette frie grundskoler. Men SF synes nok, at hvis vi skal lave nogle ændringer på det her område, skal vi tage det under en samlet og fælles drøftelse, meget gerne i en bred aftalekreds, så vi kan lave nogle gode og blivende ændringer, i det omfang der skal foretages ændringer.

Hvis jeg skal gå ind i det konkrete forslag, vil jeg sige – nu er det blevet nævnt flere gange i dag – at politik ændrer sig hele tiden. Men det, at vi har indgået en finanslovaftale, ændrer sig ikke. Derfor kan vi ikke rigtig imødekomme den del af forslaget, der handler om at ændre på koblingsprocenten, for finansloven, der ligger klar for

2013, skal vi jo snart stemme igennem, nemlig i næste uge. Så er det lidt sent at komme med den slags ændringer.

Hvad angår det med at rykke anmeldelsesfristen, kan vi i hvert fald konstatere, at det ikke i væsentlig grad har forhindret oprettelsen af frie grundskoler. Vi synes, at den nuværende frist er fin og lever op til hensigten. Hvad angår depositummet, er depositummet jo et værn mod visse projekter og planer om skoleoprettelser, som altså ikke bliver til noget. Derfor er det måske rimeligt nok, at der gives et depositum til dækning af de omkostninger, der er i forbindelse med de her anmeldelser.

Som det allerede er blevet sagt, synes vi også i SF, at det kunne være rimeligt nok at diskutere muligheden for at oprette vuggestuer, børnehaver og skoler i samme institution på de frie grundskolers områder. Men som sagt synes vi, vi skal tage en drøftelse af de frie skolars rammevilkår, gerne i en bred aftalekreds, så vi kan gå de her ting igennem punkt for punkt. Det gælder også eventuelt andre punkter, der skal diskuteres på det her område.

Med det udgangspunkt kan SF ikke støtte nærværende beslutningsforslag.

Kl. 13:06

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en kort bemærkning fra fru Merete Riisager.

Kl. 13:06

Merete Riisager (LA):

Nu ved jeg ikke, hvorfor fru Pernille Vigsø Bagge sidder i Folketinget. Jeg sidder her i hvert fald for at gøre en forskel, så jeg må anse det for at være dybt useriøst, når ordføreren siger, at dette er et drilleforslag. Jeg ved ikke, om ordføreren kan se ud af forslaget, hvor meget tid og hvor mange kræfter der er lagt i netop dette forslag! Derfor regner jeg med, at det bare lige var en kommentar, som vi kan se bort fra.

Når ordføreren siger, at vi skal drøfte det ud fra en bredere aftale, så får vi jo ikke drøftet det, hvis vi ikke tager det op her i Folketingsalen. Måske kan ordføreren huske, hvordan det er at sidde i opposition. Det er jo den demokratiske mulighed for at komme igennem med nogle forslag, som jeg her benytter mig af.

Kl. 13:07

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 13:07

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Som jeg allerede sagde indledningsvis, er jeg rigtig glad for, at vi får lejlighed til at drøfte de frie grundskolers rammevilkår. Når jeg kalder det et drilleforslag, og det må ordføreren endelig ikke tage ilde op, og jeg synes også, at vi skal tage debatter, der eventuelt generer og driller dem, vi sædvanligvis arbejder sammen med her i Folketingssalen, er det kun udtryk for, at det måske bliver svært for Liberal Alliance at finde fodslag med Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti, som har gennemført genopretningspakken og de andre elementer, som Liberal Alliance nu gerne vil af med.

Kl. 13:08

Første næstformand (Bertel Haarder):

Merete Riisager.

Kl. 13:08

Merete Riisager (LA):

Lad os nu se. Der sidder jo fornuftige mennesker her i lokalet, så lad det komme an på en prøve, om ikke vi kan finde ud af at tale sammen. Det kunne jo godt være, at vi kan det.

Men igen, jeg fremsætter jo ikke sådan et forslag for at tænke på folks følelser, om de nu kunne føle sig en lille smule trådt over tæerne. Jeg tænker faktisk på de børn, der skal gå i en fri grundskole, og på de forældre, der gerne vil melde dem til. Det er de mennesker, jeg er optaget af, og ikke så meget mine kollegaer her i salen.

Men er det ikke også rigtigt, hvis vi lige tager koblingsprocenten, at regeringen havde lovet befolkningen at stoppe nedskæringen i koblingsprocenten, før man kom i regering, og nu er sprunget fra det løfte?

Kl. 13:08

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 13:08

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Det har været meget svært i den økonomiske situation, som landet står i, at tilbagerulle alle de besparelser, som den tidligere regering gennemførte på især uddannelsesområdet. Men det er i hvert fald en klar målsætning også for SF, at der skal være en rimelighed i tilskuddet til de frie grundskoler. Vi er meget, meget interesserede i at drøfte, hvordan vi løfter hele uddannelsessektoren, herunder de frie grundskoler.

Så vil jeg lige vende tilbage til det med folks følelser. Jeg tror i hvert fald, at ordføreren skal besinde sig på, at det slet ikke er så dumt at tage højde for folks følelser, heller ikke i politik, for det er en kendt sag, at man skal have 90 mandater for at gennemføre den politik, man gerne vil have gennemført.

Kl. 13:09

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til SF's ordfører. Så er det tid til Enhedslistens ordfører, hr. Lars Dohn.

Kl. 13:09

(Ordfører)

Lars Dohn (EL):

Tak. Jeg synes, det er en helt ny rolle at se Liberal Alliance i, når de heroppe foreslår større offentlige udgifter. Det er klart, at det ikke er noget, der generer os i Enhedslisten. Vi ser gerne en bedre og stærkere offentlig sektor, så velkommen i kredsen. Det, vi er vant til at høre, er jo, at hver gang de dårligst stillede i det her land skal have mildnet deres vilkår, ja, så er Liberal Alliance der på talerstolen. Men hvis det er et ønske med det her forslag at styrke grundskolens vilkår i Danmark generelt, jamen så har Liberal Alliance Enhedslisten som venner i det spørgsmål.

Det er sådan, at vi i Enhedslisten har haft en grundig diskussion af vores forhold til private skoler. Vores prioritet er den danske folkeskole. Vi bruger det samme udtryk om folkeskolen, som jeg har lagt mærke til at den socialdemokratiske ordfører også bruger, nemlig at folkeskolen skal være det naturlige førstvalg for danske forældre. Jeg synes, det er en rigtig god måde at udtrykke på, at folkeskolen skal styrkes, sådan at der samtidig er en ventil for dem, som ønsker skoler af en anden karakter, men bestemt ikke en adgang til at lave skoleshopping, som vi ser større og større tendenser til i de store byer.

Folkeskolen er vores vigtigste kulturbærende institution, og den er udfordret i den grad for øjeblikket af nedskårne bevillinger. Folkeskolen står selvfølgelig samtidig over for udfordringen med, at flere og flere forældre vælger de private skoler. Når man på Nørrebro nu er nået dertil, at 52 pct. af forældrene har valgt en privatskole, ja, så kan vi rolig stille spørgsmålet, om dagsordenen ikke er, at det samfund, vi har kendt og tror vi kender, er på deroute.

Det skal være muligt at opretholde lokale folkeskoler, hvis forældrene i et skoledistrikt ønsker det. Derfor støtter vi de forældre, der

har oprettet protestskoler, og hvad angår fristen, vil vi for så vidt gerne støtte, at den kan føres tilbage. Ligesådan vil vi gerne have ført depositummet tilbage til det, det var før VKO's ændringer. Man kan sige, at så længe der er risiko for kommunale skolelukninger, ønsker vi ikke at begrænse mulighederne for at oprette protestskoler, for i den situation er det jo en lokal folkeskole, man ønsker opretholdt.

Så det, det drejer sig om, er, at vi skal styrke folkeskolen. Den skal blive det aktive tilvalg og ikke et fravalg. Vi siger, at så længe frie skoler og private skoler får statsligt tilskud, skal de være med til at bære et større socialt ansvar. Jeg kan også forstå, at det er noget af det, som regeringen er inde omkring på det område. Det er jo sådan, at når vi har to skolesystemer, som vi jo ved at få i det her land, så må vi også se på, at der ikke må ske en forvridning. Omkring koblingsprocenten er det sådan, at folkeskolen i de sidste 10 år hvert år har været udsat for færre bevillinger til normalundervisningen. Det er sådan, at inden for de sidste 3 år er 10 pct. af lærerne blevet afskediget. Vi har 4.000 arbejdsløse lærere for øjeblikket. Samlet er der omkring 2,5 mia. kr. mindre til rådighed i folkeskolen. Så inden vi kan tage stilling til spørgsmålet om koblingsprocent, må vi derfor have belyst, hvordan balancen er i det her forhold mellem frie skoler og folkeskolen, for vi skal netop hen mod at styrke folkeskolen, så det bliver det naturlige førstevalg.

Derfor må vi sige, at vi ikke samlet kan støtte forslaget. Vi vil gerne gå ind for en opdeling, og så vil vi gerne have belyst de økonomiske forhold omkring frie skoler og omkring folkeskolen.

Kl. 13:14

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Enhedslistens ordfører. Så giver jeg ordet til ordføreren for forslagsstillerne, fru Merete Riisager.

Kl. 13:14

(Ordfører for forslagsstillerne)

Merete Riisager (LA):

I disse dage diskuterer vi en bedre folkeskole. Det er vigtigt at få en bedre folkeskole, for langt de fleste børn går i den danske folkeskole, og lad det være sagt med det samme, at jeg kunne ønske mig, at folkeskolen fik noget af den frihed, som de frie grundskoler nyder. Det ville give et bedre skoletilbud, hvis de professionelle fik mere plads til at drive skole og forældrene fik mere reel indflydelse. I stedet har vi med den nuværende reform fået en heldagsskole, der ikke giver et højere fagligt niveau, men blot beslaglægger børns fritid. Men lad det ligge for nu, i dag diskuterer vi de frie grundskoler.

For allervigtigst er det, at vi samlet set i Danmark har en god grundskole. De frie grundskoler sikrer, at der er et frit valg for forældre. Forældre skal frit kunne vælge den skole, de mener er bedst til netop deres børn. De frie skoler sikrer mangfoldighed i skoleudbudet, og de har både aktuelt og historisk betydet, at der sker en udvikling i, hvordan vi driver skole i Danmark. De frie grundskoler fungerer som et pædagogisk udviklingssted, et skatkammer af læringsmiljøer, der i høj grad også påvirker og udvikler folkeskolen. Ser vi helt overordnet på de frie grundskoler, kan vi se, at de klarer sig bedre end folkeskolen på stort set alle målbare parametre. De frie grundskoler løfter både stærke og svage elever bedre end folkeskolen, og de gør det for færre offentlige kroner end folkeskolen. De frie grundskoler har langt mindre klassestørrelser, og de bruger flere penge på efter- og videreuddannelse af lærerne.

De frie grundskoler modtager nu 72 pct. af det, det i gennemsnit koster at have et barn i folkeskolen pr. elev. Der er i de seneste år blevet filetet på de frie grundskolers andel af skolepengene år efter år. Denne udvikling startede under VK og er blevet fortsat under den nuværende regering på trods af løfter om det modsatte. Det er en dårlig idé, for ved at sætte koblingsprocenten ned reduceres forældrenes frie valg. Det er i første omgang ikke de frie skoler, jeg er bekymret for. Mange af dem, ikke alle, men mange af dem kan sætte

forældrebetalingen op og klare sig på den måde. Men der er grund til at være bekymret for de familier, der ikke får mulighed for at vælge de frie skoler til. Hver gang en familie vælger en fri grundskole, sparer det offentlige penge, og det faglige resultat bliver gennemsnitligt bedre, så hvorfor fortsætte denne udhuling? Svaret er ikke fornuft, men smålighed.

Den socialdemokratiske børne- og ungeborgmester i København, Anne Vang, har eksempelvis sagt, at de frie grundskoler er overfinansierede, og at de ikke tager et socialt ansvar. Det er naturligvis ikke sandt. De frie grundskoler modtager færre penge end folkeskolerne. Der ville opstå et hul i det offentlige budget på mere end 1 mia. kr., hvis vi i morgen flyttede alle elever fra de frie grundskoler og over i folkeskolen. Ser man på den socioøkonomiske forskel på elever, der går i folkeskole, og elever, der går i privatskole, fremgår det, at den samlet set er meget lille. Ser man på tosprogethed, fremgår det ligeledes, at der er en meget lille forskel. Men alle disse kedsommelige fakta har ikke hindret Anne Vang i at erklære krig mod privatskolerne eller hindret sundhedsministeren i at udtale:

»Vi skal finde modeller, som enten tvinger eller motiverer privatskolerne til at tage et samfundsansvar.«

I stedet for at hyld småligheden og ensliggørelsen ville jeg ønske, at Folketinget ville vise, at der også kan være højt til loftet her i forsamlingen. Derfor foreslår jeg, at vi på en række områder skaber bedre rammevilkår for de frie grundskoler, så vi samlet set får en bedre grundskole. Til dem, som måske kunne fristes til at folde småligheden ud og lufte en bekymring for, at der går noget fra folkeskolen, vil jeg lige minde om, at alle børn skal i skole. Det er vores pligt herinde at sørge for, at der er gode rammer for gode skoler, ikke at bestemme, hvilken skole der er bedst for det enkelte barn.

Jeg foreslår derfor at sætte koblingsprocenten op igen til 75 pct.; at deadline for anmeldelse af nye skoleinitiativer rykkes tilbage til den 1. februar forud for skolestart, som det var tilfældet før lovændringen i 2006; at depositum stillet af en forældregruppe ved anmeldelse af en ny skole skal tilbagebetales, såfremt skoleprojektet ikke realiseres; og at frie skoler skal kunne oprette vuggestuer. Tak for ordet.

Kl. 13:19

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en kort bemærkning fra fru Anni Matthiesen.

Kl. 13:19

Anni Matthiesen (V):

Tak. Og tak til ordføreren. Jeg synes faktisk, det er rigtig vigtigt, at de mange ord, som er blevet sagt nu her fra talerstolen, også kommer ud i offentligheden. Der er lige et enkelt spørgsmål, jeg gerne vil stille ordføreren for forslagsstillerne, i forbindelse med det med depositummet: Kunne ordføreren se nogle muligheder i, at man i stedet valgte at fastfryse eller sætte det indbetalte beløb i depot, f.eks. for en 2-årig periode, sådan at man på den måde gav nogle forældre en længere tidsfrist til at få etableret en ny friskole?

Kl. 13:19

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 13:19

Merete Riisager (LA):

Det synes jeg er et rigtig spændende forslag. Det, jeg hører ordføreren sige, er noget, som vi er optaget af i både Liberal Alliance og Venstre, nemlig at vi ikke skal genere de mennesker, der viser borgerinitiativ og opretter en friskole. Jeg forstår det sådan, at det også er ordføreren ærinde. Så vi er helt klart samarbejdsvillige, hvis Venstre har forslag, der kunne gøre, at vi kan gøre det lettere at oprette friskoler og ikke genere de borgere, der tager initiativ.

Første næstformand (Bertel Haarder):
Anni Matthiesen.

Kl. 13:20 usikkert, om ministeriet vil invitere Liberal Alliance ind i lokalet eller ej, men jeg kan bare sige: Jeg kommer til at blande mig i folkeskoledebatten alt det, jeg kan, uanset om det bliver inden for lokalet eller uden for lokalet.

Kl. 13:23

Anni Matthiesen (V):

Jeg synes i hvert fald, det er vigtigt at få sagt her i dag, at det her er noget, vi måske skulle prøve – også under udvalgsarbejdet her efterfølgende – at grave lidt dybere i, så vi ligesom kan finde ud af, om det kunne være en løsning at gøre det på den måde. Dermed kan vi jo egentlig undgå, at nogle af de samme forældre bliver økonomisk belastet ved også at skulle ud i en anden runde for at få samlet penge nok ind til at starte en ny friskole.

Kl. 13:20

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 13:20

Merete Riisager (LA):

Jamen jeg synes som sagt, det er et rigtig spændende forslag. Lad os tage det op i udvalget og se på det. Det kunne være, at det kunne forbedre mulighederne for friskoleforældre. Så mange tak for forslaget.

Kl. 13:21

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Troels Ravn for en kort bemærkning.

Kl. 13:21

Troels Ravn (S):

Tak. Jeg vil ikke så meget gå ind i den mytedannelse og fordomsfuldhed, som jeg mener der var i ordførerens tale om folkeskolen. Jeg vil sådan set, som jeg gjorde opmærksom på i min ordførertale, i stedet opfordre til, at Liberal Alliance går aktivt ind i arbejdet med at løfte folkeskolen, så vi gør en god skole bedre.

Jeg vil i stedet sætte spørgsmålstegn ved, om vi skulle være smålige. Vil ordføreren og Liberal Alliance anerkende, at friskolernes økonomi egentlig sådan samlet set ser ganske fornuftig ud? Overskuddet i 2011 var på 145 mio. kr., og det er næsten 90 mio. kr. større end i 2010; og antallet af skolelukninger i 2011 og 2012 er på samme niveau som de seneste foregående år, og det vil altså sige, efter at genopretningspakken trådte i kraft. Den skulle altså dermed ikke have haft indflydelse på antallet af skoler.

Men særlig med hensyn til det økonomiske: Vil ordføreren ikke anerkende, at der faktisk er et ret pænt overskud i friskolerne?

Kl. 13:22

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 13:22

Merete Riisager (LA):

Nu er det jo sådan, at de frie grundskoler er enheder, som har ansvar for deres egen økonomi; det er bl.a. derfor, at de fungerer så fremragende. Det betyder så også, at de kan spare penge op og bruge dem senere. Det betyder, at de har en anden ansvarlighed over for deres budget, og det er noget af det, der virkelig gør, at de frie grundskoler får hver en øre til at ramme rigtigt. Så hvis det, ordføreren antyder, er, at de skulle lade være med at sætte penge til side til investeringer, sådan at ordføreren ikke kan sidde og holde øje med, hvor mange penge de har stående på kontoen, så er jeg altså bare fuldstændig uenig.

Så siger ordføreren det her med, at han inviterer mig ind i forhandlingslokalet. Det er jeg da glad for. Det er mange gange meget

Første næstformand (Bertel Haarder):
Troels Ravn.

Kl. 13:23

Troels Ravn (S):

Udmærket. Tak for svaret om økonomien. Jeg hørte det også, som om ordføreren faktisk giver mig ret i, at friskolerne ikke er forarmede.

Jeg vil også gerne lige ind på det om det sociale ansvar. Vil ordføreren ikke også anerkende, at regeringen faktisk også er med til at understøtte, at friskolerne kan løfte et socialt ansvar, netop i og med at der på finanslovsforslaget for 2013 og frem er afsat en årlig fripladspulje på 28 mio. kr. til de frie grundskoler?

Kl. 13:24

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 13:24

Merete Riisager (LA):

Forarmelse. Hvis ordføreren havde hørt efter, da jeg holdt min ordførertale, havde han også hørt, at det i første omgang slet ikke er skolerne, jeg er bekymret for – det er forældrene, det er børnene, det er de familier, som skal have mulighed for at vælge de frie grundskoler til. Jeg er da sådan set ikke så optaget af, hvad der står på friskolernes konto. De skal bruge det budget, de har, så godt som muligt. Det er jo det, de er sat i verden for. Og så skal vi give mulighed for, at alle forældre, alle familier kan vælge de frie grundskoler til.

Det er udmærket med fripladser, men jeg så jo hellere, at vi i stedet for at klientgøre mennesker sørgede for, at familier havde et reelt frit valg, i forhold til hvilken skole de gerne vil have deres børn på, i stedet for at de skal komme og bede om almisser.

Kl. 13:24

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Lars Barfoed for en kort bemærkning.

Kl. 13:24

Lars Dohn (EL):

Den måde, vi indretter vores skole på, afspejler jo også i en vis udstrækning, hvilket samfund vi vil have. Er det Liberal Alliances vision, at vi skal have det der A- og B-opdelte samfund, hvor det ikke er sådan, som vi ellers har kendt det, at direktørens datter går sammen med rengøringsassistentens søn i samme klasse i den lokale folkeskole? Er det det samfund, hvor vi alt efter social status skal bo nogle bestemte steder, og hvor nogle vælger at bo lidt tættere ved vandet end andre? Er det sådan, at det skal være ens sociale baggrund, der skal bestemme, hvilken type skoler man skal gå i? Er det Liberal Alliances samfundsvision?

Kl. 13:25

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 13:25

Merete Riisager (LA):

Frihed og forskellighed er pejlemærkerne for Liberal Alliance. Ensretning og tvang er ikke pejlemærker for Liberal Alliance.

Kl. 13:26

Kl. 13:28

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Lars Dohn.

Kl. 13:26

Lars Dohn (EL):

Når ordføreren bruger et udtryk som borgerinitiativ, er der noget inde i mit hoved, der gør, at jeg ser helt anderledes på det. Jeg ser nemlig sådan på det, at det er noget, der handler om at udvise borgeradfærd, altså at have et fælles ansvar for det fælles samfund, og ikke brugeradfærd, altså en shoppingmentalitet, hvor man vælger skoler, som om de var en vare.

Det, jeg hører ordføreren give udtryk for, er jo, at man vil dyrke shoppingmentaliteten i forhold til skolevalg.

Kl. 13:26

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 13:26

Merete Riisager (LA):

Men nu er det jo ikke overraskende, at verden ser noget forskellig ud, alt efter om man er Enhedslisten eller Liberal Alliance. Og det, som ordføreren kalder en shoppingmentalitet, er jo nok det, jeg vil kalde godt forældreskab og aktivt medborgerskab, altså at man tager et ansvar for sine børns uddannelse: at man vælger den skole, som er bedst præcis til de børn, og at man måske også er med til at oprette en lokal skole og indrette den sammen med andre forældre, og at man kommer og gør rent, bager kage og afholder undervisning, hvis det er relevant. Det er aktivt medborgerskab – det har ikke meget med shopping at gøre.

Kl. 13:27

Første næstformand (Bertel Haarder):

Så tror jeg, at vi er nået til vejs ende. Tak til ordføreren og de øvrige ordførere.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen afsluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Børne- og Undervisningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

25) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 26:

Forslag til folketingsbeslutning om forsøgsordning med kørekort til 17-årige.

Af Kristian Pihl Lorentzen (V), Kim Christiansen (DF), Leif Mikelsen (LA) og Mike Legarth (KF).

(Fremsættelse 14.11.2012).

Kl. 13:27

Forhandling

Første næstformand (Bertel Haarder):

Forhandlingen er åbnet, og jeg giver først ordet til justitsministeren.

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak for det. Med beslutningsforslaget opfordres regeringen til at indføre en 3-årig forsøgsordning fra juli 2013, så unge tilbydes mulighed for at erhverve kørekort til bil, dvs. kategori B, allerede som 17-årige på den betingelse, at den unge i det første år kører sammen med en nærmere defineret – i gåsøjne – erfaren bilist, som det hedder i beslutningsforslaget.

I begrundelsen for forslaget anføres det, at trafikssikkerheden i Danmark er i top, men at vi har en særlig udfordring med de helt unge bilister, hvis risiko for at blive dræbt i trafikken er syv-otte gange større end deres forældres.

Herudover henvises der til, at en lignende ordning har vist sig at være en stor succes i Tyskland, hvor det som følge af en effektiv overførsel af erfaringer fra rutinerede til urutinerede bilister er lykkedes at reducere antallet af alvorlige ulykker blandt unge bilister med mere end 20 pct.

Indledningsvis vil jeg selvfølgelig gerne takke for beslutningsforslaget, der giver os en god anledning til at drøfte det meget vigtige emne, som vi i øvrigt bør sætte endnu mere fokus på, nemlig spørgsmålet om færdselssikkerhed. For høj færdselssikkerhed er en central prioritet for regeringen, og jeg er enig i, at vi som sagt altid bør arbejde for at højne færdselssikkerheden endnu mere. I den forbindelse har vi alle en særlig udfordring med de helt unge bilister, hvor særlig de unge mænd desværre er overrepræsenterede i ulykkesstatistikkerne. Hvis jeg kort skal ridse op, hvad der gælder i dag, kan jeg sige følgende:

I dag kan der udstedes kørekort til en person, der er fyldt 18 år. Aldersgrænsen har været fastsat til 18 år siden 1910, hvor den blev sat ned fra 21 år. Ud over at være fyldt 18 år skal vedkommende have gennemført en køreuddannelse og have bestået en køreprøve.

Køreuddannelsen skal sikre, at eleverne får de fornødne kørefærdigheder, og sikre, at der sker den fornødne holdningsbearbejdning af eleverne; dels i form af gruppeundervisning og diskussion af teoretiske emner, dels selvfølgelig i form af praktisk kørsel med en uddannet kørelærer.

Køreuddannelsen bygger på den vurdering, at det er vigtigt, at uddannelsen varetages af en uddannet kørelærer, der har forståelse for en ny bilists kørefærdighed og erfaring – eller mangel på samme skulle jeg måske sige – og som formår at give sin viden videre til den enkelte elev. Det er vigtigt, at den unge bilist ikke overtager eventuelle dårlige trafikvaner, som en ældre og mere erfaren bilist måtte have tilegnet sig.

Den ordning, som beslutningsforslaget lægger op til, forudsætter, at den nye, unge bilist har adgang til en eller flere ældre og mere erfarne bilister, der har mulighed for og i øvrigt prioriterer at køre med vedkommende. Men det vil jo ikke være tilfældet for alle unge, som ønsker at erhverve sig et kørekort. Det giver en risiko for, at en række unge bilister tager køreuddannelsen og erhverver sig et kørekort som 17-årige, hvorefter de ikke har mulighed for at køre bil før et helt år efter. Dermed er der stor risiko for, at meget af det, de har lært under køreuddannelsen, simpelt hen er glemt.

Der er også risiko for, at en ordning, som den foreslåede, vil ramme socialt skævt, idet ordningen kræver en ældre og erfaren bilist, der har mulighed og som sagt også prioriterer at køre med den unge.

Endelig vil jeg gerne understrege, at det foreslåede kriterium om, at den – i gåsøjne – erfarne skal have haft kørekort i 10 år, hvilket efter forslagsstillernes opfattelse skal sikre, at den unge bilist lærer af en erfaren bilist, for mig at se ikke nødvendigvis garanterer, at der er tale om en bilist med reel erfaring. Vedkommende kan jo have erhvervet kørekortet 10 år tidligere uden at have kørt bil i den mellem-liggende periode. Dermed har vedkommende ikke opnået den nødvendige erfaring og vedligeholdt de køreevner og den trafikforståelse, som skal til at for at medvirke til oplæringen af en ung bilist.

Forslagsstillerne henviser som sagt til gode erfaringer fra Tyskland. Jeg vil gerne sige, at regeringen selvfølgelig arbejder på at højne færdselssikkerheden, og derfor har vi selvfølgelig også noteret os den tyske rapport. Man skal bestemt være parat til at lære af de erfaringer, gode naboer har gjort sig.

Men når det er sagt, har vi i Justitsministeriet ikke haft lejlighed til at gennemgå den tyske rapport nærmere. Vi kender ikke til den nærmere baggrund for de tal, der oplyses i rapporten, herunder statistikens udgangspunkt samt eventuelle andre forhold end den etablerede ordning, der kan have påvirket statistikken. Så det ville alt andet lige være for forhastet, hvis jeg her i dag sagde ja til uden videre at overføre den tyske model til Danmark.

Vi mener, at en ændring af den gældende ordning herhjemme vil kræve nøje overvejelser og undersøgelser, herunder en nærmere vurdering af, om de erfaringer, der fremgår af rapporten, kan overføres til danske forhold. Det vil også kræve en nærmere vurdering af, om – og hvordan – trafikbilledet i Danmark rent faktisk adskiller sig fra det tyske.

Jeg vil gerne samtidig understrege, at det er vigtigt med en ordentlig uddannelse af nye bilister. Det skal ingen være i tvivl om. Det er i den forbindelse centralt, at vi har en god kørelærerruddannelse, ligesom der er behov for et effektivt tilsyn med kørelærerne. For mig at se højner vi bl.a. færdselssikkerheden gennem en forbedret kørelærerruddannelse, og herunder ikke mindst sikkerheden for dem, der er et problem i statistikkerne, nemlig de nye, unge bilister.

Derfor vil vi i Justitsministeriet i den kommende tid arbejde videre med et løft af kørelærerruddannelsen i Danmark, og det er min hensigt, at der i næste folketingssamling kan fremsættes lovforslag, hvis der er behov for lovændringer på området. I det arbejde, der skal foregå, vil der også blive set på, om der er ideer til nye tiltag inden for selve køreuddannelsen, herunder internationale erfaringer som f.eks. fra den tyske ordning.

Som opsummering vil jeg sige, at færdselssikkerheden står meget højt på regeringens dagsorden, og der er bestemt grund til at sætte ind over for de unge, som er et stort problem i vores statistikker på det her område. I regeringen arbejder vi som sagt på at løfte kørelærerruddannelsen, så nye bilister bliver endnu bedre rustet til at færdes i trafikken. Den foreslåede model er ikke umiddelbart den rigtige vej at gå, i hvert fald ikke uden nærmere analyse af erfaringerne fra andre lande.

På den baggrund kan regeringen ikke støtte forslaget.

Kl. 13:35

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til justitsministeren. Nu giver jeg ordet til ordføreren for forslagsstillerne, hr. Kristian Pihl Lorentzen, som vist har bedt om at dele sin taletid i 5 plus 5 minutter.

Kl. 13:36

(Ordfører)

Kristian Pihl Lorentzen (V):

»Det første år er farligst«. Det var overskriften for en rammende artikel i et nummer af FDM's medlemsblad, Motor. Pointen er, at statistikken taler sit tydelige sprog. Det er farligst at være ung bilist – især det første år, hvor den unge skal lære at gebærde sig sikkert i trafikken med et helt nyt transportmiddel. Dertil kommer den velkendte kådhed blandt unge mænd, der har benzin i blodet og fristes til at træde lidt for hårdt på speederen. Resultatet er ofte høj fart, hasarderede overhalinger og for kort afstand til forankørende. Der er naturligvis forskel på unge bilister. Det store flertal kører forsigtigt og hensynsfuldt, men der er en lille hård kerne af sande fartdjævlae, der med dødsforagt spredte rædsel på gader og veje. Den sidste gruppe skal der naturligvis slås hårdt ned på, hver eneste gang de stikker næsen frem.

Men hvad kan vi gøre for at sænke antallet af alvorlige ulykker forårsaget af de unge og uerfarne bilister? Her bør vi skele til Tyskland, hvor man har dokumenterede positive erfaringer med en ordning, hvor man tillader de unge at erhverve kørekort som 17-årige. Betingelsen for at køre bil det første år er, at der *skal* sidde en erfaren bilist på mindst 30 år ved siden af i bilen. Den tyske ordning har medført et markant fald i antallet af alvorlige trafikulykker blandt unge bilister på mere end 20 pct. Denne gevinst skal vi naturligvis også høste i Danmark. Den positive effekt bunder i, at der i bilen sker en direkte overførsel af erfaringer fra den rutinerede til den uerfarne. Det er åbenbart et særdeles virkningsfuldt supplement til køreundervisning med en kørelærer i forbindelse med erhvervelse af kørekort. Der vil jeg godt slå fast, at det naturligvis er helt centralt, at vi fastholder en meget grundig køreuddannelse, nu bare så for 17-årige.

Det er baggrunden for det beslutningsforslag, som Venstre sammen med andre partier har fremsat her. Vi foreslår, at der med virkning fra juli næste år indføres en 3-årig forsøgsordning baseret på de tyske erfaringer. Det er en del af forslaget, at hammeren skal falde knusende hårdt, hvis en 17-årig med nyerhvervet kørekort formaster sig til at køre en tur til bageren i bilen uden ledsagelse af en rutineret bilist. Sanktionen skal være mindst inddragelse af førerretten, indtil man bliver 19 år, samt en klækkelig bøde. Vi forventer klart, at forsøget vil resultere i yderligere fald i antallet af trafikdræbte, og håber derfor på regeringens velvilje for forslaget.

Afslutningsvis vil jeg gerne fremhæve den meget positive udvikling i nedadgående retning for antallet af trafikdræbte i Danmark. I 2002 var der 463 dræbte i trafikken. Takket være en målrettet indsats og et stort politisk fokus var tallet i 2011 faldet til 220, altså mere end en halvering. De foreløbige tal for 2012 tyder på, at antallet af trafikdræbte i dette år lander et pænt stykke under 200, hvilket er det laveste antal dræbte i 70 år. Denne positive udvikling skal vi nu samle kræfterne om at fortsætte, så vi når det næste mål om at komme under 100 dræbte om året. Det kræver givetvis nytænkning og vilje til at tage ved lære af andre landes erfaringer. Forslaget om en forsøgsordning vedrørende kørekort til 17-årige skal ses i dette lys. Lad os samle kræfterne om at få antallet af trafikdræbte endnu længere ned, så vi viser vejen for resten af Europa på dette område.

Kl. 13:39

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren for forslagsstillerne. Vi går til den næste ordfører, hr. Rasmus Prehn fra Socialdemokraterne.

Kl. 13:40

(Ordfører)

Rasmus Prehn (S):

Fra socialdemokratisk side er vi altid glade for en god og vigtig debat om trafiksikkerhed, og vi hilser derfor også en diskussion af forbedring af de eksisterende kørekortsregler velkommen. Vi ved jo desværre, at selv om det er rigtigt, hvad hr. Kristian Pihl Lorentzen er inde på, altså at vi har fået forbedringer i trafiksikkerheden, så er det stadig væk sådan, at det er de helt unge trafikanter, som har størst problemer med at overholde regler og andet – navnlig de helt unge drenge. Alene af den årsag kan det være lidt betænkeligt at tale om at sætte aldersgrænsen yderligere ned, og alene af den årsag kan vi være lidt betænkelige over for de her ting.

Men kan vi ændre kørekortsreglerne, sådan at trafiksikkerheden kommer højere på dagsordenen og bliver prioriteret højere, hilser vi det fra socialdemokratisk side naturligvis velkommen. Der er ikke nogen tvivl om, at holdningspåvirkning i forbindelse med køreuddannelsen, som også Venstres ordfører var inde på, betyder rigtig meget. Vi ved f.eks., at der er flere forsikringsselskaber, som har arrangeret kurser for unge mennesker med nyerhvervet kørekort, og de kan komme så komme på sådan et kursus, hvor de dels kan afprøve

forskellige køreteknikker, dels blive konfronteret med unge mennesker, der selv har været udsat for ulykker i trafikken. Det har en rigtig stor virkning, når man er udsat for den form for holdningspåvirkning. Derfor er det selvfølgelig også rigtigt, at hvis det er sådan, at man introducerer en model, som vi kender fra Tyskland, hvor man skal køre det første års tid sammen med en erfaren bilist, vil det også have den holdningspåvirkende effekt i forhold til det her. Så det er vi interesseret i at arbejde videre med.

Men der er altså en række forskellige ting, som kan være problematiske i forhold til de her ting. Vi ved jo faktisk ikke, om det er sådan, at det her unge menneske nødvendigvis har en erfaren bilist at køre med efterfølgende. Man kunne godt forestille sig et ungt menneske, der tager et kørekort, og som har den tro, at der efterfølgende vil være en erfaren bilist, der vil køre med ham eller hende, men hvor det så rent faktisk ender sådan, at der ikke er nogen, som vil ledsage den unge bilist på den her tur, og så kunne den unge faktisk fristes til at tage den tur til bageren, som hr. Kristian Pihl Lorentzen var inde på, og så er det jo altså ikke godt, for så giver det problemer og stor fare.

Derudover kunne jeg også forestille mig en anden situation, hvor man simpelt hen ikke får kørt den her tur med en erfaren bilist, og så venter man bare, til man er 18 år, hvorefter man så kan køre, og så er der altså gået lang tid, fra man erhvervede kørekortet, til man kommer i gang med at køre. Det er også uheldsmæssigt.

Endelig er det også sådan, at vi jo ikke kan vide os helt sikre på, at det, at man har haft et kørekort i 10 år, er ensbetydende med, at man er en god bilist, og at man overhovedet har erfaring med at køre. Der er mange, der erhverver et kørekort, og så går der adskillige år, før de rent faktisk får råd til at købe en bil og kommer til at køre kontinuerligt. Så en regel om, at man skal have haft kørekort i 10 år for at kunne køre med en ung bilist, siger jo ikke noget om, at det er en erfaren og dygtig bilist. Det kunne sågar være en, som i en periode har fået frakendt kortet, været udsat for at få klip i kørekortet eller noget andet. Så det er altså problematisk.

Jeg tror, at de fleste af os med rædsel forestiller os den situation, at sådan en helt ung styrvolt, fartglad styrvolt, som gerne vil køre stærkt, simpelt hen finder frem til sin senildemente oldefar, spænder ham fast på passagersædet og så racer op og ned ad vejene. Det giver jo ikke nogen større tryghed. Så der er altså mange forskellige problemstillinger i forhold til det her forslag, der bliver lagt frem.

Men fra socialdemokratisk side vil vi gerne rose, at man fra Venstre og andres side fremlægger et konkret forslag til, hvordan vi kan forbedre kørekortet, og der er elementer af det her, som er rigtig gode og positive, og det vil vi fra socialdemokratisk side gerne være med til at anbefale bliver taget med på politisk værksted, så vi kan sikre større trafikikkerhed og bedre kørekort fremover.

Kl. 13:44

Første næstformand (Bertel Haarder):

Senildement oldefar – jeg vil lade udtrykket passere og give ordet til hr. Leif Mikkelsen for en kort bemærkning.

Kl. 13:44

Leif Mikkelsen (LA):

Tak for det. Nu er det jo sådan en velkendt trafik her i salen, at når der kommer et beslutningsforslag fra oppositionen, kan man regne med, at ministeren afviser det på regeringens vegne. Og justitsministeren har jo fuldt og helt levet op til, at den tradition er fulgt uanset indholdet. Og dermed er de regeringsbærende partiers ordførere underlagt at skulle finde nogle argumenter for sådan noget. Nu var man så helt ude i et stærkt område, som formanden har nævnt.

Men hvad vil Socialdemokratiet så gøre? Altså, hvis vi nu ser bort fra regeringsgrundlaget, hvad vil Socialdemokraterne så? Vi er meget bekymrede, vi vil gerne, og vi kan alle se, at de er unge. Det bliver der sagt, men virkeligheden er jo den, som hr. Kristian Pihl

Lorentzen har ridset op, at det er gået rigtig godt i Danmark. Og spørgsmålet er, om vi kommer længere, hvis ikke vi tager alvorligt fat på de her billeder, som vi alle med frygt kan se for os: Når fire unge mennesker i en bil kører ind i et træ og bliver slået ihjel. Det sker hvert eneste år, og det ødelægger ikke bare statistikker, men det ødelægger familier. Og derfor må man jo gøre noget ekstraordinært. Vi har haft køreuddannelser i mange år, så spørgsmålet er: Hvad vil Socialdemokraterne gøre ud over at leve op til den der tradition for regeringen med, at man siger nej til et beslutningsforslag, uanset hvor godt det er? Det er der ikke ret mange bud på.

Kl. 13:45

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 13:45

Rasmus Prehn (S):

Vi vil gøre det fra socialdemokratisk side, som vi altid gør, nemlig at lytte til argumenter – også til argumenter fra Liberal Alliance. Vi lytter til alle argumenter og kigger på: Hvad er godt, og hvad er skidt? Og viser det sig, at der er en statistik, der siger, at der faktisk er flest ulykker blandt de unge, så kunne vi i Socialdemokratiet godt finde på at tænke: Det er nok ikke det mest logiske så at sætte alderen ned for, hvornår man kan tage kørekort. Sådan tænker vi i Socialdemokratiet.

Men derfor vil vi selvfølgelig gerne være med i en dialog, også med Liberal Alliance, hvor vi siger: Er der noget, der tyder på, at man kan blive en bedre bilist, hvis man bliver holdningspåvirket af en erfaren bilist? Nå ja, så må vi kigge på det. Og det er jo et rigtig godt forslag, som er blevet lagt frem i det her beslutningsforslag. Så det tager vi med over i Justitsministeriet, med på værksted, for at lave en kørekortuddannelse, der er bedre end den, der er i dag. For vi er jo helt enige i det sigte, som også hr. Leif Mikkelsen har, altså at vi skal have unge mennesker, der er bedre og mere sikre i trafikken.

Kl. 13:46

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Leif Mikkelsen.

Kl. 13:46

Leif Mikkelsen (LA):

Konsekvenserne af det, ordføreren siger, må jo så være, at Socialdemokratiet kunne gå med overvejelser om at sætte den op, hvis der overhovedet er logik i det synspunkt. Og det ved jeg ikke om man har, men så synes jeg, man skal komme med det forslag.

Altså, vi peger her på en forsøgsordning målrettet mod at undgå de tragedier, der kommer ud af, at unge mennesker ikke tænker sig om. Forslaget går her alene på at få et ungt menneske til at sidde i bil sammen med en, der givetvis ikke vil tillade åndssvag kørsel med risiko for at blive slået ihjel. Det tror jeg godt vi kan blive enige om. Og det der tænkte eksempel med demens er dog for søgt et argument.

Kl. 13:47

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 13:47

Rasmus Prehn (S):

Som jeg også har understreget tidligere, er vi fra Socialdemokratiets side positivt indstillet over for det, at man i en periode kan køre sammen med en erfaren bilist. Der er jo ikke nogen tvivl om, at hvis det er en dygtig, ansvarsbevidst og erfaren bilist, man kører sammen med, så vil man f.eks. få en hel masse god guidance i forhold til: Hvor skal man være forsigtig? Hvordan kan man læse trafikken læn-

gere fremme? Der er rigtig meget god musik i det forslag. Og det er jo også derfor, at vi fra socialdemokratisk side siger: Den del af det vil vi gerne arbejde videre med, for holdningspåvirkning, altså det, at man lærer at tænke over, hvor der kan være lurende farer, er en rigtig god idé, og det, at man holder igen med alt for hasarderet kørsel, er også en god idé.

Så vi lytter faktisk til de gode forslag, som bl.a. hr. Leif Mikkelsen kommer med.

Kl. 13:47

Første næstformand (Bertel Haarder):

Kristian Pihl Lorentzen for en kort bemærkning.

Kl. 13:47

Kristian Pihl Lorentzen (V):

Tak. Jeg vil gerne kvittere for det, hr. Rasmus Prehn sagde. Han var nemlig inde på, at det her var en idé, som Socialdemokraterne gerne vil arbejde lidt videre med. Jeg ville derfor høre hr. Rasmus Prehn, om man, hvad angår det her, fra Socialdemokratiets side, når vi bagefter har udvalgsbehandlingen, så vil være villige til at arbejde videre med det, så vi måske vil kunne nå frem til en fælles forståelse af det i form af en beretning, der er baseret på det her forslag. Der var også noget andet, jeg gerne ville spørge om. Nu var hr. Rasmus Prehn inde på det her med, at der, hvad angår dem, der figurerer i statistikkerne, for de flestes vedkommende er tale om, at det er de unge – det er jo et faktum – og at man så derfor netop ikke skal sætte det ned til 17 år. Men der tror jeg at ordføreren har misforstået det, der står i forslaget, lidt. For der viser den erfaring, vi har fra Tyskland, jo netop, at den køreuddannelse, der dér finder sted, er udmærket. Den skal jo fortsat være tiptop, det skal den også være i Danmark. Der ser vi også gerne, at den, hvis det kan lade sig gøre, bliver styrket.

Men der er den erfaringsoverførsel, som der sker, i og med at der ved siden af den unge sidder en bilist, der er erfaren og ansvarlig – og der er det jo ikke en dement oldefar, vi taler om; der vil man i et lovforslag skulle definere, hvad en erfaren bilist så er, for det skal selvfølgelig ikke være en person, som er beruset, eller som er dement, det står helt klart – jo netop det, der er med til at gøre, at man vil kunne holdningsbearbejde, og at man vil kunne overføre nogle af de erfaringer, der er, som vil gøre, at vi kan få ulykkestallene bragt dramatisk ned, ligesom det er sket i Tyskland. Der synes vi jo at det er en gevinst som det kunne være værd at vi tog med, og der ville jeg høre, om det ikke var sådan, at Socialdemokraterne kunne være med på, at vi tog udgangspunkt i den idé.

Kl. 13:49

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 13:49

Rasmus Prehn (S):

Jamen vi er fra Socialdemokratiets side, som jeg også understregede i mit indlæg, interesserede i, at vi lærer af vores naboer i Tyskland. Der er, hvad angår nogle af de ting, som de gør der, noget, der tyder på, at det er det rigtige, de gør. Jeg har også nævnt ideen med hensyn til, at man kan køre sammen med en erfaren bilist, som noget, som det kunne være værd at arbejde videre med. Vi er umiddelbart skeptiske over for det her med, at man skal sætte aldersgrænsen ned. Der er ikke noget, vi på forhånd afviser, det er noget, som vi gerne vil diskutere, men vi er bare skeptiske, fordi der er noget statistik, der taler imod det. Vi undrer os, hvad angår beslutningsforslaget, derudover over, at man der, når det nu ellers er sådan, at hr. Kristian Pihl Lorentzen på Venstres vegne mere specifikt kan definere, hvad en erfaren bilist er, så ikke har pindet det noget mere ud, og at man altså, når det gælder de uheldige ting, der kan være, ligesom ikke har

skærmet det noget mere af. For når det kommer til spørgsmålet om det med farten på landevejene og de unge mænd, ved vi jo, at de unge mænd her er særdeles kreative, og derfor skal vi altså på dette område skal have nogle regler, der er meget klare. Vi er derfor som regeringsparti, når man ikke har skærmet af for den form for uheldige ting, der kunne være, nødt til at afvise dette forslag.

Men det er, som hr. Kristian Pihl Lorentzen lægger op til, rigtigt, at det her også er noget, som vi sagtens vil kunne drøfte videre i udvalget. Det er tale om noget, som vi godt kan arbejde videre med, for der er mange gode og konstruktive forslag i det, som der kommer her.

Kl. 13:50

Første næstformand (Bertel Haarder):

Kristian Pihl Lorentzen.

Kl. 13:50

Kristian Pihl Lorentzen (V):

Jamen jeg er da glad for, at jeg her kan få det tilsagn om, at der er tale om en ting, som man vil kunne kigge videre på, i stedet for at det er sådan, at man, som hr. Leif Mikkelsen også var inde på, bare hælder det ned ad brættet, for det er jo noget, som der, når der kommer beslutningsforslag, ellers er tradition for. Så tak for det. Men jeg er bange for, at det er sådan, at hr. Rasmus Prehn ikke har været nede at læse i det, der er substansen i beslutningsforslaget. Hvis man kigger lidt længere ned i det, der står, vil man forstå, at vi netop definerer det sådan:

»En erfaren bilist defineres som en person, der har været i besiddelse af kørekort til bil i mindst 10 år, og som ikke har haft dom for spirituskørsel eller andre domme for grove færdselsforseelser.«

Så der er faktisk allerede tale om, at det er noget, som man har forsøgt at definere, men det vil selvfølgelig i forbindelse med et egentligt lovforslag skulle kapsles endnu mere ind, når vi når så langt.

Men jeg ville godt spørge hr. Rasmus Prehn, om han er klar over, at det er sådan, at man i vores naboland Sverige, hvor man jo igen mange årtier har været under socialdemokratisk indflydelse, rent faktisk gerne må køre øvningskørsel, som det hedder, allerede fra man er 16 år. Mener ordføreren, at man i Sverige er særlig uansvarlig, når det gælder de unge bilister? For hvad var det, der skulle gøre, at den forskel, der er mellem de unge i Sverige og de unge i Danmark, er så stor, med hensyn til evnen til at føre et køretøj, når det er, at der på sædet ved siden af sidder en erfaren person?

Kl. 13:51

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 13:51

Rasmus Prehn (S):

Jamen som jeg allerede har sagt det flere gange, er vi fra socialdemokratisk side altid indstillet på, at man skal kunne lære af det, som de gør i de andre lande, det gælder Tyskland, og det gælder Sverige. Hvis der dér er nogle gode erfaringer, så kigger vi gerne på det. Men der er det altså sådan, at vi, når det handler om, at man vil nedsætte aldersgrænsen for, hvornår nogen skal kunne erhverve et kørekort, har udtrykt en skepsis, når vi kan se, at der er en statistik, der viser, at det faktisk er i de unge år, at der er de fleste uheld. Vi siger så der: Lad os lige være helt sikre på, at det er den rigtige vej, vi går, inden vi bare siger ja til det her. Det gør vi, for at vi kan være helt sikre. For det handler altså om liv og død, og det handler om trafikssikkerhed. Derfor skal man ikke bare springe med på, hvad der måtte være det første og det bedste forslag, men man skal tænke sig grundigt om.

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Tom Behnke for en kort bemærkning.

Kl. 13:52

voksen at køre sammen med. Så går der et års tid, og så kan man så få lov til køre på egen hånd – det ville i sig selv være et problem. Men det problem opstår vel også, hvis man er 22 år gammel og erhverver kørekort og ikke lige kommer ud at køre med nogen? Altså, man kan jo sagtens erhverve kørekort, selv om der går tid, inden man begynder at benytte sit kørekort. Det er vel det samme, uanset om man er 17, 18 eller 22 år.

Kl. 13:54

Tom Behnke (KF):

Nu synes jeg, at der er god grund til at være bekymret, specielt for de unge mennesker, for det, som hr. Rasmus Prehn siger, er, at Socialdemokratiet faktisk synes, at det der med, at man har noget øvelseskørsel, er en rigtig, rigtig god idé, og at man de første år, man har kørekort, skal køre med en erfaren bilist ved siden af. Men Socialdemokratiet vil ikke være med til, at man sætter aldersgrænsen ned. Det må jo så betyde, at Socialdemokratiet har den politik og den holdning, at når man bliver 18 år og erhverver kørekort, må man ikke have lov til at køre alene. Så skal man det første år eller hvor lang tid, der bliver tale om, køre med en erfaren bilist ved siden af. Var det sådan, jeg skulle høre Socialdemokratiets forslag? For man kan jo ikke både blæse og have mel i munden – enten-eller.

Kl. 13:52

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 13:54

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 13:53

Rasmus Prehn (S):

Det, vi gav udtryk for fra Socialdemokratiets side, var, at de forslag, der ligger her, vil vi gerne arbejde videre med, inklusive det gode forslag, at man har den holdningsbearbejdning, der ligger i, at man kører sammen med en erfaren bilist. Om det skal skrues sammen på den ene måde eller på den anden måde, vil jeg ikke lægge mig fast på nu. Altså, vi er nødt til at undersøge det her nærmere, inden vi lægger os fast på noget.

Kl. 13:53

Et andet element var jo det, jeg sagde i min ordførertale, nemlig at man også kunne have en anden form for holdningsbearbejdning, hvor det er kurser og andet, som forsikringsselskaberne arrangerer i dag med stor succes og med efterfølgende effekt, sådan at man kører mere sikkert. Så der er mange forskellige ting, vi kan arbejde videre med.

Nej, jeg forestiller mig ikke et konkret forslag, hvor man siger: Nå, men så er det 18 år, og så skal man ud at køre et helt år bagefter. Men det kan jo skrues sammen på mange forskellige måder, og der skal vi lytte til hinanden og tale os frem til en bedre løsning end den, vi har i dag, for det er jeg jo enig med forslagsstillerne i at der er behov for.

Kl. 13:53

Første næstformand (Bertel Haarder):
Tom Behnke.

Kl. 13:53

Tom Behnke (KF):

Nå, men det er godt, for ellers er vi jo på vej ud i, at stort set alle unge mennesker er afskåret fra at få et job. For typisk tager man en ungdomsuddannelse, fra man er 15 til 18 år, og så kan man ikke få ansættelse i nogle virksomheder, fordi man ikke må køre, hvis man skal køre nogle steder som reparatør af det ene eller det andet, eller hvad det nu kan være, medmindre chefen sidder ved siden af. Så det var godt, at vi lige fik det sat på plads. Så er jeg lidt spændt på, hvordan man har tænkt sig lave det her med øvelseskørsel, hvis det skal ligge før det 18. år, når man ikke vil sætte aldersgrænsen ned. Det bliver interessant at følge.

Men ordføreren sagde også noget andet, nemlig at det var et problem – det var så et af argumenterne for at afvise forslaget her – hvis man som 17-årig erhverver det her kørekort, men ikke rigtig har en

Rasmus Prehn (S):

Hr. Tom Behnke har ret i, at det altid er en rigtig god idé, at man får noget erfaring, når man har fået sit kørekort. Ud over det, at man har været igennem en god køreuddannelse, er det rigtig vigtigt, at man får noget erfaring. Derfor er det også et problem, hvis det er sådan, at man er oppe i årene, når man erhverver sit kørekort, og der så går mange år, før man bruger det.

Nu har vi bare de regler, vi har, og vi vil ikke til at lave om på det. Men argumentet her er jo, at forslagsstillerne ønsker at sætte alderen ned med den begrundelse, at så får man til gengæld noget øvelse sammen med en erfaren bilist. Hvis så den øvelse sammen med en erfaren bilist udebliver, så kan man sætte spørgsmålstegn ved, om det er en rigtig vej at gå. Og det er den problemstilling, jeg anholder her fra talerstolen. Det er derfor, vi skal have det videre på politisk værksted for at få undersøgt, hvad der er op og hvad der er ned i forhold til det her. Hvordan skruer vi det sammen, så det skaber mere trafikikkerhed, og så vi ikke risikerer mere hasarderet kørsel?

Kl. 13:55

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Socialdemokraternes ordfører. Så giver jeg ordet til hr. Kim Christiansen, som taler for Dansk Folkeparti.

Kl. 13:55

(Ordfører)

Kim Christiansen (DF):

... hvis nogle skulle have glemt det.

Også fra Dansk Folkepartis side skal der trods alt lyde en anerkendelse af hr. Rasmus Prehns imødekommenhed og villighed til at diskutere et eller andet i det videre udvalgsarbejde. Så håber vi selvfølgelig ikke, at vi render ind i et løftebrud hen ad vejen i den udvalgsbehandling, men at hr. Rasmus Prehn også er parat til at sætte handling bag sine løfter her i salen.

For det her er væsentligt, hvis vi kan være med til at sikre de unge en bedre køreuddannelse, til at give dem noget mere erfaring. Den forrige regering havde sammen med Dansk Folkeparti taget hul på den øvelse ved at tillade 15-årige at køre på knallert.

Det skyndte man sig så at rulle tilbage, fordi den nuværende regering mener, at det er bedre, at man kommer fra 30 km/t. og så op i en BMW med 200 hestekræfter; det er jo noget, der virkelig giver sikkerhed, man får den her relativt glidende overgang – eller mangel på samme, vil jeg sige.

For hele meningen med det her øvelse om det her forslag, som nu bliver fremsat af oppositionen, er netop at lave en mere glidende overgang for de unge mennesker, så man får en blød indkøring i at færdes ude i trafikken.

Det gør man altså ikke på den nuværende måde, der tager man et kørekort, og så er man ellers stort set frit stillet undtagen lige nu med hensyn til motorcykler, men det er så en helt anden sag. Der neddroser man også her i januar.

Det er underligt, at vi er så fastlåste i Danmark, når landene omkring os ikke er det – hr. Kristian Pihl Lorentzen nævnte det med hensyn til øvekørsel i Sverige, og i Sverige må man køre motorcykel, når man er 16 år, det må man også i Tyskland. Tyskland har den her ordning, som vi fremsætter nu i det her forslag, og har gode erfaringer med den. Så er det da lidt underligt, at man i Danmark siger: Jamen alt det, der foregår i andre lande rundtomkring os, i hvert fald lige på det her område, er ikke noget, vi skal tage ved lære af i Danmark, hvis det ikke passer ind i regeringens kram.

Jeg synes ellers nok, at vi i mange andre sammenhænge får besked på, at nu skal vi da endelig huske at skele til især EU og landene omkring os og drage nytte af de gode erfaringer, man har der. Det gælder så altså bare ikke på trafikområdet. Og det synes jeg er lidt beklageligt.

Både justitsministeren og hr. Rasmus Prehn var inde på det her med, at hvis man nu ikke kom ud at køre i 1 års tid, havde man glemt alt, hvad man havde lært. Jeg har altså større tiltro til de unge mennesker. Det var forfærdeligt, hvis de glemte så hurtigt. Hvad så med alle de der nyudklækkede studenter, hvis de har glemt det hele 1 år efter?

Der er også masser af voksne mennesker, som andre også har nævnt, som af en eller anden grund måske ikke kører bil i 1 år eller 2 eller 3 år. Jamen skal vi så have dem op til køreprøve igen? Det er jo faktisk det, der ligger i det, der bliver sagt om, at man ikke har tillid til, at folk, der ikke har kørt bil i 1 år, kan huske, hvad de har lært. Så skal vi have dem op til en ny køreprøve, vil jeg sige til hr. Rasmus Prehn.

Det håber jeg ikke. For der vil jeg også minde om, at vi jo rask væk bytter kørekort taget i alverdens fjerne egne af verden til danske kørekort uden nogen som helst form for forbehold. Og jeg kunne da godt måske få øje på en eller anden andalusisk bjergbonde, som ikke har den helt store erfaring med at køre på de danske landeveje.

Så hvis man vil ind og se på det, er det jo en helt anden måde vi skal kigge på det på, og som vi skal strikke tingene sammen på. Så skal vi måske lave en helhedsløsning, også for de unge og knallertkørere og for de unge motorcykelkørere. Så skal vi måske også implementere det her forslag med måske at lade 17-årige køre sammen med en erfaren bilist.

Det er også sådan, jeg hører hr. Rasmus Prehns imødekommenhed, nemlig at det kunne vi måske godt diskutere i en beretning, altså hvorvidt man skulle kigge på en samlet pakke i de her spørgsmål fremadrettet for at bedre færdselssikkerheden for de unge mennesker.

Vi ser i Dansk Folkeparti meget frem til den videre udvalgsbehandling.

Kl. 13:59

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Dansk Folkepartis ordfører. Så går vi til den radikale ordfører, hr. Jeppe Mikkelsen.

Kl. 14:00

(Ordfører)

Jeppe Mikkelsen (RV):

Først og fremmest vil jeg sige mange tak for forslaget til forslagsstillerne. Jeg tror, at alle partier er enige i, at vi skal arbejde for at nedbringe antallet af unge trafikanter, som indgår i bilulykker. De er overrepræsenterede, som forslagsstillerne også fremhæver i deres beslutningsforslag. Derfor synes jeg også, at man skal rose folk, når de kommer med nye ideer.

Men trods rosen må jeg meddele, at vi desværre ikke kan støtte dette forslag. Det skyldes, at vi ikke er sikre på, om der virkelig er de positive effekter ved det, som forslagsstillerne fremhæver.

Jeg har nogle punkter, som jeg synes, at nogle af forslagsstillerne jo kunne overveje lidt. Og det kunne måske give mig lidt mere fred i

sindet, hvis vi fik dem besvaret, ikke kun her i Folketingssalen, men også af nogle af de gode folk, som arbejder rundtomkring i miljøet. Det kunne måske gøre, at vi kunne nærme os hinanden lidt mere over tid.

Et eksempel er jo, hvis en 17-årig f.eks. tager et kørekort og ikke har en erfaren bilist at køre med og derfor ikke får kørt synderligt meget i løbet af det første år. Så er vi vel enige om, at vedkommende ikke kommer ud og bruger den viden, som den unge person netop har fået. Og før en person bliver 18 år, kan meget af den her viden sådan set godt blive støvet og måske gå i glemmebogen, før den når at blive taget i brug. Her ligger der måske en risiko for, at man faktisk får den modsatte effekt af, hvad forslagsstillerne, og jeg tror hele det her Folketing, ønsker.

En anden indvending kunne være, hvordan vi sikrer, at en person er en erfaren bilist. Nu nævner forslagsstillerne ganske vist, at det skulle specificeres mere, men altså, man kan jo diskutere, om man nødvendigvis er en erfaren bilist, udelukkende fordi man har kørt i 10 år, også selv om man ikke har overtrådt færdselsloven markant. Det kan også være, at man er en erfaren bilist f.eks. allerede efter 3 år.

Sidst, men ikke mindst, har jeg måske nogle generelle betænkeligheder ved at sætte aldersgrænsen ned. Mange peger på, at problemet med de unge trafikanter, som er involveret i mange trafikuheld, skyldes den unge alder.

Nu ønsker forslagsstillerne så at sætte aldersgrænsen ned, dog selvfølgelig med lidt livrem og seler, i og med at det første år er under særlige vilkår. Men det er nok noget, jeg stadig mangler nogle argumenter for. Jeg synes måske ikke, at livrem og seler er nok i den her sammenhæng.

Derfor kan vi som sagt ikke støtte forslaget. Men jeg vil godt sige, at det ikke skal være en kategorisk afvisning. Lad os følge udviklingen på området. Det kan være, der kommer nogle anbefalinger, og hvor det i højere grad er Danmark, der bliver taget som udgangspunkt, og det er Danmark, som det er vurderet ud fra.

Jeg tror egentlig, at vi alle sammen er enige om, at vi har et mål om at højne trafikikkerheden, men at vi måske ikke alle sammen er enige om det her beslutningsforslag.

Så skal jeg huske at sige, at SF's ordfører, hr. Jonas Dahl, desværre ikke kunne være til stede i dag, men bakker op om linjen fra Socialdemokraterne.

Kl. 14:02

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er korte bemærkninger, først fra hr. Kim Christiansen.

Kl. 14:03

Kim Christiansen (DF):

Tak. Jeg kunne forstå på hr. Jeppe Mikkelsen, at han ikke er sikker på, at det her er nogen god idé. Det kan jo kun tolkes på den måde, at hr. Jeppe Mikkelsen dermed siger, at man i Det Radikale Venstre åbenbart ikke rigtig har tillid til, at de erfaringer, man har gjort sig i Tyskland – hvor antallet af dødsulykker med unge bilister er faldet med 22 pct. – er høstet på baggrund af sandfærdige oplysninger.

Kl. 14:03

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 14:03

Jeppe Mikkelsen (RV):

Jeg skal ikke nødvendigvis kritisere de tyske oplysninger. Jeg synes, det er meget interessant og en interessant tanke, og jeg synes vitterlig, at det er noget man bør undersøge – ingen tvivl om det.

Men om jeg er klar til at slå til lige i dag, er nok mere det, der er spørgsmålet.

	Kl. 14:03		Kl. 14:05
Første næstformand (Bertel Haarder): Kim Christiansen.		Første næstformand (Bertel Haarder): Ordføreren.	
	Kl. 14:03		Kl. 14:05
Kim Christiansen (DF): Kan jeg så tolke det på den måde, at Det Radikale Venstre også vil være konstruktive med hensyn til at lave en beretning på det her område; en beretning, som peger lidt fremad i tiden?		Jeppe Mikkelsen (RV): Det er jo et rigtig godt spørgsmål, men det har jeg ikke nogen evidens for at udtale mig om. Men man kunne jo godt forestille sig, at det kunne være en problematik, som kunne opstå i nogle enkelte situationer, og så ville det være synd på grund af den trafiksikkerhed, som så kunne gå tabt.	
	Kl. 14:04		Kl. 14:05
Første næstformand (Bertel Haarder): Ordføreren.		Første næstformand (Bertel Haarder): Hr. Kristian Pihl Lorentzen for en kort bemærkning.	
	Kl. 14:04		Kl. 14:05
Jeppe Mikkelsen (RV): Vi kan sagtens diskutere det i udvalget for at se, om vi kan blive enige om noget.		Kristian Pihl Lorentzen (V): Jeg vil gerne kvittere for, at også De Radikale er villige til at se konstruktivt på det her i udvalgsbehandlingen, og at det forhåbentlig kan lede frem til, at vi får en beretning, som vi alle sammen kan stå bag. Men det her er jo noget, der handler om, at vi får antallet af dræbte i trafikken længere ned. Vi er kommet langt ned, men vi skal komme længere ned – det er vi alle sammen enige om. Og der ville jeg da spørge hr. Jeppe Mikkelsen, om der ikke næsten er tale om, at vi her i Folketinget laver pligtforsømmelse, hvis ikke vi tager ved lære af noget, som man i vores naboland har dokumenteret virker? Og man behøver ikke at søge ret længe for at få den dokumentation, for det ligger som et bilag til beslutningsforslaget, nemlig en rapport, der er lavet med velkendt tysk grundighed. Og den tror jeg ikke der er nogen af os der har nogen grund til at betvivle.	
	Kl. 14:04		
Første næstformand (Bertel Haarder): Så er det hr. Tom Behnke for en kort bemærkning.		Så jeg vil derfor spørge hr. Jeppe Mikkelsen: Er det ikke næsten sådan, at vi har en pligt til at høste de gode erfaringer, som der er i vores naboland, når det kan reducere antallet af dræbte på vejene blandt de unge?	
	Kl. 14:04		Kl. 14:06
Tom Behnke (KF): Der er jo her ganske rigtigt kun tale om en første behandling, og derfor står man jo frit, når det gælder om at have den principielle holdning til et forslag. Men jeg hørte det også sådan, at det argument, man havde for at være imod, var, at man var i tvivl om, hvorvidt det nu virkelig var sådan, at der var nogle gode erfaringer med det. Derfor er det naturlige spørgsmål, inden vi når frem til andenbehandlingen, jo dette: Hvis det rent faktisk er, at vi under udvalgsbehandlingen er i stand til at påvise, at der er gode erfaringer med det, betyder det så, at Det Radikale Venstre er klar til at støtte forslaget?		Første næstformand (Bertel Haarder): Ordføreren.	
	Kl. 14:04		Kl. 14:06
Første næstformand (Bertel Haarder): Ordføreren.		Første næstformand (Bertel Haarder): Ordføreren.	
	Kl. 14:04		Kl. 14:06
Jeppe Mikkelsen (RV): Hvis hr. Tom Behnke til ære for mig vil sætte gang i et stort eftersøgningsarbejde – hvilket jeg ville være meget benovet over – så er vi, vil jeg sige, altid lydhøre over for gode argumenter.		Jeppe Mikkelsen (RV): Jo, jeg synes absolut, at vi har en pligt til at gøre alt, hvad vi kan, for at begrænse antallet af dræbte i trafikken. Men jeg vil sige, at det måske også er et spørgsmål om ikke at være alt for forhastet, og der er det selvfølgelig trist for de folk, der måske allerede føler sig så sikre i deres sag. Jeg tror hellere, vi lige må se tiden an, og at vi må undersøge det lidt dybere. For hvis det nu skulle vise sig at være en dårlig idé, ville det i hvert fald være slemt, hvis vi gennemførte det. Det er vi vel enige om.	
	Kl. 14:04		Kl. 14:07
Første næstformand (Bertel Haarder): Tom Behnke.		Første næstformand (Bertel Haarder): Kristian Pihl Lorentzen.	
	Kl. 14:04		Kl. 14:07
Tom Behnke (KF): Det betragter jeg som et ja. Det næste spørgsmål er så i forhold til det, der bliver problematiseret, og det er noget, vi også har hørt om tidligere – og det er lidt en standardskrift, der går igen hos regeringens ordførere og ministeren – nemlig det her med, at det jo ville være helt galt, hvis det var, en 17-årig erhvervede et kørekort, men så ikke kommer ud og får den her erfaring. Hvor stor er sandsynligheden for, at en 17-årig vil bruge f.eks. 12.000, 15.000, 20.000, 25.000 kr. på at få et kørekort, hvis vedkommende så ikke har udsigt til rent faktisk at kunne få lov til at komme ud at køre, mens der sidder en erfaren bilist ved siden af? Altså det er jo ikke sådan, at de unge mennesker svømmer i penge. Så hvor stor er sandsynligheden for, at det er et scenarie, der overhovedet vil opstå?		Kristian Pihl Lorentzen (V): Det svar fik jeg jo så ikke så meget ud af. Men jeg vil godt dvæle lidt ved den problematisering, der var fra hr. Jeppe Mikkelsens side, om, at det jo er unge, vi taler om, og at vi derfor skal være særlig forsigtige. Jamen det er jo også netop det, der er pointen. Når man som ung går fra én transportform, altså her en lille knallert, og op til, at man kører i bil, så er der selvfølgelig en stor risiko, det er velkendt. Det, som det jo så drejer sig om i forhold til denne risiko, er, at man bygger bro over det – det er det, som hele det her forslag	

handler om – altså at vi minimerer den risiko, ved at der sidder en erfaren bilist ved siden af. Jeg vil derfor, hvis det nu er, man vil problematisere det med, at der er tale om de unge, spørge: Er det sådan, at Det Radikale Venstre, som jo dog i hvert fald tidligere har haft en del unge blandt sine vælgere, mener, at danske unge er særlig uegnede til at kunne opføre sig hensigtsmæssigt i trafikken?

Kl. 14:08

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 14:08

Jeppe Mikkelsen (RV):

Vi unge er en frygtelig generation! Nej. Jeg vil sige, at der er jo mange modeller, som man kan sammensætte det her ved hjælp af. Der er forslagsstillerne jo kommet med ét forslag til, hvordan det eventuelt kunne sammensættes. Jeg synes faktisk, at det der med den glidende overgang er en interessant tanke; der deler jeg faktisk hr. Kristian Pihl Lorentzens synspunkt, tror jeg. Men om det lige præcis skal være ud fra den model, som forslagsstillerne har stillet op, eller om man kunne lave en anden model, f.eks. om, at det først startede, når man blev 18 år, eller det kunne være noget helt tredje, noget i forbindelse med en forsikring eller lignende, ved jeg ikke. Jamen der er nogle forskellige modeller, som jeg synes vi kan arbejde videre med i udvalget.

Men om der med det, som hr. Kristian Pihl Lorentzen og de øvrige forslagsstillere her har fundet, så lige præcis er tale om, at det er den hellige gral, kan jeg i dag ikke sige noget om, og derfor synes jeg heller ikke, at jeg kan være bekendt at stemme for.

Kl. 14:08

Første næstformand (Bertel Haarder):

Så siger vi tak til den radikale ordfører og går til Enhedslistens ordfører, hr. Henning Hyllested.

Kl. 14:09

(Ordfører)

Henning Hyllested (EL):

Enhedslisten er sikkert ikke overraskende imod at sænke aldersgrænserne for erhvervelse af kørekort. Vi har jo lige været igennem en tilsvarende diskussion for ikke så længe siden, hvor vi diskuterede at hæve aldersgrænsen for kørsel med knallert på baggrund af, at den tidligere regering jo havde sænket aldersgrænsen – dengang imod al ekspertviden på området, imod advarsler fra politiet, og hvem der ellers har forstand på de dele. De sagde, at det ikke ville være ret godt at sænke aldersgrænsen for kørsel på knallert. Derfor havde vi heller ingen problemer med for ikke så længe siden at hæve aldersgrænsen igen.

Vi er imod at sænke aldersgrænserne for erhvervelse af kørekort simpelt hen af sikkerhedsmæssige årsager. Flere ordførere har jo været inde på det problem, vi har med de unge mennesker, især de unge mænd, som udgør et forholdsmæssigt stort problem og forholdsmæssigt er involverede i flere ulykker, end deres antal i virkeligheden tilsiger.

Vi skal jo glæde os over – som også andre har gjort – at antallet af dræbte og alvorligt tilskadekomne er kraftigt på vej ned, ikke mindst på baggrund af det arbejde, man har lavet i Færdselssikkerhedskommissionen, og man har ladet det følge op af diverse lovgivninger og andre ting og sager, herunder påvirkning, kampagner, og hvad ved jeg. Vi arbejder jo i øjeblikket i Færdselssikkerhedskommissionen på at lave en ny handlingsplan, hvor vi i høj grad har fokus på fortsat at nedbringe antallet af ulykker, tilskadekomne, døde osv. osv.

De unge mænd, som det jo især er, har problemer med, viser det sig, at overskue komplicerede situationer og også handle i dem. Det

er navnlig spørgsmålet omkring fart, hensynsløshed og det at være i komplicerede situationer, som færdsel jo helt generelt er, hvor det kniber med, især for unge mænd, at overskue det. Der mener vi jo altså ikke at problemet skal forstørres, ved at man så begynder at snakke om at sænke aldersgrænserne. Tværtimod, vil jeg sige. Man kunne diskutere, om man ikke i virkeligheden skulle forhøje dem, når vi snakker om unge mænd. Det er dog nok for kompliceret at finde ud af, og derfor kommer der heller ikke noget forslag fra Enhedslisten om dette.

Så er der det her med at køre med en erfaren bilist. Andre har været inde på det i diskussionen her. Ja, er man erfaren, når man har kørt i 10 år? Nej, det er man jo ikke nødvendigvis. Det kan man være, men er det ikke nødvendigvis. Har man sin erfaring fra at køre bil i tyndtbefolkede områder? Der er jo meget stor forskel på det og så at køre i stærk bytrafik. Har man f.eks. kørt om vinteren, har man kørt i tåge? Det er alle den slags ting, som man jo trods alt forsøger at tage højde for i køreuddannelsen. Så vi føler os ikke dækket ind af, at man skal have en erfaren bilist ved sin side, for, som også andre har nævnt, er der sikkerhed for, at alle har mulighed for det?

Så bliver der henvist til de her tyske erfaringer. Det er jo rigtig nok, at man også kan læse det bilag, som forslagsstillerne har lagt ved. Men jeg ved nu ikke. Med mit ringe tysk har jeg da fået ud af det, at der dog er nogle forbehold i den rapport. Den udtrykker da ikke bare vild begejstring, som forslagsstillerne har givet udtryk for her. Der er da nogle problematikker, som man ikke mener er afklaret i rapporten. Så vidt jeg kan se, er der spørgsmålet om køn, og der er det navnlig spørgsmålet om unge mænd osv. Der er spørgsmålet om, om det fører til varige adfærdsbegrænsninger, og der er spørgsmålet om, hvilken påvirkning det har på den samlede trafikultur, sådan som jeg læser det i hvert fald, at der nu sættes 17-årige fri i trafikken, om end de ikke slippes fuldstændig fri i trafikken. Så nogle forbehold er der trods alt i rapporten, på trods af at der jo bestemt også kan henvises til gode erfaringer.

Man kunne jo også forestille sig, at princippet så kunne anvendes, fra den unge bliver 18 år og kan erhverve sit kørekort. Det er der mange andre komplicerede ting ved, så det vil der heller ikke komme et forslag fra Enhedslisten om, skulle jeg da lige hilse at sige.

Vi lægger først og fremmest vægt på – og der er jeg glad for at ministeren også i sit indlæg gjorde meget opmærksom på det – at den køreuddannelse, som er, kraftigt skal forbedres. I virkeligheden er køreuddannelsen jo på mange måder det her. Ud over en teoretisk undervisning er selve kørselsundervisningen jo netop et spørgsmål om, at man som 17-årig har en erfaren bilist, og en mere erfaren end en kørelærer kan man vel dårligt få ved sin side. Og man kunne måske snakke om, at en af løsningerne så var, at vi må udvide antallet af køretimer, inden man kan erhverve sit kørekort. Huhej, bliver der så sikkert sagt fra forslagsstillerens side, det bliver det jo bare meget dyrere af, og så bliver det dyrere at være dansker. Nå ja, så spiller trafikikkerheden måske så ikke den store rolle alligevel, eller hvad?

Vi har utrolig meget fokus på færdselssikkerheden, men jeg synes også, at der er et overset argument, jeg lige vil putte ind her til sidst. Der er jo ingen tvivl om, at det her alt andet lige vil føre til mere bilkørsel af den ene eller den anden slags, og det synes vi i Enhedslisten faktisk ikke der er brug for, tværtimod. Af hensyn til klima og miljø, men også af hensyn til færdselssikkerheden – og trængsel kunne man også nævne som et helt aktuelt emne – så synes vi faktisk, at der er brug for mindre bilkørsel, og det bidrager det her i hvert fald ikke til.

Kl. 14:14

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en kort bemærkning fra hr. Kristian Pihl Lorentzen.

Kl. 14:14

Kristian Pihl Lorentzen (V):

Tak. Jeg må sige, at jeg havde forventet lidt større vilje hos Enhedslisten til at komme ind på nytænkning, for jeg går ud fra, at vi er enige om, at vi i statistikkerne er nået langt ned i antallet af dræbte, og at vi skal kæmpe for at komme endnu længere ned. Derfor kommer det noget bag på mig, at Enhedslisten, som jo betegner sig selv som et progressivt parti – tror jeg nok, det hedder – ikke er villige til at se på nogle erfaringer, som virker. Og der er det jo, som hr. Henning Hyllested siger, rigtigt, at der er visse forbehold i den tyske rapport. Det er jo netop det, der gør den troværdig. Altså, hvis det var en jubelrapport, hvor alt var godt, var det ikke særlig troværdigt. Her er det netop en nuanceret rapport, der leder frem til den klare konklusion, at der altså er blevet mere end 20 pct. færre dræbte. Det kan man ikke se bort fra; det er et faktum.

Derfor vil jeg spørge hr. Henning Hyllested, om det er sådan et dogme, at man bare holder fast i den nuværende danske model, hvor vi egentlig er sådan meget formynderiske i forhold til, hvad vi oplever i vores nabolande, selv om sådan et land som Sverige faktisk har betydelig færre trafikdræbte pr. indbygger, end vi har. Ønsker man krampagtigt at holde fast i de nuværende måder at gøre tingene på med den følge, at vi ikke får det næste hug nedad i ulykkesstatistikkerne?

Kl. 14:16

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 14:16

Henning Hyllested (EL):

Vi er varme tilhængere af den danske model – her og der og alle vegne, kunne man næsten sige. Vi mener, at det arbejde, der er gjort igennem rigtig mange år med udspring i Færdselssikkerhedskommissionen og alle mulige andre gode kræfter, har givet de rigtig flotte resultater, det har. Og de nye mål i den nye handlingsplan tager jo også deres udgangspunkt i det. Vi tror faktisk på, at de erfaringer, man har opbygget der, er rigtig gode. Dem skal man bygge videre på. Vi skal sådan set videre ad samme vej.

Vi afviser selvfølgelig ikke, at man, hvis der ligger erfaringer rundtomkring, selvfølgelig skal drage dem ind, men vi er generelt imod – vi kan ikke se, det er vejen frem – at begynde at sænke nogle aldersgrænser, når vi har et problem med unge mennesker, især med unge mænd. Vi kan heller ikke se, når det her alt andet lige jo fører til øget bilisme, at det skulle styrke færdselssikkerheden. Derfor er vi imod det. Kan man kalde det et dogme? Nej, det er det vel egentlig ikke. Vi er villige til at se på, hvad der måtte være af erfaringer rundtomkring. Men som udgangspunkt tror vi, det er en dårlig idé.

Kl. 14:17

Første næstformand (Bertel Haarder):

Kristian Pihl Lorentzen.

Kl. 14:17

Kristian Pihl Lorentzen (V):

Jeg har stadig svært ved at forstå, hvad det er, der gør, at specielt danske unge mænd skulle være særlig uegnede. Det er jo vigtigt, at vi nuancerer det her og siger: Vi har en bred masse af unge mennesker, herunder unge mænd, som kører ganske fornuftigt og ansvarligt, og så har vi en forholdsvis lille gruppe, som er dødsensfarlige, og de er jo formentlig uden for pædagogisk rækkevidde. Jeg bilder ikke mig selv ind, at det her forslag vil gøre noget godt i forhold til dem: De skal bare have med forhammeren, i takt med at vi får fat i dem og får dem standset.

Men det her kan måske være med til, at den brede masse af ansvarlige unge mandlige bilister får bibragt en erfaring, der gør, at de ved, hvordan man gebærder sig, når der kommer et farligt kryds og den erfarne siger: Nu kommer vi her hen imod, nu skal du passe på dér, og nu skal vi omkring en bus, pas på, der kan komme en cyklist – alle de der små ting i trafikken, som en kørelærer jo selvfølgelig også siger. Men den store forskel er jo, at en kørelærer kun har forholdsvis få timer sammen med den unge bilist og forholdsvis få kilometer, hvor den erfarne bilist jo kunne køre en tur til Middelhavet eller en tur rundt i Danmark sammen med den her rutinerede bilist.

Anerkender Enhedslisten ikke, at der kunne være lidt i det her, og er Enhedslisten villig til at drøfte det i udvalgsarbejdet med henblik på en beretning?

Kl. 14:18

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 14:18

Henning Hyllested (EL):

Vi er glade for, at også forslagsstilleren er med på, at erfaringen i høj grad opbygges via uddannelse. Det var det, jeg var inde på i mit indlæg: Det kunne jo godt være, man så i virkeligheden skulle kigge på – og det kommer der jo også initiativer, der gør – at styrke hele køreuddannelsen, herunder måske i virkeligheden at udbygge den med nogle flere køretimer ud over teoriundervisningen.

Det er vel efterhånden en kendsgerning – eller det er en kendsgerning, for der ligger jo rent faktisk forskningsmæssig evidens for det – at unge mænd har sværere ved at overskue komplicerede situationer, som færdsel i al almindelighed jo er. Når der så opstår ekstraordinært farlige situationer, er det endnu mere kompliceret. Der er det en kendsgerning at unge mænd især har sværere ved at overskue de situationer og handle fornuftigt i dem. Der kan jeg ikke se at det er en fordel at sænke aldersgrænsen endnu mere, så vi får endnu flere endnu yngre mænd ud at køre, omend de kører sammen med en erfaren bilist – med alle de forbehold, som jeg også tog i mit indlæg, for, hvad det vil sige, for det er efter vores mening et meget fluffy begreb, som det hedder på moderne dansk.

Kl. 14:19

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Enhedslistens ordfører. Så giver jeg ordet til Liberal Alliances ordfører, hr. Leif Mikkelsen.

Kl. 14:19

(Ordfører)

Leif Mikkelsen (LA):

Tak. Det her er et godt forslag, som ministeren jo så traditionen tro desværre har afvist, og dermed har han gjort sig til talsmand for det, der efter min bedste overbevisning er en dårlig sag, nemlig et synspunkt om, at man ikke vil forfølge alle muligheder for at højne trafikikkerheden. For det her er en af de muligheder, der bliver peget på. Og det er et alvorligt område. Jeg tror, at vi alle kan se de her forfærdelige overskrifter for os, som vi stort set ser hver eneste år, om, at et antal unge mennesker i bil kommer ud for et alvorligt færdselsuheld. Der må vi alle tænke på, hvordan vi kan modvirke det, hvordan vi kan forhindre det, hvordan vi kan få færre af de uheld og dermed måske tage et nyt kvantespring, hvad angår nedgangen i antallet af trafikdrab i Danmark, hvor der er en positiv udvikling i øjeblikket. Jeg mener, at man bør forsøge sig med alle muligheder.

Her peger oppositionen endda på en forsøgsordning, hvor man kan bruge en periode til at se, om det overhovedet virker, og gør det ikke det, er det klart, at det stadig væk er en forsøgsordning. Og hvis ikke det duer, skal det selvfølgelig ikke være permanent. Derfor synes jeg, at vi savner bedre begrundelser end dem, der er tradition for

herinde. Når der kommer beslutningsforslag, er det udelukket, at de regeringsbærende partier vil stemme for.

Jeg vil så godt kvittere for, at en række af ordførerne har været meget imødekommende over for at formulere noget fælles i en beretning om det her beslutningsforslag, som måske endda kunne føre til en påvirkning af også ministeren – man ved jo aldrig – så man i det, som ministeren også, skal det siges, har nævnt at man arbejder med i ministeriet, kunne komme frem til noget lignende. Jeg vil sige til ministeren, at der vil være fuld opbakning fra Folketinget til at tilslutte sig et sådant forslag fra ministeren, hvis der nu skulle ske det gode, at ministeren syntes, at forslaget var så godt, at han ville gøre det til regeringsforslag. Så er det normalt meget nemmere at få igennem Folketinget, så det kunne godt være, at det var en god idé, og det vil jeg hilse med tilfredshed. Vi skal kun rose ministeren, hvis det sker, kan jeg love allerede nu.

Så jeg vil bare sige, at det her område er vitalt. Når vi ser på hele udviklingen, som Færdselssikkerhedskommissionen har arbejdet med at analysere, og som er gunstig i Danmark, så skal vi forfølge de områder, og det er tydeligt, at unge mennesker desværre spiller en alvorlig rolle med hensyn til at bremse den positive udvikling. Når vi så har forsøgsordninger fra andre lande, der indikerer, at der er landvindinger at hente her, så er det, at man må undres, hvis ikke Folketinget kan finde sammen om det, i lyset af at det også er det her Folketing, der har ansvaret for samfundsøkonomien. For når vi ser bort fra de menneskelige tragedier, kender vi også godt de følgeomkostninger, der er af alvorlige ulykker, og de er ikke engang nævnt her. Her taler vi kun om dødsulykker. Så der er også økonomi i det her, men jeg vil pege på, at jeg synes, at de menneskelige aspekter er langt de vigtigste.

Så vi står her med et godt forslag, og jeg håber, at sagen vil blive forfulgt i det videre udvalgsarbejde og måske også af ministeren. Det kunne være, at det slet ikke var så ringe endda, og det kunne være, at ministeren en dag ville gøre sig til talsmand for det.

Kl. 14:23

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Liberal Alliances ordfører. Så går vi til den konservative ordfører, hr. Tom Behnke.

Kl. 14:23

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

Vi kan fra konservativ side naturligvis støtte det her beslutningsforslag, som vi selv er medforlagsstillere af. For mit eget vedkommende erhvervede jeg kørekort første gang, da jeg var 16 år. Det gjorde rent faktisk, at da jeg blev 18 år og erhvervede kørekort til bil og motorcykel, kunne jeg tydeligt mærke forskel på mig selv og mine jævnaldrende med hensyn til at være vant til at færdes i trafikken. At kunne læse et trafikbillede er altså en fordel, når man kommer ud og skal køre både i bil og på motorcykel. Så de 2 års forspring gør noget – jeg skal understrege, at det var til traktormotorredskab, så hastigheden var lavere, men alligevel betyder det noget, at man bevæger sig rundt ude i trafikken. Man kan rent faktisk med et sådant kørekort få lov til at køre med en byggekran med to anhängere og en samlet totalvægt på 40 t. Det er trods alt noget, der buldrer igennem, hvis man ikke lige får bremsen i god tid. Der ligger noget ansvar der, der ligger noget rutine, som man får ved at bevæge sig rundt i trafikken i et køretøj. Selv om det går lidt langsomt i starten, er det en erfaring, man gør sig. Min personlige erfaring er, at det rent faktisk er en rigtig, rigtig god ide, og derfor støtter vi selvfølgelig det her forslag, for der er noget om snakken.

Det, der er vigtigt, er, at vi får reduceret antallet af dræbte og kvæstede yderligere. Det går den rigtige vej, det går lidt trægt efterhånden, det bliver selvfølgelig også sværere og sværere, og man skal være mere og mere kreativ for at få hånd om de sidste. Det her for-

slag vil alt andet lige have en positiv effekt, det vil føre i den rigtige retning, fordi de unge får noget erfaring, de får noget kørsels erfaring, de får noget erfaring med at håndtere et køretøj. Det er klart en fordel, at man har det, inden man bliver sluppet ud på egen hånd. Så den her kørsels erfaring er faktisk udslagsgivende, hvis det er ved at gå galt eller det rent faktisk er gået galt, for så kan man redde sig ud af situationen. Der er ingen tvivl om, at det er erfaringen, der redder en, mere end det er den undervisning, man har fået på køreskolen. Det er erfaringen, der gør, at man ved, hvordan køretøjet reagerer, hvad køretøjet kan, og hvad det ikke kan, og hvordan man kommer uden om forhindringer uden at buldre ind i dem. Kørsels erfaring er klart udslagsgivende, det er der slet ingen tvivl om.

Vi ved jo også, at det ofte kan gå galt, når unge bilister har fået kørekort og sådan set er rigtig, rigtig dygtige til at køre bil, så længe det ikke går galt, så længe der ikke sker noget uventet, så går det rigtig godt. Unge får i dag en supergod køreuddannelse på køreskolerne, men hvad er det så, der kommer til at ske? De unge, som har fået kørekortet, vil gerne have nogle af vennerne med i bilen, og pludselig er bilen fuldt lastet. Der sidder fire, fem unge mennesker, man har måske også bagage med, og pludselig er det et væsentlig tungere køretøj, man kører med, og det reagerer på en anden måde, når man pludselig skal lave f.eks. dobbelt undvigemanøvre. Hvis man aldrig har prøvet at køre, om jeg så må sige, ude i den virkelige verden uden en kørelærer ved siden af, mangler man den erfaring. Det er den erfaring, som forslaget her kan være med til at give, så man er i stand til at håndtere køretøjet, når der sker et eller andet uventet.

Nu kan jeg forstå på både justitsministeren og ordførerne for regeringspartierne, at man savner dokumentation for, at det her nu rent faktisk er rigtigt. Der må jo være rigeligt at hente i det store udland, for der er mange, mange lande, der har haft de her ordninger i mange år. Senest er Tyskland kommet med med en supergod ordning, som jeg mener er den rigtige måde at gøre det på, og som også er det, som beslutningsforslaget lægger op til.

Men der skete jo også noget rigtig spændende under justitsministerens tale. Jeg hørte justitsministeren sige, at man i ministeriet ikke har nået at læse evalueringsrapporten vedrørende den tyske ordning. Så er vi jo nok nået frem til snorene, i forhold til hvad der er begrundelsen for regeringens afvisning af forslaget. Man har ikke nået at læse dokumentationen. Man har ikke nået at sætte sig ind i, hvad forslaget rent faktisk går ud på. Så er der jo håb forude. For efter førstebehandlingen her kommer der jo en udvalgsbehandling, og så er der rig lejlighed til, at både ministeren og hele ministeriet og regeringsordførerne kan læse den her evalueringsrapport. Hvis det er dokumentation, man savner, og vi med den rapport rent faktisk kan påvise dokumentation, kan jeg jo imødesee, at det vil være et enstemmigt Folketing, der vedtager beslutningsforslaget, når vi når til andenbehandlingen. For argumentet mod beslutningsforslaget var jo, at man savnede dokumentation. Den vil vi gerne være med til at levere under udvalgsbehandlingen. Så glæder vi os til, at forslaget bliver enstemmigt vedtaget af Folketinget under andenbehandlingen. Sådan må jeg jo forstå ministeren.

Kl. 14:27

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til den konservative ordfører. Så giver jeg igen ordet til ordføreren for forslagsstillerne, hr. Kristian Pihl Lorentzen, som har delt sin taleid i to.

Kl. 14:28

(Ordfører for forslagsstillerne)

Kristian Pihl Lorentzen (V):

Tak for det. Jeg vil gerne starte med på vegne af forslagsstillerne at sige tak for en god debat. Der er ingen tvivl om, at vi her i salen er enige om målet, nemlig at vi skal have færre dræbte i trafikken. Vi skal endnu længere ned, end vi er kommet. Jeg tror også, vi er enige

om, at vi er nødt til at gå nye veje. Nu er vi nået så langt ned, at der ikke længere er nogen lavthængende frugter at høste, og derfor er vi nødt til at se os omkring efter gode ideer. Der kan vi jo passende kigge ud over landegrænsen. Nogle gange lider vi danskere af en mærkelig sygdom, der gør, at vi synes, at vi er de bedste i verden, vi alene vide og det, de andre laver, sikkert er noget bras. Intet er jo mere forkert. Der bliver faktisk lavet rigtig mange fornuftige ting i både Tyskland og Sverige, bl.a. på det her område, hvor man har en langt mere nuanceret tilgang til det, hvilket har givet gode resultater.

I Tyskland har man dokumenteret en nedgang i antallet af dræbte med 20 pct. Det er en gevinst, forslagsstillerne mener vi har pligt til at høste. I Sverige, hvor man sågar må køre fra 16-års-alderen, så vidt går vi dog ikke, må man køre øvelseskørsel, endda uden at have taget kørekort først. Det er jo ikke det, vi foreslår. Derovre er man meget vidtgående. I Sverige har man også langt færre dræbte pr. indbygger, end vi har i Danmark. Så der er altså noget at hente ved at kigge sig lidt omkring, og jeg vil da gerne kvittere for den lille åbning, jeg hørte hos både justitsministeren og regeringspartiernes ordførere om, at vi kan fortsætte med at drøfte det her ud fra vores fælles målsætning, og vi kan også godt kigge på ideerne i det her forslag.

Jeg glæder mig til, at man får tid til at læse den dokumentation, som vi rent faktisk har vedlagt. Første trin til, at man kan lære andre noget, er at få dem til at læse den dokumentation. De skal så også have viljen til at læse den i stedet for bare at feje den af bordet uden at have sat sig ind i den. Jeg har en forhåbning om, at vi kan få en god drøftelse og behandling af det her i regi af Retsudvalget. Jeg håber, at vi kan samles om at få gennemført en forsøgsordning. Det er jo kun en forsøgsordning, der foreslås. Hvis det ikke virker, skal vi selvfølgelig ikke gøre det permanent, men jeg er ret overbevist om, at det her er noget, der vil virke, og derfor vil jeg slutte af med at sige: Lad os nu samle kræfterne om at få ulykkesstatistikkerne endnu længere ned. Der er gevinster at høste baseret på specielt de tyske erfaringer, specielt blandt de unge mænd. Vi har altså en pligt til at høste disse gevinster til gavn for befolkningen og vores trafikssikkerhed. Tak for en god debat.

Kl. 14:30

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren.

Da der er ikke flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

26) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 23:

Forslag til folketingsbeslutning om dispensation for den 1-årige anmeldelsesfrist for arbejdsskader, der er indtruffet før den 1. juli 2007.

Af Jørgen Arbo-Bæhr (EL) m.fl.

(Fremsættelse 13.11.2012).

Kl. 14:31

Forhandling

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Forhandlingen er åbnet. Værsgo til beskæftigelsesministeren.

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Tak for det. Indledningsvis vil jeg gerne sige, at jeg nærer stor sympati for den problemstilling, som Enhedslisten adresserer med beslutningsforslaget her. Det er jo et beslutningsforslag, der lægger op til at ændre på den gældende lovgivning, der er tilbage fra 2007 – som i øvrigt blev vedtaget af et enstemmigt Folketing – og som dengang betød, at der blev indført nogle forbedringer for arbejdsskadede lønmodtagere i Danmark.

Der var en del diskussion, op til at loven blev ændret i 2007. Og der var på det tidspunkt et ønske blandt flere partier, herunder mit eget, nemlig Socialdemokratiet, om, at den lovgivning, der blev vedtaget i 2007 også ville kunne komme til at foregå med tilbagevirkende kraft for en gruppe af mennesker, hvor der ikke var blevet dispenseret fra 1-års-reglen. Jeg forstår godt den diskussion, og jeg forstår også godt ønsket om at hjælpe den gruppe af mennesker, men jeg vil også sige, at jeg betragter det som afsluttet, på den måde, at det, Folketingets partier kunne blive enige om dengang, var at ændre praksis fremadrettet med lovgivning. Det er jo også normalt den måde, vi laver lovgivning på i Danmark. Jeg anerkender fuldt ud diskussionen før, altså de holdninger, der var i den daværende opposition, men jeg tror også, man kan sige, at Folketinget er gået ind i den her lovændring med helt åbne øjne, i forhold til hvilken persongruppe der vil blive omfattet.

Når vi så kigger på det i dag, har jeg sådan set ikke nogen grund til mere at sætte spørgsmålstegn ved, om den lovgivning, vi har i dag, er god nok fremadrettet. Skal vi lovgive med tilbagevirkende kraft, er det også noget, man bliver nødt til at forholde sig til mere principielt. Og så bliver man selvfølgelig også nødt til at forholde sig til, at det er vurderingen, at hvis beslutningsforslaget her vedtages, vil det koste omkring 400 mio. kr. at gennemføre. Og det er ikke et beløb, jeg kan se nogle muligheder for at tilvejebringe i den nuværende situation, hvad enten beløbet ønskes tilvejebragt, ved at vi skal afsætte pengene på finansloven eller ved at hæve omkostningerne for erhvervslivet.

Der er taget en række initiativer for at sikre, at flest mulige arbejdsskader anmeldes i dag, sådan at tilskadekomne i videst muligt omfang får den erstatning, som de har ret til. Her i 2012 er der en arbejdsgruppe bestående af arbejdsmarkedets parter, som har anbefalet en række initiativer, der kunne understøtte, at flere erhvervssygdomme bliver anmeldt. Og på baggrund af de anbefalinger fra arbejdsgruppen har Arbejdsskadestyrelsen udarbejdet en handlingsplan, som er ved at blive implementeret. Eksempelvis er der udsendt breve til ca. 2.000 læger med vejledning om anmeldelsesreglerne.

Sideløbende med det her er selvfølgelig både Arbejdstilsynet og Arbejdsskadestyrelsen i øjeblikket i dialog med arbejdsmarkedets sparter om anmeldelse af arbejdsulykker. Derudover er arbejdsskadesikringsloven ændret, sådan at det nu er muligt for Arbejdsskadestyrelsen at udstede administrative bøder til bl.a. arbejdsgivere, der ikke overholder pligten til at anmelde en arbejdsulykke rettidigt. Jeg har selvfølgelig bedt Arbejdsskadestyrelsen om at følge udviklingen på det her område tæt med henblik på at vurdere, om vi kan foretage yderligere initiativer. På den baggrund kan vi ikke støtte det fremsatte beslutningsforslag.

Kl. 14:35

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak. Der er lige en enkelt kort bemærkning på nuværende tidspunkt. Hr. Jørgen Arbo-Bæhr, værsgo.

Kl. 14:35

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Tak til ministeren, fordi hun forstår min bekymring. Det er ca. 3.700 mennesker, som ikke har fået en arbejdsskadeerstatning, fordi de har

overtrådt forældelsesfristen, som stadig væk virkede mellem 2003 og 2007. Ministeren snakker om, at det alt i alt koster 400 mio. kr., og derfor vil jeg spørge ministeren: Er det ikke rigtigt, at det skyldes, at der er nogle arbejdsgivere, som aldrig har anmeldt de her arbejdsskader? Og er det så ikke i virkeligheden arbejdsgiverne, der er skyld i, at de her mennesker ikke får en arbejdsskadeerstatning?

Kl. 14:36

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 14:36

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jo, men som det er mig oplyst, ville det ikke være muligt at adressere den eventuelle regning direkte hos de arbejdsgivere, som på det tidspunkt ikke har overholdt fristen, og det vil sige, at man ville lave en generel forøgelse af arbejdsgivernes bidrag på det her område. Man er jo altid nødt til at forholde sig til, om det er det rigtige tidspunkt at gøre den slags på. Det siger jeg med det in mente, at jeg godt kender diskussionen frem til 2007. Jeg synes, at man rent principielt bliver nødt til at forholde sig til, om det er o.k. at lovgive med tilbagevirkende kraft, når det kan forøge omkostningerne hos folk, der ikke har noget ansvar for det, der er foregået.

Kl. 14:37

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ønsker hr. Jørgen Arbo-Bæhr ordet for sin anden korte bemærkning?

Kl. 14:37

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Ja tak. Det er rigtigt, at man ikke kan adressere det til arbejdsgiverne, men derimod kan man jo se på, hvem det går ud over. Det er folk, der er kommet til skade på deres arbejde, og de får ikke nogen erstatning. Det er kun, fordi Ankestyrelsen ændrede sin praksis fra 2001 og til 2007, så som udgangspunkt handler det jo om Ankestyrelsen og derfor også den daværende minister. Det var derfor, at man rettede op på det i 2007. Og hvem er det, det går ud over? Det er dem, der er kommet til skade på arbejdet. Er det ikke dem, man skal tage hensyn til først, de ca. 3.700, som er kommet til skade på deres arbejde og ikke har kunnet gøre noget ved det forhold, at deres skade ikke er blevet anmeldt på det rette tidspunkt? Er det ikke dem, vi skal tage udgangspunkt i i stedet for at sige, at det koster penge for samfundet?

Kl. 14:38

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 14:38

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jo, men man kommer ikke uden om at forholde sig til finansieringen af et beslutningsforslag, ligegyldigt hvad man måtte mene om det. Det er fuldstændig rigtigt, hvad Enhedslistens ordfører siger, nemlig at det ikke er, fordi lønmodtagere, der måtte have haft behov for at anmelde, ikke har anmeldt i tide, det er en fejl, der er begået hos den enkelte arbejdsgiver. Det er fuldstændig rigtigt.

Derfor var det jo også både rigtigt og vigtigt og nødvendigt, at et samlet Folketing ændrede reglerne i 2007. Jeg har været tilbage at læse førstebehandlingen og kan jo se, at der var bred politisk enighed om, at der var opstået en praksisstramning, som ikke var rimelig over for de mennesker, der kommer til skade på deres arbejde.

Når vi så ender, hvor vi gør i forhold til beslutningsforslaget, så handler det om økonomi, men jeg mener også, at Folketinget med den lovændring tilbage i 2007 med åbne øjne traf den beslutning, at

det, man kunne blive enige om, var at ændre reglerne fremadrettet. Det synes jeg var fornuftigt at man gjorde, og jeg vil i øvrigt altid se på, om vi kan gøre vores arbejdsskadeområde og vores arbejdsmiljøområde endnu bedre i fremtiden, end det er i dag.

Kl. 14:39

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Der er ikke flere spørgsmål til ministeren. Tak. Den næste i ordfører-rækken er fru Anni Matthiesen, Venstre. Værsgo.

Kl. 14:39

(Ordfører)

Anni Matthiesen (V):

Tak for det. Da Venstres ordfører på det her beslutningsforslag, hr. Peter Juel Jensen, desværre ikke kunne være til stede her i salen i dag, har jeg lovet at læse ordførertalen op.

Den 24. maj 2007 vedtog et samlet Folketing L 194, også kaldet forslag til lov om ændring af lov om arbejdsskadeersikring og lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Loven indebar bl.a., at reglen om dispensation for anmeldelsesfristen i arbejdsskadeersikringsloven blev ændret, således at den nyere praksis på området blev stadfæstet.

Reglerne er således i dag, at der kan dispenseres for 1-års-fristen, hvis der foreligger særlige omstændigheder. Fire forhold skal dog være opfyldt: at der er tale om en dokumenteret arbejdsskade; at der er en rimelig grund til, at sagen er anmeldt for sent; at der er sammenhæng mellem de nuværende symptomer og arbejdsskaden; og at der er udsigt til, at arbejdsskaden vil give ret til ydelser efter loven. En rimelig grund til, at sagen er for sent anmeldt, kan foreligge, hvis skaden var ubetydelig, men efterfølgende er forværret, eller hvis der foreligger ukendskab til årsagssammenhængen mellem en skade og en hændelse.

Venstre står ved beslutningen af 24. maj 2007 og kan derfor ikke støtte beslutningsforslaget. Jeg har lovet her i dag også at sende en hilsen fra De Konservative, der siger, at de har den samme indstilling til beslutningsforslaget, altså at de heller ikke kan støtte forslaget.

Kl. 14:41

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Jeg ser ikke nogen til korte bemærkninger, så tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Lennart Damsbo-Andersen, Socialdemokraterne. Værsgo.

Kl. 14:41

(Ordfører)

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Da et bredt flertal i 2007, inklusive Socialdemokraterne, vedtog nye regler for arbejdsskadesikring, betød det bl.a., at reglerne for dispensation blev lempet, så arbejdsskadesager anmeldt mere end 1 år efter skadetidspunktet i højere grad kunne blive behandlet. Det var en klar forbedring på området, og derfor stemte Socialdemokraterne for lovforslaget dengang, og det er vi både glade for og stolte over i dag.

Med B 23, som vi så behandler i dag, ønskes det så at indføre en dispensation for den 1-årige anmeldelsesfrist for arbejdsskader i perioden fra før 1. juli 2007. Selv om forslaget umiddelbart har sin berettigelse, medfører det desværre en væsentlig økonomisk ekstra byrde, og Arbejdsskadeanstyrelsen har givet et forsigtigt skøn på omkring 400 mio. kr. – en udgift, der umiddelbart vil blive pålagt virksomhederne. Socialdemokraterne prioriterer arbejdsmiljøindsatsen højt for at sikre danskerne et godt og et sundt arbejdsliv og netop forhindre arbejdsskader. Vi har opprioriteret indsatsen over for det psykiske arbejdsmiljø, fokuseret 1 mia. kr. af Forebyggelsesfondens midler på arbejdsmiljøet og øget midlerne i kampen imod social dumping. Det er et udtryk for en fremadrettet indsats og en ambitiøs

indsats for at forhindre fremtidige arbejdsskader. Vi har desuden sikret Arbejdsskadestyrelsen mulighed for at give administrative bøder til de arbejdsgivere, der ikke anmelder arbejdsulykker i tide. Samtidig er det fuldstændig centralt for Socialdemokraterne at sikre en fornuftig og ansvarlig fordeling af landets ressourcer.

Som sagt vil dette forslag med tilbagevirkende kraft medføre en merudgift på næsten 500.000 mio. kr. – en regning, der alt andet lige vil blive udskrevet direkte til arbejdsgiverne, og det i en tid, hvor ressourcerne er knappe, og hvor det at skabe vækst og nye arbejdspladser står øverst på vores to-do-liste. Socialdemokraterne finder derfor, at selv om forslaget i udgangspunktet er sympatisk, er udgifterne alt for tunge, prioriteringen er forkert, og vi kan derfor ikke støtte forslaget.

Kl. 14:43

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Der er en enkelt for en kort bemærkning. Hr. Jørgen Arbo-Bæhr, værsgo.

Kl. 14:43

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg synes, at ordføreren springer over, hvor gærdet er lavest. Som udgangspunkt ved ordføreren lige så godt som jeg, at der er rigtig mange mennesker, som føler sig forfulgt, på grund af at de aldrig får en arbejdsskadeerstatning. Der er nogle, som vi har mailet frem og tilbage med, og jeg kan læse op fra et svar fra hr. Lennart Damsbo-Andersen til en, der har skrevet til ham. Han skriver:

Helt grundlæggende mener vi, at det skal undersøges, om du og de ca. 3.760 andre arbejdsskaderamte, der har fået afvist at få genoptaget deres arbejdsskadesag, kan få genoptaget sagerne efter de nye regler. Det vil sandsynligvis kræve en lovændring, og er det tilfældet, vil vi arbejde for at få en sådan gennemført. Det vil kun være rimeligt.

Mener ordføreren stadig væk, at det er rimeligt?

Kl. 14:44

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 14:44

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Som jeg sagde i min ordførertale, er forslaget jo i udgangspunktet rimeligt. Problemet er, at her, hvor vi står nu, er vi i en anden situation end den, vi var i bare for 2 år siden. Og det, der er det væsentlige for Socialdemokratiet i dag, er at sikre, at vi får skabt flere arbejdspladser, og at vi har vækst i samfundet. Og på den baggrund har vi ikke nogen planer eller ønsker om at pålægge virksomheder flere omkostninger, så det trækker i den forkerte retning.

Alternativt ville det jo være et forslag, der skulle på finansloven, og det kan vi ikke diskutere her i dag.

Kl. 14:45

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Spørgeren for anden korte bemærkning.

Kl. 14:45

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Som udgangspunkt giver jeg ordføreren ret i, at vi står i en anden situation i dag i forhold til for 2 år siden. F.eks. kan jeg jo citere ordføreren fra starten af et svar, hvor han siger: Vi har fået en ny regering, heldigvis for det.

Det tror jeg at det er vigtigt at sige til os selv, altså at heldigvis har vi fået en regering, som tager sig af de arbejdsskadede. Så skal de her 400 mio. kr. på finansloven? Nej, vel? Hvordan er det, man

finansierer det, hvis der er nogen, der får en erstatning for en arbejdsulykke? For det er jo ikke på finansloven.

Kl. 14:46

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 14:46

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Jeg ved ikke, om hr. Jørgen Arbo-Bæhr beder mig om at forklare, hvad mulighederne er. Det kan jeg selvfølgelig godt – beskæftigelsesministeren gjorde det jo også før. Der er to muligheder, enten er det via finansloven, eller også er det via forsikringsordningen, og det vil sige, at regningen bliver skrevet direkte ud til de virksomheder, der er i Danmark, og som i øjeblikket kæmper med at bevare arbejdspladser i Danmark.

Jeg synes jo, det er lidt tankevækkende, at vi skal tænke bagudrettet, for i den situation, vi havde i 2007, hvor samtlige partier i Folketinget her fra talerstolen talte for det her forslag, inklusive Enhedslisten – og så vidt jeg erindrer, efter at have læst papirerne i hvert fald, var det også hr. Jørgen Arbo-Bæhr, der var ordfører dengang – var der ikke nogen dengang, der talte for, at det skulle være med tilbagevirkende kraft. Og jeg kan ikke se, at vi så i dag med den økonomiske situation, vi har i Danmark, har mulighed for at rette op på den skade, man forvoldte dengang.

Kl. 14:47

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Der er ikke andre med korte bemærkninger lige nu, så vi fortsætter i ordførerrækken. Den næste er hr. Bent Bøgsted, Dansk Folkeparti, værsgo.

Kl. 14:47

(Ordfører)

Bent Bøgsted (DF):

Tak, formand. Det her beslutningsforslag, der er fremsat af Enhedslisten, kan man jo sige er positivt, fordi det viser bekymring for nogle, der skulle være kommet i klemme i forbindelse med arbejdsskader. Det er så, som jeg ser det, lidt vanskeligt at bedømme, hvor omfattende det egentlig er – der står tallet 3.750 – altså hvor omfattende erstatningskravene er ved de arbejdsskader. Det kan være alt lige fra alvorlige skader til mindre skader, men hvis det var alvorlige skader, ville jeg vil gætte på, at de var anmeldt.

Det kan også være svært at vurdere, hvorfor de ikke er blevet anmeldt. Det kan godt være, at man er kommet til skade, og så er der sådan en teknik med, at man helst skal anmelde alle skader, uanset hvor alvorlige de er, men jeg ved af erfaring, at der er mange ude på arbejdspladserne, der siger: Nej, det er ikke noget særligt, det betyder nok ikke noget. Og et par år efter finder man så måske ud af, at der nok alligevel var noget i den forbindelse. Og jeg kan jo gætte på, at det måske også er nogle af dem, der er imellem dem her. Jeg tror ikke, det for alles vedkommende bare er arbejdsgiveren, der ikke har anmeldt skaden, for hvis lønmodtageren ikke sammen arbejdsgiveren bliver enige om, at en skade skal anmeldes, bliver den jo ikke anmeldt. Man gør det ikke pr. automatik. Hvis der ikke bliver sagt, at det her er en skade, der kan få noget betydning, ved jeg af erfaring, at der er mange ude på arbejdspladserne, der så siger: Jamen det bliver ikke anmeldt. Jeg ved også, at der er nogle lønmodtagere, der siger: Jamen det var lidt min egen skyld, det vil vi ikke anmelde.

Men det ændrer jo ikke på, at hvis man har fået en skade, skal den helst anmeldes. Det er bare spørgsmålet om, hvad årsagen er til, at de ikke er blevet anmeldt, som jeg synes det var godt at komme lidt dybere ind i.

Vi var med til at lave de ændringer i 2007, og det var jo et godt tiltag, som alle bakkede op om. I den forbindelse synes vi også i

Dansk Folkeparti, at hvis det er et meget stort problem, vil vi også godt i udvalget være med til at se lidt på, hvad det er, og hvor omfattende det er. Jeg tør ikke sige, om det er ½ mia. kr., som det er blevet sagt. Det tror jeg ikke der er nogen der kan sige på forhånd, for det er et spørgsmål om, hvor stor en erstatning hver enkelt ville være blevet tildelt. Og når de ikke alle er anmeldt, ligger der jo ikke nogen faste tal for, hvor meget der eventuelt kunne være blevet givet erstatning til dem, der har lidt skade.

Men i udgangspunktet synes vi, det er et positivt forslag, og jeg synes også, vi skulle se nærmere på det i udvalget.

Kl. 14:50

Den fg. formand (Karen J. Klint):

En kort bemærkning fra hr. Jørgen Arbo-Bæhr. Værsgo.

Kl. 14:50

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Tak. Som jeg hørte Dansk Folkepartis ordfører, er han i udgangspunktet mere eller mindre positiv over for forslaget. Jeg skal bare lige spørge ordføreren: Er det ikke rigtigt, at hvis der sker en ulykke, som folk kan få erstatning for, så er det arbejdsgiverens forpligtelse at anmelde den uanset hvad?

Kl. 14:51

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 14:51

Bent Bøgsted (DF):

Jo, hvis arbejdsgiveren får at vide, at der er sket en alvorlig ulykke. Men som jeg siger: Der kan være sket en ulykke, der ikke rigtig bliver oplyst noget om, fordi lønmodtageren måske ikke synes, det er noget. Man kan godt have slået ryggen og tænke, at det nok går over, selv om det er lidt ømt. Så kommer der måske noget efter et par år, og i den situation bliver der måske ikke givet besked til arbejdsgiveren om, at der skete noget. Den slags tilfælde har jeg selv oplevet. Når man har været på arbejdsmarkedet gennem 40 år, så har man jo oplevet lidt af hvert, og jeg har selv oplevet nogen sige: Jamen det var min egen skyld, og nej, det skal ikke anmeldes; det var lidt min egen skyld, det her.

Det ændrer jo ikke ved, at reglerne er sådan, at det skal anmeldes alligevel. Sådan er reglerne. Lige umiddelbart synes jeg, det er lidt svært at sige, hvor store erstatninger det kan dreje sig om. Altså om det kan være 400 mio. kr. eller måske kun 200 mio. kr., det drejer sig om. Det skal jeg ikke kunne sige, og jeg tror heller ikke, at hr. Jørgen Arbo-Bæhr helt nøjagtigt på beløbet kan sige noget om det, da der jo ikke er udregnet nogen erstatning, og så kan man jo ikke sige på forhånd, hvor meget hver enkelt kunne have gjort krav på.

Det kan også godt være, at der ud af de 3.750 er nogle, der ikke ville få anerkendt deres sager som arbejdsskader, der giver erstatning. Det ved jeg ikke, og jeg har ikke nogen mulighed for at bedømme det. Derfor siger jeg bare, at det kan være svært at bedømme, hvor store beløb det drejer sig om, og hvor mange der egentlig kan gøre krav på erstatning.

Kl. 14:52

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Jørgen Arbo-Bæhr for anden korte bemærkning.

Kl. 14:52

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg vil give ordføreren fuldstændig ret. Jeg kan ikke forudse, hvor mange penge det drejer sig om, eller hvor mange der får anerkendt deres arbejdsulykke. Men det er en forudsætning, at man kan tage sagerne op igen. Og jeg bliver også nødt til at spørge ordføreren:

Hvis der sker en ulykke på en arbejdsplads, som arbejdsgiveren ikke får noget at vide om, har arbejdsgiveren så ikke en forpligtelse til at vide, hver gang der sker en ulykke på arbejdsgiverens arbejdsplads?

Kl. 14:53

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

Kl. 14:53

Bent Bøgsted (DF):

Jeg tror nok, at hr. Jørgen Arbo-Bæhr stiller spørgsmålet, selv om han godt ved, at det ikke er alle arbejdsgivere, der ved, hvad der sker på deres arbejdsplads. Hvis der ikke er nogen, der siger til arbejdsgiveren, at der er sket et uheld, hvordan skulle arbejdsgiveren så kunne reagere på det? Det er det, der er problemet, og det gør det svært.

Jeg håber da, at dem, der kommer til skade, meddeler deres arbejdsgiver, at de er kommet til skade. Arbejdsgiveren bør jo være den første til at få det at vide. Der er garanteret mange arbejdsgivere, der går rundt og ikke har nogen skyld i, at det ikke er blevet indberettet, netop fordi de ikke har fået det at vide. De har måske først fået det at vide et år eller to senere, når skavanken er begyndt at gøre lidt ondt, og medarbejderen kommer til at huske tilbage på det uheld, som skete.

Men hvor mange det drejer sig om, kan jeg ikke sige noget om. Det er umuligt for mig at bedømme, hvordan situationen er i de enkelte sager. Men i udgangspunktet er vi positive over for at se nærmere på det i udvalget.

Kl. 14:54

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Vi fortsætter i ordførerrækken, og den næste ordfører er hr. Eigil Andersen, SF.

Kl. 14:54

(Ordfører)

Eigil Andersen (SF):

Jeg er meget ked af, at det ikke er lykkedes at finde en løsning for denne gruppe arbejdsskadede, som er kommet i klemme, men regeringen og regeringspartiernes synspunkt er bl.a., at man ikke vil pålægge private og offentlige arbejdsgivere en udgift på 400 mio. kr., fordi det kan koste arbejdspladser.

Kl. 14:55

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Der er en spørger til en kort bemærkning, hr. Jørgen Arbo-Bæhr, Enhedslisten, værsgo.

Kl. 14:55

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

SF's ordfører, synes jeg, springer over, hvor gærdet er lavest. Jeg har et uddrag af hans hjemmeside fra den 12. august 2010, og jeg tror, ordføreren kan huske Doris Nielsen fra Horsens, som kom i klemme med sin ryg. Så skriver ordføreren:

»Jeg er meget oprørt over, at samfundet kan behandle mennesker sådan. Det er dybt uretfærdigt, at Doris Nielsen har mistet to millioner kroner, fordi arbejdsgiveren ikke anmeldte arbejdsulykken. Det er jo ikke Doris Nielsen, der har gjort noget forkert – men arbejdsgiveren.«

Hvad gør man for hende?

Kl. 14:55

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren for en kort bemærkning.

Kl. 14:56

Kl. 14:59

Eigil Andersen (SF):

Jamen der har jeg jo skitseret – og det er rigtigt citeret – hvad min holdning er til den her sag, og det er årsagen til, at jeg er ked af, at man ikke har kunnet finde en løsning på det her. Men det er jo sådan, at man indgår i en helhed, også i en politisk helhed, og der er konklusionen så blevet, at man ikke vil pålægge private og offentlige arbejdsgivere den her udgift på 400 mio. kr., bl.a. fordi det vil koste arbejdspladser, hvad jeg også nævnte i min tale.

Kl. 14:56

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Spørgeren til den anden korte bemærkning, værsgo.

Kl. 14:56

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

De her 400 mio. kr. kan man jo betragte som enten en indtægt eller en udgift. Det er rigtigt, at det er en udgift for arbejdsgiverne, nemlig de arbejdsgivere, som ikke har anmeldt arbejdsulykkerne, men det er jo en indtægt for dem, der er kommet til skade på arbejdet. De skulle have haft en erstatning, ligesom Doris Nielsen, og de har aldrig fået den. Så er det dem, man skal tage hensyn til, eller er det arbejdsgiverne?

Kl. 14:57

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 14:57

Eigil Andersen (SF):

Jamen det er jo en meget stor diskussion, og som jeg også har nævnt, har jeg i det, der blev læst op fra min hjemmeside, skitseret min holdning til spørgsmålet, da jeg skrev det i 2010 – blev det vist nævnt at det var. Men sagen er jo den, at det heller ikke er nogen god situation, hvis man så kommer med et forslag, som betyder færre job i Danmark. Det er jo heller ikke godt. Så på den måde er det der, hvor spørgsmålet er havnet.

Kl. 14:57

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren, der er ikke flere korte bemærkninger. Ønsker ordføreren for forslagsstillerne at komme på nu? Til slut, tak for det. Den næste ordfører i den almindelige talerrække er hr. Joachim B. Olsen, Liberal Alliance.

Kl. 14:58

(Ordfører)

Joachim B. Olsen (LA):

Vi kan ikke støtte Enhedslistens beslutningsforslag. Flere af de andre ordførere har haft særdeles gode argumenter for, hvorfor de heller ikke kan støtte det, og de argumenter kan vi sådan set bakke op om. Der er i forvejen nogle meget gode regler på det her område i Danmark, også når vi sammenligner med andre lande. Man kan anmelde inden for 1 år, og der er lavet dispensationsmuligheder, hvis afgørelsen går en imod. Der er endda rigtig gode dispensationsmuligheder og klagemuligheder. Så vi har et velfungerende system i dag, og vi ser ikke grund til at ændre på det.

Kl. 14:58

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Jeg ser ikke nogen til korte bemærkninger. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Jørgen Arbo-Bæhr, Enhedslisten.

(Ordfører for forslagsstillerne)

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg er jo en høflig ung mand, så derfor vil jeg godt sige tak for debatten, selv om jeg synes det er lidt bedrøveligt, at man heroppefra hører, at folk godt forstår, at der er adskillige tusind mennesker, som kommer til skade på arbejdet uden at få en erstatning på grund af 1-årsforældelsesfristen.

Vi stiller jo med det her beslutningsforslag for at rette op på den store uretfærdighed, der er overgået ca. 3.700 tilskadekomne, der er blevet ofre for arbejdsulykker i perioden 2003 til den 1. juli 2007. Disse mennesker er blevet snydt for deres erstatning, fordi deres arbejdsgiver ikke har anmeldt arbejdsulykken, så de er gået glip af erstatninger på op til flere millioner kroner.

Det strider imod enhver retfærdighedssans, at der ikke sker arbejdsgiveren – der har pligt til at anmelde arbejdsskaden, og som har forsømt at gøre det – noget, men at de tilskadekomne, som ikke har vidst, at skaden ikke var anmeldt, bliver straffet ved at miste adskillige millioner kroner i erstatning.

Disse tilskadekomne er uforskyldt kommet i klemme i systemet. De fortjener, at der gives lovhjælp til, at deres sager kan genoptages og anerkendes, og at de kan få udbetalt den erstatning, som de ville have haft krav på, hvis deres arbejdsgiver havde anmeldt arbejdsskaden til tiden. De har alle troet, at arbejdsgiveren havde anmeldt arbejdsskaden. Først da det går op for dem – mere end et år efter at skaden er sket, hvor de spørger til deres arbejdsskadesag – at arbejdsskaden ikke er anmeldt, får de at vide, at det nu er for sent, og at de ikke har ret til erstatning.

Helt tilbage fra 1970'erne og måske endnu længere tilbage har 1-årsreglen været administreret meget lempeligt. Når den tilskadekomne blot kunne dokumentere, at der var sket en arbejdsskade, og at skaden ville udløse en erstatning, var der ikke noget problem med at få anerkendt arbejdsskaden, selv om der var gået flere år, efter at arbejdsskaden var sket.

Men i 2001 blev praksis ændret. Det var ikke, fordi loven blev ændret, men fordi nogle embedsmænd i Ankestyrelsen fandt et gammelt cirkulære fra 1959 frem. Ifølge dette cirkulære skulle der ud over dokumentation for, at der var sket en arbejdsskade, som ville udløse erstatning, være en rimelig grund, til at 1-årsfristen var overskredet. Ankestyrelsen skrev betingelserne for anerkendelse, når 1-årsforældelsesfristen var overskredet, ind i en principafgørelse. Herefter blev det gældende praksis, at betingelsen om en rimelig grund skulle fortolkes meget restriktivt, og det var årsag til stribevis af afslag på at anerkende arbejdsskadesager, efter at 1-årsfristen var overskredet.

I 2007 var der et politisk flertal for at ændre denne betingelse, som mange fandt var alt for restriktiv. Efter lovændringen i 2007 bliver der dispenseret fra 1-årsfristen, når det er dokumenteret, at der er sket en arbejdsskade, og at tilskadekomne har ret til erstatning, men det gælder kun for skader sket efter den 1. juli 2007.

Flere ordførere, deriblandt den socialdemokratiske ordfører, forsøgte forgæves at få loven ændret, således at den også skulle gælde for skader, der var sket før den 1. juli 2007. Vi ønsker, at Folketinget på samme måde ændrer loven, således at de tilskadekomne, der har fået deres sag afvist i perioden 2001 til den 1. juli 2007 på grund af en restriktiv fortolkning af reglerne, kan få deres sag genoptaget og anerkendt og få udbetalt erstatning.

Kl. 15:03

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Der er ikke nogen, der ønsker korte bemærkninger.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Beskæftigelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

27) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 27:

Forslag til folketingsbeslutning om at genindføre starthjælp og introduktionsydelse.

Af Martin Henriksen (DF) m.fl.

(Fremsættelse 14.11.2012).

Kl. 15:03

Forhandling

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Forhandlingen er åbnet. Beskæftigelsesministeren.

Kl. 15:03

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Tak for det. Lad mig bare starte med at sige, at vi selvfølgelig ikke kan støtte beslutningsforslaget. Der er der flere grunde til. Vi kan lige så godt komme i gang med at få taget de mere principielle diskussioner.

Vi har det jo sådan i regeringen, at vi ønsker en beskæftigelsespolitik, der bygger på ret og pligt. Det vil sige, at man har pligt til at stå til rådighed for arbejdsmarkedet, til at være aktivt jobsøgende, til at gøre, hvad man kan, for at komme i arbejde. Når man kommer hertil som udlænding, har man selvfølgelig også pligt til at lade sig integrere i det danske samfund og i øvrigt gøre sig umage for at blive en del af det danske samfund og være en aktiv medborger.

Men når man har pligter som borger, har man også rettigheder. Man har ret til at blive behandlet på en ordentlig måde og med respekt, man har ret til at blive mødt som det menneske, man nu engang er, man har ret til at få samme ydelser, som andre får, når man igennem en længere periode er arbejdsløs og står uden for arbejdsmarkedet. Man har selvfølgelig også ret til som barn i Danmark at vokse op på en ordentlig måde og under ordentlige kår.

Dengang der var starthjælp i Danmark, blev der selvfølgelig også gennemført evalueringer af, om den virkede eller ej. Selv når borgere på starthjælp havde modtaget den igennem en længere periode, var det stadig væk sådan, at rigtig mange mennesker ikke kom i arbejde. Jeg står ikke her i dag og påstår, hvilket jeg heller ikke gjorde, dengang vi afskaffede fattigdomsydelserne, at de lave ydelser ikke har fået nogen mennesker i arbejde. Det tror jeg såmænd nok de har. Der er ingen tvivl om, at økonomiske incitamenter i arbejdsmarkedspolitikken virker, men de virker kun over for nogle grupper.

Der var rigtig mange, der ikke kom i arbejde, der var rigtig mange, der derfor år efter år måtte leve i Danmark, påbegynde et liv i Danmark, være forældre i Danmark, være familie i Danmark på en meget, meget lav ydelse. Når man er det i rigtig lang tid, kan det få meget, meget store negative konsekvenser. Når fattigdom og lave ydelser får lov til at bide sig fast, er der en risiko for marginalisering, for stigmatisering, for at man bliver skubbet længere væk fra samfundet.

Derfor skal man altid evne at finde den rette balance mellem økonomiske incitamenter og en ordentlig hjælp til den enkelte og mellem ret og pligt. I virkeligheden synes jeg, at det mest problematiske i den politik, der har været ført tidligere, var en blind tro på, at hvis

man bare satte ydelserne ned, ville mennesker også komme i arbejde.

Men mange kom ikke i arbejde. Det skyldes givet, at mange af de mennesker, der har modtaget starthjælp igennem tiden, har haft udfordringer. En del har sågar haft problemer. Det er mennesker, der er kommet med vidt forskellig baggrund og med meget, meget forskellige forudsætninger for at blive integreret og komme ud på det danske arbejdsmarked.

Afslutningsvis vil jeg sige, at vores politik går på to ben: Vi har afskaffet fattigdomsydelserne, og dermed har vi også gjort op med med noget af den fattigdom, der har været i Danmark. Men samtidig holder vi blikket stift rettet mod målet om at sørge for, at flere mennesker kommer i arbejde.

Det er den diskussion, jeg synes er meget mere relevant, og derfor stemmer vi nej til beslutningsforslaget her.

Kl. 15:07

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak. Der er en enkelt, der har bedt om en kort bemærkning. Hr. Martin Henriksen, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 15:07

Martin Henriksen (DF):

Det kommer ikke som den store overraskelse, men jeg er ærgerlig over, at regeringen ikke kan støtte beslutningsforslaget fra Dansk Folkeparti.

Beskæftigelsesministeren havde jo en række grunde til ikke at kunne støtte beslutningsforslaget, men jeg vil dog gerne kvittere for, at beskæftigelsesministeren sagde, at starthjælpen havde fået flere i arbejde. Så kan man altid diskutere effekten og hvor mange osv., men den har trods alt fået flere i arbejde. Det synes jeg i øvrigt er et udmærket argument for at genindføre starthjælpen.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge ind til noget, som ministeren ikke forholdt sig til, og det er, at siden regeringen har afskaffet starthjælpen og indført ret til kontanthjælp fra dag et, hvis man f.eks. kommer til Danmark som udlænding og får asyl, så har vi jo set en stadigt stigende asylindvandring til Danmark. Jeg kan jo huske, at vi havde et par ministre i samråd fra Dansk Folkepartis side – der var sikkert også andre partier, der havde dem i samråd – hvor vi spurgte ind til, hvilke konsekvenser det får for tilstrømningen af udlændinge, f.eks. via asylsystemet, at man alt andet lige giver dem en bedre økonomi, når de kommer til Danmark, og hvis de får opholdstilladelse, og der sagde regeringen, at den ikke havde nogen indflydelse på det. Men siden regeringen sagde det, har der jo været en stigende tilstrømning af asylansøgere til Danmark, og derfor kunne jeg godt tænke mig at høre, om ikke regeringen set i det lys mener, at der er anledning til, at man går ind og kigger på ydelserne for de udlændinge, der kommer til Danmark.

Kl. 15:08

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ministeren, værsgo.

Kl. 15:08

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jeg bliver nødt til at bede om, at hvis man ønsker at diskutere asylregler og udlændingeregler i det hele taget, er det min kollega justitsministeren man skal diskutere det med. Jeg er beskæftigelsesminister, og det, der er min opgave, er at bistå med, at så mange mennesker som muligt i Danmark kommer i arbejde, og jeg er af den grundlæggende overbevisning, at langt flertallet af dem, der bor i Danmark, sagtens kan arbejde. Det gør rigtig mange mennesker i øvrigt også. Rigtig mange kan også begynde på en uddannelse, og så er der selvfølgelig nogle grupper, der har behov for hjælp, støtte, som har skånebehov i forhold til beskæftigelse.

Selvfølgelig vil det være sådan, at nogle af de mennesker, der kommer hertil, har dårligere forudsætninger for at komme ud på arbejdsmarkedet end andre. Vi har også udlændinge, der kommer hertil, som har rigtig gode forudsætninger for træde ind på det danske arbejdsmarked. Det er jo en meget bred gruppe, vi taler om, og som vi har at gøre med, men vi kan meget, synes jeg, entydigt se, at det, at man alene sætter ydelserne ned, ikke er det, der gør, at alle kommer i arbejde. Derfor bliver man hele tiden nødt til at veje sine redskaber op mod hinanden, og så kan man selvfølgelig ikke se bort fra, at starthjælpen har været en belastning for nogle af de familier, den har ramt, især når de har været underlagt den i rigtig, rigtig lang tid.

Kl. 15:10

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Spørgeren for sin anden korte bemærkning.

Kl. 15:10

Martin Henriksen (DF):

Tak. Jeg ved jo godt, at det er beskæftigelsesministeren, der står oppe på Folketingets talerstol, og ikke justitsministeren, og jeg ved også godt, at det her beslutningsforslag, som vi jo selv har stillet, ikke handler om kriterierne for, hvornår man kan opnå asyl. Det er jeg helt med på. Men pointen er jo, at det betyder noget for asyltilstrømningen, hvilke muligheder, hvilke tilbud der er i Danmark, og den her regering har jo valgt på beskæftigelsesministerens ressortområde – det medgiver jeg, men det har jo så indflydelse på andre ministres ressortområder – at man fra dag et, hvis man får asyl, kan få adgang til kontanthjælp i Danmark. Det har man jo vedtaget. Og så er det klart for menneskesmuglere og andre, der skal orientere sig om, hvor de bedste tilbud, hvis man ønsker at søge asyl i den vestlige verden, i Europa, er, at tilbuddet lige er blevet bedre i Danmark, fordi der er bedre økonomiske vilkår i Danmark under den her regering, end der var, da Dansk Folkeparti støttede den tidligere borgerlige regering. Og siden man indførte de forbedrede økonomiske vilkår, er der jo kommet flere og flere asylansøgere til Danmark.

Der vil jeg bare gerne høre, om det giver anledning til, at regeringen tænker lidt over sin politik på det her område. Der er sådan set to gode argumenter for at genindføre starthjælpen: at der alt andet lige kommer nogle flere i arbejde af dem, der kommer, og at der så også kommer færre, så det dermed også giver plads, tid og rum til at integrere dem, der allerede er kommet til Danmark.

Kl. 15:11

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ministeren.

Kl. 15:11

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jeg vil gerne anholde den præmis, at kontanthjælpen skulle være et tilbud, som ordføreren formulerede det. Kontanthjælp er en mulighed for at opnå forsørgelse, hvis man ikke selv har andre muligheder for at forsørge sig, enten i kraft af familierelationer eller i kraft af et arbejde.

Det er ikke sådan, at mennesker bliver tilbudt kontanthjælp rundt omkring i den store vide verden. Kontanthjælpen udgør den underste del af det danske sikkerhedsnet, det er en vigtig social ydelse, fordi det ikke er alle, der er forsikret mod arbejdsløshed, og fordi det er en grundlovssikret ret, at er man borger i Danmark, så har man også adgang til at blive forsørgt. Men at formulere kontanthjælpen som et tilbud er simpelt hen forkert; det er en mulighed, man har, hvis ikke andre muligheder opstår.

Kl. 15:12

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Jeg ser ikke flere til korte bemærkninger. Tak til ministeren. Det næste i talerrækken er hr. Jan E. Jørgensen fra Venstre.

Kl. 15:12

(Ordfører)

Jan E. Jørgensen (V):

Tak. Venstre er som bekendt større end Socialdemokraterne. Jeg vil gerne starte med at sige tak. Jeg havde egentlig troet, at jeg kun skulle takke Dansk Folkeparti for at have fremsat et beslutningsforslag om et vigtigt emne og for at åbne en relevant debat. Men jeg vil også gerne takke beskæftigelsesministeren, fordi ministeren så klart sagde, at vi sådan set ikke skal diskutere, om starthjælp og introduktionsydelse virker, når det handler om at få folk i arbejde, for det siger ministeren, at de gør. Det får nogle folk ud på arbejdsmarkedet, som ellers ikke ville været kommet derud.

Med andre ord, er der altså også nogle folk, man har trukket ud af arbejdsmarkedet, når man så har fjernet ydelserne igen. Men beskæftigelsesministeren sagde så også, at det ikke får alle i arbejde, og det tror jeg heller aldrig nogen har påstået, men det får nogle i arbejde, og det er jo også det, der var baggrunden for, at de to ydelser – starthjælp og introduktionsydelse – i sin tid blev indført af den forrige regering.

Nu er der så fremsat beslutningsforslag om at genindføre starthjælpen og introduktionsydelsen, som jo altså blev afskaffet af regeringen og Enhedslisten, og der skal ikke være nogen tvivl om, at vi i Venstre grundlæggende er positive over for formålet med forslaget. Fordi for Venstre er det et fundamentalt princip, at det skal kunne betale sig at arbejde. For noget tid siden havde vi til et gruppemøde i Venstre besøg af LO's formand Harald Børsting. Han sagde bl.a., at han sådan set var ked af, at Venstre var løbet med det her slogan om, at det skal kunne betale sig at arbejde, for som han sagde: Det skulle da være os, der gik rundt og sagde det. Men vi er altså mange, der mener, at det skal kunne betale sig at arbejde.

Det gælder naturligvis også, hvis man er indvandret til Danmark fra et andet land. Ser vi på starthjælpen, kan vi se, at situationen før 2002 jo var den, at en meget stor gruppe af de nytilkomne indvandrere sad fast i kontanthjælpssystemet. Det gjorde de, fordi det ikke kunne betale sig for dem at tage et arbejde. Fra undersøgelser ved vi – og det siger regeringen jo også er rigtigt – at starthjælpen påvirkede indvandrernes beskæftigelsesfrekvens positivt. Markant flere indvandrere kom i arbejde, efter at VK-regeringen tog over i 2001.

Herudover viser undersøgelser fra Rockwool Fonden, at flygtninge på starthjælp kom hurtigere i arbejde end flygtninge på kontanthjælp. Som det også anføres i beslutningsforslaget, har det altså været en dyr affære for statskassen at afskaffe starthjælpen, og man kan jo undre sig over, at regeringen – i en tid, hvor riget fattes penge – ligefrem direkte prioriterer at bruge penge på at sende indvandrere ud af arbejdsmarkedet og ud af beskæftigelse. Man bruger altså penge på at nedbringe beskæftigelsen. Det er dog noget besynderligt – nærmest absurd. Man skal nok være socialist for at kunne se logikken i det, for vi kan i hvert fald ikke se den i Venstre.

Vores opfattelse er, at den bedste og mest effektive integration opnås på arbejdspladsen. Det er på arbejdspladserne, at man som indvandrer får brugt det danske sprog, og det er her, man stifter bekendtskab med dansk kultur, får danske kollegaer og måske endda også danske venner. Kort sagt kan man gennem sit arbejde skaffe sig en hverdag, hvor man både bidrager til sin egen husholdning og samtidig bidrager til det danske samfund.

I Venstre mener vi faktisk, at det er et helt rimeligt krav at stille til indvandrere, at de netop gør det. Det er klart, at indvandrere og flygtninge skal behandles ordentligt, og at der skal være et socialt sikkerhedsnet. Det må bare ikke få den konsekvens, at der skabes et

ydelssystem, hvor incitamentet til at arbejde og bidrage til samfundet forsvinder.

Før 2002 havde den forholdsvis høje kontanthjælpsydelse den effekt, at indvandrere ikke kom ud på arbejdsmarkedet. VK-regeringens løbende reformer af kontanthjælpssystemet betød, at der for langt de fleste familier var en økonomisk gevinst at hente, hvis blot den ene af forældrene arbejdede. De grundlæggende positive strukturer i vores ydelssystem har regeringen desværre brugt sit første år på at gøre op med.

Derfor stiller Venstre sig som nævnt positivt over for den politiske intention bag beslutningsforslaget.

Men jeg vil så også tilføje, at vi i Venstre ser vores offentlige ydelssystem i en sammenhæng. Til foråret skal vi forhåbentlig sammen med regeringen lave en kontanthjælpsreform, og vi håber på, at vi også får lejlighed til at diskutere og forhåbentlig reformere nogle af de selvpåførte plager, som regeringen har udsat sig for ved at afskaffe starthjælpen, kontanthjælpsloftet og 225-timersreglen.

Derfor ved vi ikke i dag, hvordan kontanthjælpssystemet ser ud om et år, og derfor har vi i Venstre heller ikke lagt os fast på, præcis hvordan ydelssystemet skal indrettes i detaljen, når vi forhåbentlig sidder i regering igen efter næste valg. Vi må afvente resultatet af forhandlingerne om kontanthjælpsreformen, og hvad der i øvrigt sker på arbejdsmarkedet og med integrationen i Danmark.

Men jeg føler mig helt overbevist om, at de fire borgerlige partier – og gerne flere – vil kunne mødes om at indrette vores offentlige ydelser på en måde, så det for flere bedre kan betale sig at arbejde.

Kl. 15:18

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Der er indtil flere, der har indtegnet sig for korte bemærkninger. Den første er hr. Leif Lahn Jensen fra Socialdemokraterne. Værsgo.

Kl. 15:18

Leif Lahn Jensen (S):

Tak for det. Jeg hørte ordføreren sige, at indvandrere skal behandles ordentligt. Så vil jeg godt spørge ordføreren om noget, for det, vi ved, er jo, at hvis man er en familie med to forældre og to børn, så har man 340 kr. om dagen til mad og tøj og alle de her ting, altså 340 kr. at leve for. Hvis man er et ægtepar uden børn, så har man 155 kr. om dagen at leve for, altså 165 kr. til mad og til tøj – til alt. Mener ordføreren virkelig, at det er at behandle folk ordentligt?

Kl. 15:18

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

Kl. 15:18

Jan E. Jørgensen (V):

Ja, det mener vi.

Kl. 15:18

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Leif Lahn Jensen for anden korte bemærkning.

Kl. 15:18

Leif Lahn Jensen (S):

Jeg vil sige, at det da er dejligt med korte, kontante svar, så det, som ordføreren startede med at sige, altså at Venstre er større end Socialdemokratiet, da kun er et spørgsmål om tid.

Men det er da rart at høre, hvor forskellen er. Så er jeg bare nødt til igen at sige, at de borgerlige jo jagtede de svageste i 10 år, nedsatte ydelserne og knoklede på med det, men hvad er der sket? Der er stadig væk 750.000 på overførselsindkomst. Man kan ikke sige, at de borgerlige har vist store resultater. Vi må stadig væk stille spørgsmål ved den her jagt på mennesker og det her med at lade mennesker

– eksempelvis et ægtepar – leve for 155 kr. om dagen og lade et ægtepar med to børn leve for 340 kr. om dagen. Har det virkelig en effekt?

Kl. 15:19

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 15:19

Jan E. Jørgensen (V):

Jeg kan ikke genkende billedet af, at vi skulle have jagtet de svageste. Det, der skete i de år, hvor Venstre sad i regering og havde statsministerposten, var jo, at der var rigtig mange indvandrere, der kom i arbejde, som før havde været uden for arbejdsmarkedet. Vi synes ikke, det er at jage folk at hjælpe dem ind på arbejdsmarkedet. Vi synes sådan set, det er positivt at have et arbejde. Vi synes, det er bedre at have et arbejde end ikke at have et arbejde, og det tror jeg da egentlig vi er enige med Socialdemokraterne i. Så jeg kan ikke genkende billedet af, at der skulle have fundet en jagt sted på de svageste. Jeg synes sådan set også, at tallene taler deres tydelige sprog: Der er kommet væsentlig flere indvandrere i arbejde; starthjælpen, introduktionsydelsen, har virket, har været et incitament til, at man har taget sig et arbejde.

Vi synes, det er et problem, at det faktisk bedre kan betale sig ikke at have et arbejde, hvis man har et lavtlønsjob. Det synes vi er et problem. Der skal være en økonomisk forskel på at have arbejde og ikke at have et arbejde. Det skylder man også de folk, der arbejder, altså arbejderne, som Socialdemokraterne jo i hvert fald ved festlige lejligheder siger at de kæmper for. Det skal kunne betale sig at arbejde, og vi synes, man skal have respekt for folk, der tager på arbejde. De skal kunne se, at det rent faktisk er noget, der kan betale sig – også hvad angår indkomsten.

Kl. 15:21

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Jeg kan oplyse ordføreren om, at der foreløbig er yderligere fem indtegnet til korte bemærkninger, og den næste er hr. Lennart Damsbo-Andersen, værsgo.

Kl. 15:21

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Tak. Jeg noterede mig, at ordføreren under sin ordførertale nævnte, at mange i 2002 – og jeg går også ud fra, at det skete i årene derefter – valgte at gå på kontanthjælp. Jeg kunne godt tænke mig lige at få præciseret, om ikke ordføreren er enig med mig i, at kontanthjælp ikke er noget, man tager, men noget, man får, hvis man i øvrigt står til rådighed for arbejdsmarkedet og lever op til de krav, der er om aktivering og deltagelse i de tilbud, der er fra jobcenteret. Det er ikke noget, man bare får, uden at man står til rådighed for arbejdsmarkedet. Vil ordføreren ikke lige præcisere det?

Kl. 15:21

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

Kl. 15:22

Jan E. Jørgensen (V):

Det er teoretisk set korrekt, men vi ved jo begge to godt, at det altså er muligt at holde sig på kontanthjælp, det er muligt at omgå systemet. Det har man set talrige eksempler på, og det er igen også dokumenteret med tal. Så økonomiske incitamenter virker. Det sagde beskæftigelsesministeren i sin indledende tale, og beskæftigelsesministeren er jo hr. Lennart Damsbo-Andersens partifælle, så jeg går ud fra, at han er enig. Økonomiske incitamenter virker. Det er med til at bringe folk ud af arbejdsløshed og ind på arbejdsmarkedet, at man

har et økonomisk incitament til at tage et arbejde frem for at være på passiv forsørgelse.

Kl. 15:25

Kl. 15:22

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Spørgeren med anden korte bemærkning.

Kl. 15:22

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Jeg synes nu, det er vigtigt at få præciseret, når nu Venstre er så interesseret i at gå ind i forhandlinger om, hvordan kontanthjælpen skal være i fremtiden, at man også er helt klar over, hvordan det virker nu, og hvordan det virkede, mens Venstre selv sad i regering, nemlig at der ikke er nogen, der kan få kontanthjælp, uden at de står til rådighed. Selvfølgelig er det sådan, at hvis man har andre besværligheder end lige det, at man er ledig, er der nogle ting, der kan gøre sig gældende, så man har mulighed for at få kontanthjælp. Det er der ikke nogen tvivl om. Men så lider man af et eller andet, der gør, at man skal have det.

Hvis man i øvrigt vil stå til rådighed for arbejdsmarkedet, kan man kun få kontanthjælp, hvis man er aktivt jobsøgende og deltager i de tilbud, man får. Og så synes jeg, det må være vigtigt, at Venstres ordfører også her er klar over, hvordan konditionerne er, inden man går ind og beskæftiger sig med at diskutere, hvordan kontanthjælpen skal være i fremtiden.

Kl. 15:23

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren til at svare.

Kl. 15:23

Jan E. Jørgensen (V):

Jeg tror ikke, at jeg behøver at sige så frygtelig meget mere end navnet Robert, og så ved ordføreren godt, hvad jeg mener, fordi det er muligt at holde sig uden for systemet, det er muligt at undgå diverse krav om beskæftigelse, det er muligt, og det har også vist, at de tiltag, vi tog, rent faktisk virkede. Hvis det var sådan, at kontanthjælpsystemet var perfekt, havde der jo ikke været grund til at gå ind og ændre på systemet og få lavet ting om. Så økonomiske incitamenter, som beskæftigelsesministeren også var inde på, virker, selvfølgelig som supplement til de krav, vi stiller, for at man kan få kontanthjælp. Men det bliver altså endnu bedre, hvis der også er et økonomisk incitament til at få en tilknytning til arbejdsmarkedet.

Kl. 15:24

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Den næste til kort bemærkning er hr. Jens Joel, Socialdemokraterne, værsgo.

Kl. 15:24

Jens Joel (S):

Tak for det, og tak til Venstres ordfører for at være så klar i mælet angående det faktum, at det åbenbart er o.k. at skulle leve som et ægtepar med to børn for 340 kr. om dagen. Men når ordføreren nu går så meget op i, at kontanthjælpen er så høj, at den afholder folk fra at arbejde, kunne jeg godt tænke mig at høre, om det beror på, at Venstre mener – for jeg kan høre, at man støtter starthjælpen – at man gerne vil have sat kontanthjælpen i den kommende reform ned på samme niveau, fordi det åbenbart er det, det kræver, før man har lyst til at tage et arbejde; eller om Venstre mener, at der for de indvandrere, som starthjælpen hjalp, var en særlig grund til, at de skulle presses, før de gad arbejde.

Kl. 15:25

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

Jan E. Jørgensen (V):

Jeg tror ikke, at vi skal forhandle den kommende kontanthjælpsreform her og nu. Det tror jeg hverken hr. Jens Joel eller jeg er klædt på til, men vi ser frem til de forhandlinger, der forhåbentlig kommer, og vi håber, at vi kommer med, fordi vi mener, at det er et vigtigt område. Det er vigtigt, at vi får øget arbejdsudbuddet, det er vigtigt, at vi får bragt folk fra passiv forsørgelse til aktiv beskæftigelse.

Med hensyn til beløbsstørrelser vil jeg sige, at det, man får i start-hjælp, bare lige for at vi ikke svinger os selv alt for højt op, jo nogenlunde svarer til folkepensionens grundbeløb, og jeg tror da, at vi er enige om, at vi i Danmark behandler vores pensionister ordentligt.

Kl. 15:26

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Hr. Jens Joel for en kort bemærkning.

Kl. 15:26

Jens Joel (S):

Jeg er sådan set enig med hr. Jan E. Jørgensen i, at vi ikke skal forhandle kontanthjælp i dag, og jeg kan også sige, at hvis udgangspunktet er, at Venstre vil have kontanthjælpen ned på starthjælpsniveau, så tror jeg ikke, at vi kommer til at forhandle det her. Men jeg er alligevel nysgerrig, for jeg synes ikke, jeg hørte svaret. Er det problem, som Venstre åbenbart mener er meget stort, med at folk ikke vil tage et arbejde, når de er på kontanthjælp, særlig stort for folk, som ikke er født og opvokset her, og som ikke har været i det her land i 7 inden for de sidste 8 år? Er de særlig svære at få i arbejde? Er de særlig modvillige? Er de særlig dovne?

Kl. 15:26

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 15:26

Jan E. Jørgensen (V):

Jeg tror ikke, at jeg har sagt noget om nogen mennesker, der var dovne eller andet. Men det siger jo sig selv, at når man kommer uden de samme færdigheder, som man alt andet lige har, hvis man har haft en længere tilknytning til Danmark, så er det måske vanskeliggere at gå ud og få et af de mere attraktive job, og derfor vil de job, man vil kunne få, typisk være nogle af de lavtlønnede job. Så her spiller forskellen på kontanthjælpsydelsen og det, man kan tjene ved en tilknytning til arbejdsmarkedet, selvfølgelig en større rolle, end det gør, hvis man alt andet lige har haft en længere tilknytning til det danske samfund. Vi ser jo altså også – hvis hr. Jens Joel ellers har tid til at lytte efter – at arbejdsløsheden blandt nytilkomne er højere, end den er blandt danskere, der som hr. Jens Joel og jeg er født og opvokset her. Derfor er der et særligt problem med hensyn til at få skaffet indvandrere i arbejde. Det er det problem, som vi i al beskedenhed forsøgte at løse – med ganske stor succes.

Kl. 15:27

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Så er det hr. Martin Henriksen, Dansk Folkeparti, for en kort bemærkning.

Kl. 15:27

Martin Henriksen (DF):

Tak for det. Jeg vil gerne kvittere for, at hr. Jan E. Jørgensen kom med de positive bemærkninger, som han gjorde på vegne af Venstre. Jeg synes også, at hr. Jan E. Jørgensen sagde mange fornuftige ting.

Jeg blev bare lidt i tvivl om, hvorvidt Venstre agter at stemme for beslutningsforslaget, så det vil jeg bare gerne høre om Venstre agter.

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 15:28 næste valg. Men vi er nødt til at tage bestik af de beslutninger, der bliver truffet.

Kl. 15:28 Hvis eksempelvis en kontanthjælpsreform munder ud i, at start-hjælp og introduktionsydelse ikke behøver at blive gennemført på præcis samme måde, som de har været tidligere, jamen så giver det jo ikke mening at gøre det.

Jan E. Jørgensen (V):

Nu må vi se, om forslaget kommer til afstemning.

Det, jeg siger, er, at vi er positive over for intentionerne bag forslaget, men vi vil ikke lægge os fast på, lige præcis hvordan en start-hjælp og en introduktionsydelse skal se ud, hvis den bliver genindført. For det kommer an på, hvordan verden har udviklet sig i mellemtiden.

Altså, nu er der taget én brik ud af puslespillet, men hvis resten af brikkerne i puslespillet bliver flyttet rundt, er det jo ikke sikkert, at den brik lige præcis vil passe på samme sted igen om 2-3 år, når der har været valg og vi kommer til regeringsmagten igen – hvis vi gør det. Så det vil jo komme helt an på, hvordan hele arbejdsmarkedssituationen på den måde udvikler sig i den mellemliggende periode.

Vi er bestemt positive over for intentionen bag Dansk Folkepartis beslutningsforslag, men vi vil ikke lægge os fast på, at vi vil genindføre starthjælp og kontanthjælpsydelse i præcis den samme udformning, som de havde, før de blev afskaffet af regeringen med Enhedslistens støtte.

Kl. 15:29

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Hr. Martin Henriksen.

Kl. 15:29

Martin Henriksen (DF):

Så er Venstres politik jo lidt uklar på det her område. Det synes jeg jo mildest talt er ærgerligt.

Nu er det planen, at det her beslutningsforslag kommer til afstemning. Så må jeg forstå det sådan, at Venstre ikke kan stemme for beslutningsforslaget – det er sådan set det, hr. Jan E. Jørgensen siger på typisk politikersprog.

Det vil jeg bare gerne have at hr. Jan E. Jørgensen bekræfter, for det synes jeg er en ny udvikling og en ny position, som Venstre her indtager på det arbejdsmarkedspolitiske område og også på asyl- og udlændingeområdet.

Det er jo fint, at vi i hvert fald kan få det udbredt til den undrende befolkning. Det er fint, at folk kan blive informeret, men ærgerligt, at Venstre tilsyneladende er i gang med at skifte kurs eller allerede har skiftet kurs. Det beklager jeg.

Kl. 15:30

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 15:30

Jan E. Jørgensen (V):

Med angst for at bryde reglerne for tiltaleformer i Folketinget vil jeg godt gentage vores slogan: »Venstre ved du hvor du har«.

Det ved man selvfølgelig også i spørgsmålet om arbejdsmarkedspolitikken og i spørgsmålet om, hvordan vi ser på udlændingepolitikken. Der vil man ikke opleve nogen som helst form for kursændring, så der kan Dansk Folkeparti være rolig.

Det, jeg bare siger, er, at vi tager bestik af, hvordan virkeligheden udvikler sig. Og som det er nu, har Danmark altså en regering bestående af Socialdemokraterne, Socialistisk Folkeparti og Det Radikale Venstre. Det kan vi ikke gøre så meget ved. Det er vælgerne, der har sammensat et Folketing, som gør, at der er sådan en regering. Og vi kan jo ikke bestemme, hvad regeringen har tænkt sig at gøre frem til

Vi er nødt til at tage bestik af, at der er en virkelighed, som ændrer sig, og dermed også, at vi, når vi kommer til magten igen på et eller andet tidspunkt – der er i hvert fald et vist historisk belæg for, at magten skifter, det er kun et spørgsmål om, hvor lang tid det tager – så må tage bestik af, hvordan virkeligheden har ændret sig i den mellemliggende periode.

Kl. 15:31

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Der er endnu tre, der har bedt om korte bemærkninger. Den første er fru Liv Holm Andersen fra Radikale Venstre.

Kl. 15:31

Liv Holm Andersen (RV):

Jeg tror, at jeg er nødt til at gentage min kollega hr. Jens Joels spørgsmål. For jeg synes også, at det er lidt uklart.

Hvis incitamentsstrukturen i starthjælpen virkelig var så god, hvorfor vil Venstre så ikke bare sætte kontanthjælpen ned på det niveau over hele linjen, så det ligesom bliver den samme ydelse?

For hvis incitamentsstrukturen for Allan på kontanthjælp er på én måde, må den vel være den samme for Ahmed på starthjælp. Kunne Venstres ordfører ikke uddybe det en smule for mig?

Kl. 15:32

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 15:32

Jan E. Jørgensen (V):

Nu var det sådan set ikke mig, der var den første til at sige, at incitamentsstrukturen virkede. Det var beskæftigelsesministeren, så man kan jo sende spørgsmålet tilbage.

Selvfølgelig har størrelsen på ydelserne, forskellen på at have et arbejde og ikke at have et arbejde, betydning. Det er det, vi skal drøfte, når vi skal drøfte ændring af kontanthjælpen i forbindelse med en kontanthjælpsreform.

Det kan ske på mange måder. Man kan se på varigheden af ydelserne, man kan se på størrelsen af ydelserne, der er masser af måder, man kan strikke det sammen på. Og jeg har ikke tænkt mig at stå og forhandle en kontanthjælpsreform her fra Folketingets talerstol, mens vi behandler et beslutningsforslag fra Dansk Folkeparti.

Kl. 15:33

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Fru Liv Holm Andersen.

Kl. 15:33

Liv Holm Andersen (RV):

Nej, men det er bare stadig væk noget vævende.

Jeg er enig i, at vi ikke skal diskutere kontanthjælpsreform i dag. Jeg kunne bare stadig væk godt tænke mig at vide, hvorfor der er forskel på, om Ahmed skal skubbes ud på arbejdsmarkedet, eller om Allan skal skubbes ud på arbejdsmarkedet. Det må jeg simpelt hen kunne få et klart svar på fra Venstres ordfører.

Kl. 15:33

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Jan E. Jørgensen (V):

Jamen jeg har ikke sagt, at der er forskel, jeg har heller ikke sagt, at der ikke er forskel. Altså, jeg ønsker slet ikke at gå ind i den debat på nuværende tidspunkt. Det er sådan set ikke så svært at forstå.

Kl. 15:33

Kl. 15:33

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Så er det fru Trine Bramsen, Socialdemokraterne, for en kort bemærkning.

Kl. 15:33

Trine Bramsen (S):

Ordføreren siger, at nyttilkomne ikke har de færdigheder, som der kræves for at få et job i Danmark. Så jeg vil gerne høre, om ordføreren kan uddybe, hvordan han mener at en lav starthjælp giver folk de færdigheder, der kan sikre jobkompetencer til brug i Danmark.

Kl. 15:33

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 15:33

Jan E. Jørgensen (V):

Jeg håber, vi er enige om, at jeg ikke sagde alle nyttilkomne, for der er jo kæmpe forskelle på de nyttilkomne i Danmark. Det, vi jo bl.a. så i den forrige regerings tid, var, at rigtig mange af de indvandrere, der kom til Danmark, kom for at uddanne sig, kom for at tage et arbejde, og mange af dem kom med endog meget høje kvalifikationer – modsat den situation, der var tidligere, hvor vi fik rigtig mange til Danmark, som ikke havde særlig store kvalifikationer i forhold til en tilknytning til arbejdsmarkedet.

Men det siger sig selv, at hvis de kvalifikationer, man har, kun gør en egnet til at få et lavtlønsjob, så betyder økonomien selvfølgelig mere, for så er der mindre forskel på at være på kontanthjælp og på at have et arbejde. Det siger sådan set sig selv.

Kl. 15:34

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Fru Trine Bramsen.

Kl. 15:34

Trine Bramsen (S):

Så skal jeg bare lige forstå, om ordføreren mener, at det i sig selv er kompetencegivende at leve i fattigdom.

Kl. 15:34

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 15:34

Jan E. Jørgensen (V):

Altså, nu er det fru Trine Bramsen, der taler om fattigdom, og så må man også mene, at landets folkepensionister er fattige. Det er sådan set ikke et synspunkt, jeg deler.

Men det er kompetencegivende at få et arbejde. Det er kompetencegivende at have et arbejde. Det gør, at man kan få et bedre arbejde, et arbejde, der giver mere i løn, end det man har, modsat det at være holdt uden for arbejdsmarkedet – jo længere tid man er uden for arbejdsmarkedet, jo mindre egnet bliver man til at komme ind på arbejdsmarkedet. Og hele ideen i starthjælp og introduktionsydelse er netop at sørge for, at folk kommer i arbejde.

Så ja, det er kompetencegivende at have et arbejde, og flere er kommet i arbejde på grund af starthjælpen og introduktionsydelsen, og nu ser vi den modsatte situation, nemlig at færre kommer i arbej-

de, og altså at færre får de kompetencer, der skal til for at få en tilknytning på arbejdsmarkedet. Så VK-regeringens politik medførte, at der var flere, der fik kompetencer til at begå sig på arbejdsmarkedet, og den politik, der nu bliver ført, betyder, at der bliver færre, der får kompetencer til at begå sig på arbejdsmarkedet.

Kl. 15:36

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Så er det fru Lotte Rod, Radikale Venstre.

Kl. 15:36

Lotte Rod (RV):

Venstres ordfører sagde noget i stil med: Jeg *mener* ikke, at Venstre har jagtet de fattige de sidste 10 år – jeg *mener* ikke. Men nu er politik jo ikke kun, hvad man lige mener og synes. Politik handler også om, hvad vi ved. Rockwool Fonden har undersøgt det og er kommet frem til, at startydelsen altså virker ligesom gammeldags fattigdom. Vi ved, at startydelsen giver fattigdom. Vil Venstre godt bekræfte, at det faktisk er noget, vi ved?

Kl. 15:36

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 15:36

Jan E. Jørgensen (V):

Altså, politik handler da om, hvad man mener, og hvad man synes. Det er forskellige holdninger, som brydes, og det er, hvad vi mener, og hvad vi synes. Og jeg betragter ikke Venstres politik som en jagt på nogen som helst. Det er muligt, at andre partier ser forskelligt på det, det er jo fair nok. Det er derfor, vi deler os efter anskuelse, og så må vælgerne vælge, hvem de synes bedst om.

Men jeg synes ikke, at vi stod for nogen som helst jagt på de sva-geste grupper i landet. Jeg synes tværtimod, at vi førte en aktiv politik for at få folk bragt i beskæftigelse, for at få folk integreret, og jeg mener også – eller jeg er ret sikker på – at fru Lotte Rod vil give mig ret i, at politikken jo virkede, at der var flere, som var indvandrere, der kom i beskæftigelse i de 10 år, vi havde regeringsmagten, end i de 10 år, der gik, før vi fik regeringsmagten. Det virkede; ikke på alle. Det var ikke alle, der kom i arbejde. Det var ikke alle, der kom ud af kontanthjælpen, enig. Men flere gjorde end tidligere. Så politikken virkede rent faktisk. Og vi synes ikke, det er nogen jagt på folk, at man hjælper dem til at få et arbejde.

Kl. 15:37

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Fru Lotte Rod.

Kl. 15:37

Lotte Rod (RV):

Jeg går ud fra, at jeg kan tolke det lange svar fra ordføreren, som om Venstre godt ved, at starthjælpen har skabt gammeldags fattigdom. Og derfor vil jeg så bare gerne bede Venstres ordfører om at bekræfte, at når Venstre så alligevel synes, det er en god idé, så ved Venstre godt, at starthjælpen skaber fattigdom. Men alligevel synes Venstre, det er en god idé.

Kl. 15:38

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 15:38

Jan E. Jørgensen (V):

Jeg vil slet ikke gå ind i nogen fattigdomsdiskussion med Det Radikale Venstre, og jeg vil fastholde, at de ydelser, som man får på starthjælp, altså er ydelser, der er sammenlignelige med folkepensi-

on, og så kunne man med lige så god ret sige, at da man indførte folkepensionen, kastede man en masse mennesker ud i fattigdom. Altså, sådan ser vi ikke på det.

I øvrigt er der mange forskellige definitioner på fattigdomsbegreb. Fattigdom er jo alt andet lige et relativt begreb. Hvis man skal bruge nogle af de definitioner, der er, så handler det om, hvor meget man tjener i forhold til medianindkomsten. Så med andre ord: Hvis medianindkomsten falder, fordi nogle rige mennesker går konkurs eller flytter ud af landet, så bliver der færre fattige. Vi synes, der er mange problemstillinger i de fattigdomsdefinitioner, der er, så den diskussion får fru Lotte Rod mig altså ikke til at gå med i.

Kl. 15:39

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere indskrevet til korte bemærkninger. Næste ordfører i rækken er hr. Jens Joel for Socialdemokraterne.

Kl. 15:39

(Ordfører)

Jens Joel (S):

Tak for det. Man kan godt en gang imellem have Dansk Folkeparti mistænkt for at ønske sig tilbage til Morten Korchs Danmark. Vi kan vel alle sammen tage os selv i at blive en lille smule nostalgiske, når vi en gang imellem tænker tilbage på gode, svundne tider. Men DF's nostalgibegreb retter sig i dag mod noget helt andet. Med dagens forslag ønsker DF sig tilbage til dengang, da de selv svingede taktstokken herinde, og da der var mærkbar fattigdom og større skel ude i vores samfund.

Socialdemokraternes grundlæggende holdning er, at fattigdom er uretfærdig og udansk og uforenelig med det moderne solidariske og demokratiske samfund, som vi ønsker. Det var derfor, at regeringen sidste år afskaffede fattigdomsydelserne, herunder den ydelse, som den foregående regering ret smagløst har døbt starthjælp.

Nu har Dansk Folkeparti så foreslået at genindføre selysamme ydelse. Der er tale om ekstremt lave satser. De betyder, at en familie med to børn skal leve for 340 kr. om dagen til tøj og mad osv. og et par uden børn skal leve for 155 kr. om dagen. Det fortjener ingen ros. Jeg har lyst til at understrege, at det niveau eller mangel på niveau, vi her taler om, intet har at gøre med den sagnomspundne Carinadiskussion. Livet på starthjælp var noget andet. Særlig gik det ud over børnene. En undersøgelse fra 2010 viste, at 41 pct. af familierne på starthjælp eller introduktionsydelse undlod at købe tøj eller fodtøj til deres børn, og 28 pct. havde ikke råd til at fejre børnenes fødselsdag. Det er ikke vores begreb om et godt liv i en moderne velfærdsstat. Det er sådan set også derfor, at vi har fastsat kontanthjælpen på et andet niveau end det, vi i dag diskuterer.

Socialdemokraterne og regeringen bekæmper fattigdommen. Det betyder faktisk noget derude i virkeligheden. Rigtig mange familier kan bedre holde skindet på næsen nu, og for første gang i mange år har vi knækket kurven og kan se, at færre familier bliver sat på gaden, sat ud af deres lejlighed. Udsættelser er altid en barsk omgang, men ikke mindst for børnene, og en opvækst hos skiftende venner, hos familie, på forskellige skoler er en hård belastning, især for de mindste. Derfor skal vi selvfølgelig fortsætte den positive udvikling, og vi skal modarbejde, at der skabes fattigdom, og vi skal modarbejde, at der sættes familier på gaden.

Baggrunden for, at den tidligere regering og Dansk Folkeparti indførte fattigdomsydelserne, var en tro på, at hvis man bare tog penge fra folk, skulle de nok komme i arbejde. Så er vi jo nødt til at spørge: Virkede det så? Tja, sammenlignet med kontanthjælpen kom lidt flere flygtninge på fattigdomsydelser i arbejde, men de resterende blev fastholdt i dyb fattigdom. Med andre ord var beskæftigelseseffekten beskeden, men de menneskelige konsekvenser var meget store. Dertil kommer, at der jo altså ikke er noget, der tyder på, at

fattigdomsydelserne vil have nogen gavnlig effekt på beskæftigelsen i en krisesituation, hvor der ingen job er at få.

Alt det her og vores modstand mod at genindføre starthjælpen betyder selvfølgelig ikke, at Socialdemokraterne ikke arbejder for at gøre det attraktivt at komme i arbejde, men det kan bare sagtens gøres uden at skabe skel og alvorlig fattigdom for dem, som ikke kan finde et arbejde. Men vi har gjort noget andet: Vi har øget beskæftigelsesfradraget i skattereformen, vi har indført jobbonus til kontanthjælpsmodtagerne, og samlet set betyder regeringens initiativer og skattereformen, når den er indfaset, at over 22.000 flere danskere vil have en mærkbar økonomisk gevinst ved at tage arbejde. Det er godt og helt nødvendigt og et udtryk for, at hos os følges ret og pligt ad. Selvfølgelig skal det kunne svare sig at arbejde, men når man ikke kan få et arbejde, skal man selvfølgelig også have en anstændig understøttelse.

Sandheden er, at fattigdomsydelserne ikke alene bare skaber gammeldags fattigdom, som et af de radikale medlemmer også har nævnt tidligere i debatten. Det skadede også integrationen i Danmark, for en forudsætning for integration er deltagelse og muligheder i det samfund, man er en del af – ikke isolation, ikke marginalisering. Og derfor ønsker Socialdemokraterne ikke på nogen måde at bidrage til at fremme dette beslutningsforslag.

Kl. 15:44

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Der er to, der har indskrevet sig til korte bemærkninger. Den første er hr. Martin Henriksen fra Dansk Folkeparti.

Kl. 15:44

Martin Henriksen (DF):

Tak for det. Først vil jeg godt tage fat på det, den socialdemokratiske ordfører, hr. Jens Joel, siger, nemlig at det her pr. definition skaber fattigdom. Jeg kan også huske argumentationen op til folketingsvalget sidste år, og også efter folketingsvalget, hvor man sagde, at man ville afskaffe fattigdom. Man har godt nok ikke en fattigdomsgrænse, man har godt nok heller ikke en klar definition på, hvornår folk er fattige i Danmark, men Socialdemokraterne var enige med sig selv om, at der var blevet flere fattige, og at der ville blive færre fattige, hvis starthjælpen blev afskaffet. Så står jeg her med en artikel fra Danmarks Radios hjemmeside fra den 3. oktober i år, hvor der står, at beboerne i de danske ghettoer ikke har mange penge, og der står, at flere og flere er blevet fattigere i de danske ghettoer. Det er jo så en udvikling, der er sket, efter at man har afskaffet starthjælpen. Og der er også en artikel fra www.politiken.dk, hvor overskriften er: »En kvart million lever i fattigdom i Danmark«. Sådan lyder konklusionen i en ny analyse fra Arbejderbevægelsens Erhvervsråd.

Jeg vil bare høre, hvordan det hænger sammen med den argumentation, som socialdemokraten her kommer med, altså at der rent faktisk ifølge f.eks. Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, som jo er Socialdemokraternes gode venner, stadig væk er en stigning i den fattigdom, som man så ikke helt kan definere hvordan ser ud. Hvordan hænger det sammen?

Kl. 15:45

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 15:45

Jens Joel (S):

Vi vender os imod, at den starthjælp, man havde, skulle være et ordentligt niveau at leve for. Det er jo bl.a. derfor, at vi har et kontanthjælpsniveau, som er sat efter, hvad det er vi synes er rimeligt at have. Og ja, der er mange faktorer, som påvirker, om man er fattig, og der er også mange individuelle situationer i de forskellige familier. Det, vi har vendt os imod, og grunden til, at vi har gjort op med de

fattigdomsskabende ydelser, er, at vi kunne se, at der var en særlig gruppe, som blev ramt meget, meget hårdt af nogle ekstremt lave ydelser, og hvor den effekt, man fik ud af det, slet ikke stod mål med den armod, det skabte, og at man på samme måde heller ikke kunne se, at folk havde muligheder i det liv, som vi ønsker at give dem.

Kl. 15:46

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Hr. Martin Henriksen.

Kl. 15:46

Martin Henriksen (DF):

Jeg forstod ikke helt svaret, for de artikler, som jeg refererede fra, forholdt hr. Jens Joel sig jo rent faktisk ikke til. Men fred være med det.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge ind til en anden ting, som jeg også spurgte beskæftigelsesministeren om. Da denne regering afskaffede starthjælpen, sagde man jo, at det ikke havde nogen indflydelse på antallet af asylansøgere, der kom til Danmark, og søgte om at få asyl i Danmark. Det sagde man. Siden man så har indført de nuværende regler, er der sket en øget tilstrømning af asylansøgere, der kommer til Danmark, og dermed kunne man jo godt tillade sig at antage, at denne regering tog fejl, fordi der er sket det modsatte af, hvad regeringen sagde ville ske.

Så vil jeg bare høre, om den socialdemokratiske ordfører ikke mener, at det er et problem, at der er flere og flere asylansøgere, der kommer til Danmark. Ordføreren ryster på hovedet, og det er jo fair nok, hvis man ikke mener, det er et problem; så skal man jo sige åbent og ærligt, at det ikke er et problem. Men hvis man mener, at det er et problem – for det er jo også rigtig dyrt – så kunne jeg godt tænke mig at høre, om det er et problem, man agter at gøre noget ved.

Kl. 15:47

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 15:47

Jens Joel (S):

Jeg rystede på hovedet, fordi jeg blev sat tilbage til min studietid, da jeg lærte statistik. Når hr. Martin Henriksen siger, at der, når start-hjælpen er blevet fjernet, kommer flere asylansøgere, altså at der er en sammenhæng i det, svarer det jo til at sige, at der bliver født færre børn, fordi der nu er færre storke, og ergo kommer børnene med storken. Altså, de to ting er jo at blande æbler og pærer på en fuldstændig useriøs måde – synes jeg – i vores diskussion herinde. Hvis det, hr. Martin Henriksen gerne vil diskutere, og det fornemmer jeg, er, hvad det er for nogle asylregler, vi har i Danmark, så er det strengt taget ikke på det her møde eller i den her diskussion, og det er ej heller med den pågældende minister eller med mig som ordfører. Vi kan jo godt tage en diskussion om det, men jeg anholder bare det, at folk, som det også er blevet sagt tidligere i debatten, får et tilbud. Kontanthjælpen kræver jo, at man står til rådighed. Desuden er vores asylregler, eller familiesammenføringsregler for den sags skyld, fuldstændig afskåret fra, hvad det er for nogle ydelser, man får tilbudt, når man så rent faktisk er i landet.

Kl. 15:48

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Så er det hr. Jan E. Jørgensen fra Venstre for en kort bemærkning.

Kl. 15:48

Jan E. Jørgensen (V):

Jeg vil spørge hr. Jens Joel, om han kan oplyse, hvor meget man fik i starthjælp, før ydelsen blev afblæst.

Kl. 15:48

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 15:48

Jens Joel (S):

Jeg må lægge til grund, at der bliver spurgt ind til de tal, som jeg bl.a. selv har brugt, og der er det tal, som man havde for en familie med to børn – for der er jo også forsørgertillæg og andre ting, der skal tages i betragtning – et beløb på 10.277 kr. om måneden.

Kl. 15:49

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Hr. Jan E. Jørgensen.

Kl. 15:49

Jan E. Jørgensen (V):

Ifølge de tal, jeg har, får man, hvis man er samlevende, 5.367 kr. hver, og det giver så ca. 10.700 kr. Dernæst får man så et tillæg for at have børn, og det tillæg udgør 1.342 kr., altså pr. ægtefælle, så det er 2.600 kroner oveni. Så det er jo altså et beløb, der er noget større end det, hr. Jens Joel nævner.

Jeg mener også, at jeg hørte hr. Jens Joel tidligere på dagen omtale 155 kr. om dagen. Så vidt jeg er orienteret, er der ingen, der får 155 kr. om dagen. Den laveste sats, man kan få, er 179 kr. om dagen. Det er stadig væk ikke nogen formue, men det er dog mere end de 155 kr.

Kl. 15:49

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 15:49

Jens Joel (S):

De tal, som jeg har fremlagt – vi kan gerne diskutere dem bagefter – vil jo altid være baseret på en eller anden modelfamilie. Jeg vil godt hæve beløbet til 170 kr. om dagen, hvis det er det, hr. Jan E. Jørgensen synes er det mest rimelige. Og så tager jeg også det udgangspunkt, at Venstres ordfører stadig væk mener, at det er helt fair at leve for, hvis man er et par uden børn.

Kl. 15:50

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Der er ikke flere, der er indskrevet til korte bemærkninger. Hov, undskyld, hr. Jan E. Jørgensen.

Kl. 15:50

Jan E. Jørgensen (V):

Nej, jeg synes da ikke, det er ligegyldigt, om vi diskuterer 155 kr. om dagen, 260 kr. om dagen eller 223 kr. om dagen.

Kl. 15:50

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Undskyld, det var en begynderfejl her fra formandsstolen. Ordføreren, hr. Jan E. Jørgensen, havde faktisk haft ordet to gange. Jeg beklager.

(Jan E. Jørgensen (V): Går den, så går den). (Munterhed).

Ja, men nu går den ikke længere. Den næste ordfører er fru Liv Holm Andersen fra Det Radikale Venstre.

Kl. 15:51

(Ordfører)

Liv Holm Andersen (RV):

Sidste år ved den her tid afskaffede regeringspartierne sammen med Enhedslisten starthjælpen og introduktionsydelsen. Det var en rigtig

god dag, og i Radikale Venstre var vi rigtig glade. For vi har som mål at reducere antallet af mennesker, der lever i fattigdom. Og ja, vi mener faktisk, at de her særligt lave ydelser for en særligt udvalgt befolkningsgruppe var fattigdom set med danske briller; noget, Rockwool Fondens undersøgelse i øvrigt også viste. Og det ville vi ikke være med til.

For det har enorme sociale og sundhedsmæssige konsekvenser, særlig for børnene af starthjælpsmodtagere, som må undvære ting, som jeg faktisk tror vi også hen over det brede politiske spektrum er enige om er et barns ret, ting som fritidsaktiviteter og børnefødselsdage.

Derfor kan vi naturligvis heller ikke støtte Dansk Folkepartis forslag om at genindføre netop starthjælpen. For os handler det her faktisk om socialpolitik, og vi ønsker i videst muligt omfang at hindre, at mennesker, særlig børn, vokser op i fattigdom.

Men det handler også om noget mere principielt end det. Det handler om at lade være med at udskille en bestemt gruppe og sige: I skal have særligt lave ydelser. Det synes jeg, og det synes Radikale Venstre er en ret grim ting.

Her kan man jo bemærke, at Dansk Folkeparti åbenbart ikke ønsker at føre reglerne om eksempelvis kontanthjælpsloftet tilbage, noget, som ville ramme etniske danskere.

Heraf kan man jo udlede det betænkelige, at Dansk Folkeparti ikke bekymrer sig om den også forholdsvis beskedne beskæftigelseseffekt, som de lave ydelser havde. Nej, for Dansk Folkeparti handler det om at udskille en enkelt gruppe.

Den lille beskæftigelseseffekt, de lave ydelser trods alt havde, anerkender vi sådan set i Radikale Venstre. Men der er to ting at sige til den sag. Dels er afskaffelsen af starthjælpen og introduktionsydelsen for os ikke beskæftigelsespolitik, det er socialpolitik, dels vil vi langt hellere lave beskæftigelsesincitamenterne om via reformer, som vi gjorde det med skattereformen, og som vi ønsker at gøre det med en kontanthjælpsreform – ændringer, som vil være ens for alle og ikke blot sigter efter en udvalgt gruppe.

Som jeg allerede har sagt én gang, men også gerne siger igen højt og tydeligt, kan Radikale Venstre ikke støtte beslutningsforslaget. Tak for ordet.

Kl. 15:54

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Der er ingen korte bemærkninger, så vi går videre til den næste ordfører i rækken. Det er hr. Eigil Andersen fra SF.

Kl. 15:54

(Ordfører)

Eigil Andersen (SF):

Da SF's integrationsordfører, fru Karina Lorentzen, desværre ikke kan være til stede, har jeg lovet at læse hendes tale op:

Jeg vil gerne starte med at erklære mig enig i forslagsstillernes ønske om, at så mange som muligt af de flygtninge og indvandrere, der kommer til Danmark, får en tilknytning til det danske arbejdsmarked.

Jeg er enig i, at beskæftigelse på det danske jobmarked er et godt skridt på vejen til en vellykket integration. Det er ikke den eneste vej eller den hele vej til at blive integreret i det danske samfund, men det er bestemt et godt skridt på vejen. Og det er et skridt, som vi skal tilskynde både for vores samfunds og for den enkelte flygtning eller indvandrers skyld.

Men jeg tror ikke på, at vi hverken kan eller skal presse mennesker så meget økonomisk, at de reelt lever i fattigdom. Det er et misforstået forsøg på at integrere dem på arbejdsmarkedet.

Forslagsstillerne nævner Rockwool Fondens undersøgelse, men de glemmer at nævne samme undersøgelses konstatering af, at de flygtninge, som under VKO levede på starthjælp, havde færre penge

mellem hænderne hver måned end det, det koster at købe en måneds forbrug alene af dagligvarer i en discountbutik.

Vil man virkelig være med til, at familier med børn, eller unge uledsagede flygtninge for den sags skyld, skal have en tilværelse, hvor der ikke engang er råd til basale dagligvarer, og hvor legetøj og børnefødselsdage er bandlyst? Det er fuldstændig ubegribeligt for SF, at man kan kæde sådan en tilværelse sammen med en bedre integration.

Jeg tror, at forslagsstillerne fuldstændig har misforstået begrebet integration, når de siger, at en gennemførelse af starthjælp og introduktionsydelse vil integrere flygtninge bedre i det danske samfund. Et liv på starthjælp er ikke et liv, hvor der er overskud til at engagere og integrere sig i noget som helst, hverken for børn eller for forældre. I stedet tvinger man familier ud i fattigdom og isolation, og det er jeg fuldstændig sikker på ikke fører til bedre integration.

Det er jo i øvrigt et faktum, når vi taler om starthjælp og introduktionsydelse, at vi netop primært taler om flygtninge. Det er også værd i den diskussion at holde sig for øje, at der ofte knytter sig nogle særlige vilkår til de her mennesker i kraft af grundlaget for, at vi har tildelt dem asyl. Derfor kan man ikke bare regne med, at man kan tvinge dem ind på arbejdsmarkedet ved at presse dem økonomisk.

I SF tror vi ikke på, at det hjælper på hverken beskæftigelse eller integration, at vi tvinger mennesker til at leve i reel fattigdom. Derfor er vi glade for og stolte over, at regeringen som noget af det første afskaffede disse fattigdomsydelser.

Vi kan heller ikke på nogen måde støtte forslaget om at genindføre disse ydelser på denne baggrund.

Det var altså en tale, som jeg læste op for min partifælle fru Karina Lorentzen Dehnhardt, som desværre ikke kunne være til stede i dag.

Kl. 15:57

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Der er en, der har indskrevet sig for en kort bemærkning. Det er hr. Joachim B. Olsen fra Liberal Alliance.

Kl. 15:57

Joachim B. Olsen (LA):

Mange tak. Jeg vil gerne spørge ordføreren, om ordføreren mener, at man er fattig, hvis en familie med to børn, efter at de har betalt deres skat, deres husleje, deres varme og el og deres daginstitution til deres to børn, har 10.227 kr. tilbage at købe mad for. Er man så fattig?

Kl. 15:58

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 15:58

Eigil Andersen (SF):

Nu er jeg, som det fremgår af sagen her, ikke integrationsordfører for SF, det er fru Karina Lorentzen Dehnhardt. Men jeg vil så citere fra den tale, som hun har skrevet, og som jeg har læst op:

De flygtninge, som under VKO levede på starthjælp, havde færre penge mellem hænderne pr. måned, end det koster at købe alene en måneds forbrug af dagligvarer i en discountbutik.

Kl. 15:58

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 15:58

Joachim B. Olsen (LA):

Nu spørger jeg ikke ind til noget om integration, jeg spørger om noget principielt.

Mener ordføreren, at en familie, som efter den har betalt sin skat, sine boligudgifter, sin varme og el, sin daginstitution, er fattig, når den har 10.227 kr. tilbage til resten måneden? Det må man kunne svare ja eller nej på.

Kl. 15:59

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 15:59

Eigil Andersen (SF):

Starthjælpen var, sådan som jeg husker det, for nu er det som bekendt ikke mit område, på omkring 5-6.000 kr. pr. person. Det er klart, at man ikke kan leve i det danske samfund for sådan et beløb pr. måned før skat, det vil selvfølgelig føre til sort arbejde og kriminalitet.

Kl. 15:59

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Der er ikke flere, der ønsker korte bemærkninger. Så er det den næste ordfører i rækken, fru Johanne Schmidt-Nielsen fra Enhedslisten.

Kl. 15:59

(Ordfører)

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Det kan nok ikke komme som et chok for nogen, at Enhedslisten ikke støtter forslaget fra Dansk Folkeparti om at genindføre de ekstraordinært lave ydelser til flygtninge og indvandrere, nemlig starthjælpen og introduktionsydelsen, også kaldet fattigdomsydelserne.

Netop afskaffelsen af starthjælpen og introduktionsydelsen, altså de her fattigdomsydelser, er sådan set noget af det, som regeringen og Enhedslisten i fællesskab har gennemført, som vi er allerallermest begejstrede for.

Jeg kunne da sådan lige have lyst til at sige, når nu hr. Martin Henriksen flere gange har påpeget, at der er kommet flere asylansøgere til Danmark i den seneste tid: Kære hr. Martin Henriksen, det er meget usagligt at påstå, at det skulle hænge sammen med afskaffelsen af starthjælpen. Og det tror jeg faktisk godt at hr. Martin Henriksen ved.

Hvis hr. Martin Henriksen interesserer sig bare en smule for, hvad der sker uden for Danmarks grænser, ved hr. Martin Henriksen også, at sikkerhedssituationen i bl.a. Syrien og Somalia er sådan, at der kommer flere flygtninge, ikke bare til Danmark, men i det hele taget, og de kommer fra de lande.

Nu er jeg normalt ikke bleg for at kritisere regeringen og give den ansvaret for alt muligt, men sikkerhedssituationen i Somalia eller Syrien kan man trods alt næppe give hverken beskæftigelsesministeren eller for den sags skyld statsministeren ansvaret for.

Fattigdomsydelserne betød, at mennesker her i Danmark faktisk levede i fattigdom. Det mener jeg ikke vi som et af verdens rigeste samfund kunne være bekendt. De nedsatte ydelser til flygtninge og indvandrere betød bl.a., at mange familier måttet fravælge noget, som vi andre betragter som en selvfølge, f.eks. offentlig transport, lægeordineret medicin, fritidsaktiviteter, ordentligt tøj og frugt og grønt til børnene.

Bl.a. organisationen Red Barnet har sat fokus på, hvor alvorlige konsekvenserne var for de børn, der voksede op i familier på starthjælp. Altså, børnene oplevede bl.a. isolation som følge af, at deres forældre ikke havde råd til at lade dem have et fritidsliv, som svarede bare nogenlunde til, hvad deres kammerater havde, eller f.eks. til for den sags skyld at tage med på en hyttetur.

Det der med ikke at kunne gå til fodbold eller håndbold, eller hvad det nu kunne være, havde faktisk alvorlige konsekvenser. Det havde alvorlige konsekvenser ikke at kunne tage kammerater med hjem fra skole, fordi det var pinligt, at man ikke kunne servere mad

for skolekammeraterne, for det var der faktisk ikke plads til i budgettet.

Jeg ved godt, at højrefløjen og også Dansk Folkeparti mener, at ekstraordinært lave ydelser til flygtninge og til indvandrere er rigtig godt for integrationen. Jeg kan fortælle, at i Enhedslisten mener vi, det forholder sig omvendt. Vi mener, at fattigdomsydelserne faktisk gjorde det modsatte, nemlig spændte ben for integrationen, netop fordi bl.a. de børn, der er vokset op i de her familier på starthjælp, blev afskåret fra at deltage i en lang række aktiviteter med andre børn.

En undersøgelse, der blev lavet i et samarbejde mellem CASA og Metropoli, viste, at selv når de unge i de her familier flyttede hjemmefra, følte de sig enormt forpligtede til at bidrage til familiens meget begrænsede økonomi og sende penge hjem, sådan at deres søskende kunne få et par fodboldstøvler, eller hvad det nu kunne være. Og det betød faktisk, at nogle af de her unge, der altså var flyttet hjemmefra, lod være med at starte på uddannelser, men i stedet arbejdede som ufaglærte for at kunne bidrage til økonomien.

Det er rigtig, rigtig tosset, hvis man har lyst til og synes, det er en god idé, at de indvandrere, der kommer hertil, bliver godt integreret.

Det gælder i øvrigt ikke kun for børnene og for de unge mennesker, der flytter hjemmefra, det gælder selvfølgelig også for forældrene. Altså, det der med at skulle bruge al sit krudt på på en eller anden måde at overskue, hvordan man skal kunne få mad på bordet i den næste uge, hvordan man skal kunne betale regninger, er et rigtig, rigtig dårligt udgangspunkt, hvis vi ønsker, at mennesker skal integreres og komme ud på arbejdsmarkedet.

Det er fuldstændig rigtigt, som ordføreren tidligere har påpeget, at der var en lille stigning i antallet af mennesker, der kom i arbejde. Der var bare også rigtig, rigtig mange, der ikke kom i arbejde, men som levede på de her alt, alt for lave ydelser.

Den pris er vi i Enhedslisten ikke villige til at betale, men det kan selvfølgelig ikke komme bag på nogen, at man i Dansk Folkeparti synes, at det er helt fint, at mennesker i Danmark, børn i Danmark med indvandrerbaggrund eller børn født af flygtninge, skal have det dårligere end andre.

Som sagt: Enhedslisten støtter ikke forslaget fra Dansk Folkeparti. Og hvor er det dejligt, at vi i fællesskab med regeringen har sørget for, at den her diskrimination er blevet afskaffet.

Kl. 16:05

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er en, der har indskrevet sig til korte bemærkninger, og det er hr. Martin Henriksen fra Dansk Folkeparti.

Kl. 16:05

Martin Henriksen (DF):

Tak for det. Jeg er helt med på, hvad der er Enhedslistens synspunkt, og jeg er helt med på, at Enhedslisten mener, at ydelserne skal være på det niveau, de er nu, måske højere. Men jeg kunne godt tænke mig at spørge ind til det rent principielle: Mener fru Johanne Schmidt-Nielsen og Enhedslisten ikke, at der er noget principielt forkert i, at udlændinge, som kommer til Danmark, fra dag et, når de har fået opholdstilladelse, har adgang til de samme ydelser som danskere, hvis familier igennem generationer har bidraget til det danske samfund? Er der ikke et eller anden principielt forkert i det?

Kl. 16:05

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 16:05

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Hvis det skal til at være sådan, at man igennem generationer skal have bidraget til det danske samfund for at modtage ydelser, så får vi

godt nok et usympatisk system. Altså, må mennesker, der er ramt af sygdom eller for den sags skyld født med sygdom eller handicap, der gør, at de ikke kan arbejde, så heller ikke få ydelser, fordi de ikke har bidraget til det danske samfund igennem hele deres liv?

I øvrigt vil jeg sige, at de her ekstraordinært lave ydelser, fattigdomsydelserne, bl.a. ramte flygtningene. Flygtninge er mennesker, som vi som samfund har sagt har krav på beskyttelse her i Danmark, deres liv er i fare, hvis de vender tilbage. Jeg synes, det er helt vildt, at man kan få den idé, at det er fair, at de menneskers børn, altså børn, der tilfældigvis er født af forældre, der har været tvunget på flugt – og hvor Danmark har anerkendt, at de har behov for beskyttelse her i Danmark – skal vokse op og have ringere vilkår end deres søskende. Det er et syn på mennesker, som jeg ikke deler, må jeg sige til hr. Martin Henriksen.

Kl. 16:06

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Hr. Martin Henriksen, Dansk Folkeparti.

Kl. 16:06

Martin Henriksen (DF):

Jeg ved ikke, om jeg gav udtryk for sådan et bestemt syn på mennesker. Altså, jeg spurgte bare ind til det rent principielle. Jeg betragter danskerne som et folk, som er blevet formet igennem historien, igennem generationer, og et folk, som igennem generationer har været med til at opbygge det her samfund, og det er jo derfor, at vi har en velfærdsstat. Det var sådan set den betragtning, jeg spurgte ud fra. Det har sådan set ikke noget at gøre med, om man betragter andre mennesker som værende dårligere eller uværdige eller noget som helst på den måde.

Derfor vil jeg bare gentage spørgsmålet, og det handler ikke om handicappede osv. Det handler bare om det principielle i det. Man hører jo tit folk fra venstrefløjene sige, at man skal gøre sin pligt og kræve sin ret. Og hvis det er sådan et mantra, der gælder over det hele, kan jeg bare ikke forstå, hvorfor det ikke også gælder for den her gruppe af udlændinge. Det er bare det, jeg ikke forstår, og det kunne være, der var en eller en forklaring på, hvorfor man mener det.

Kl. 16:07

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 16:07

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Gad vide om hr. Martin Henriksen slet ikke ved, hvordan de sociale ydelser i Danmark fungerer. Det er ikke sådan, at man kan få konstanthjælp f.eks., hvis ikke man står til rådighed for arbejdsmarkedet. På samme måde var det heller ikke sådan tidligere, at man kunne få starthjælp, introduktionsydelse, hvis ikke man stod til rådighed for arbejdsmarkedet og i øvrigt var i stand til at arbejde. Altså, det er sådan lidt skræmmende at høre hr. Martin Henriksen tale om det her system.

For mig er det her meget principielt. For mig og for Enhedslisten er det meget principielt, at de børn, der vokser op i familier, hvor deres forældre har været tvunget på flugt og det danske samfund har anerkendt, at de her mennesker har krav på beskyttelse – deres liv er i fare, hvis de vender tilbage – skal have samme vilkår, de samme opvækstbetingelser som deres kammerater i skolen. Det er et principielt spørgsmål for mig.

Jeg ved, at hr. Martin Henriksen ser anderledes på det, men som sagt: I Enhedslisten ønsker vi ikke at diskriminere de her børn.

Kl. 16:09

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Der er endnu en, der har ønsket en kort bemærkning, og det er hr. Joachim B. Olsen fra Liberal Alliance.

Kl. 16:09

Joachim B. Olsen (LA):

Jeg vil godt spørge, om ordføreren er af den opfattelse, at en enlig mor, efter at hun har betalt skat, husleje, varme og el og daginstitution til sit barn, er fattig, når hun har 6.902 kr. tilbage at leve for om måneden.

Kl. 16:09

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 16:09

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Det er godt nok ikke meget at have at rutte med. Jeg vil ikke sætte tal på, hvad jeg i kroner og øre mener er fattigt eller ikke fattigt, det vil jeg ikke gøre. Der er et udredningsarbejde i gang om at lave en fattigdomsgrænse, og den glæder jeg mig til at se. Men det er da godt nok ikke meget, man har at rutte med, hvis det er sådan, det hænger sammen.

Kl. 16:09

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 16:09

Joachim B. Olsen (LA):

Man kan jo ikke stå og holde en harmdirrende tale om fattigdom, hvis man så ikke kan forholde sig til, om en enlig mor, som har 6.900 kr. tilbage, når hun har betalt sin skat, sin husleje, sine udgifter til daginstitution og sin varme og el, er fattig. Kan man ikke svare på det spørgsmål? Det er da helt utroligt. Det må man da kunne give et svar på. Man siger bare, at det ikke er så meget at have at rutte med. Er man fattig – ja eller nej? Det må da være super enkelt at svare på, for det er jo det beløb, man havde tilbage, dengang man var på start-hjælp og var enlig mor. Så havde man det beløb tilbage. Det har beskæftigelsesministeren oplyst i et svar til Folketinget.

Er man så fattig? Man skal huske på, at der sidder mange derude, der går på arbejde i et lavtlønsjob. Er de så også fattige? De har ikke meget mere tilbage til sig selv, når de har betalt deres faste udgifter.

Kl. 16:10

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 16:10

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Bl.a. organisationen Red Barnet, som har beskæftiget sig meget seriøst med det her område i mange år, har peget på, hvordan de børn, der voksede op i familier på starthjælp, faktisk levede i fattigdom, hvis man brugte EU's måde at opgøre fattigdom på. Vi har i Danmark ikke en fattigdomsgrænse. Det er jeg ked af, og det vil vi gerne have. Men ja, jeg synes, det er dybt, dybt urimeligt, at vi bød børn at vokse op under de økonomiske vilkår i et velfærdssamfund som det danske.

Det er muligt, at man i Liberal Alliance mener, det er rimeligt, at det forholder sig sådan. Det synes vi ikke i Enhedslisten, og vi synes i øvrigt heller ikke, det er fair, at børn af flygtninge skal behandles anderledes end deres skolekammerater. Jeg glæder mig faktisk meget til at høre Liberal Alliances holdning til det her, for jeg ved ikke, om Liberal Alliance mener, at flygtninge skal behandles dårligere

end andre borgere i Danmark. Så det bliver spændende at høre – det glæder jeg mig til.

Kl. 16:15

Kl. 16:11

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Der er ikke flere, der har ønsket korte bemærkninger. Så går vi til den næste ordfører, som er hr. Simon Emil Ammitzbøll fra Liberal Alliance.

Kl. 16:11

(Ordfører)

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Liberal Alliances udgangspunkt er, at Danmark er et åbent samfund, hvor enhver, der kan forsørge sig selv, og enhver, der overholder landets love, skal være velkommen. Men Danmark hverken kan eller skal være socialkontor for hele verden. Derfor har vi også det princip, at både indvandring og familiesammenføring i de første 5 år skal være betinget af egenfinansiering. I disse første 5 år skal det ikke være muligt at modtage sociale ydelser eller offentligt betalt sundhedshjælp. Vi har dog også den holdning, at de regler, der gælder for danske statsborgere, også skal gælde for flygtninge, for vi mener, at Danmark skal påtage sig sin del af det globale ansvar.

Derfor er det, kan man sige, også sådan lidt med en 40-gradersvinkel, vi kommer ind på det forslag, som Dansk Folkeparti har fremsat. For vi kan ikke rigtig deltage i den lidt højstemte debat, der har været om beløbsstørrelser, altså om man nu kan leve for det ene, det andet eller det tredje beløb. Det tror vi sådan set godt man kan. Men når vi ikke synes om forslaget her, er det af rent principielle grunde.

Det betyder jo ikke, at man skal afvise at diskutere ydelsesniveauet generelt i forhold til forskellige former for offentlig forsørgelse, det betyder heller ikke, at man ikke skal kunne diskutere, hvilke stigningstakter der skal være i de forskellige overførselsindkomster – det er vi meget parate til at gå ind i en diskussion af; vi har endda tidligere fremsat forslag om det.

Det undrer mig også lidt, når man i bemærkninger til forslaget læser, hvad motivationen for forslaget er. Der omtales der jo, at der i forbindelse med et tidligere vedtaget lovforslag, L 36, var en lang række forskellige regler, der blev ophævet, af hvilke man nu ønsker at genindføre en lille del. Men der var jo også andre regler, som man kunne have overvejet det for, f.eks. loftet over kontanthjælpen eller 225-timersreglen. Der var også andre gode regler, som man med fordel kunne have genindført. Det havde måske heller ikke givet anledning til nær så højstemte bemærkninger fra f.eks. Det Radikale Venstre, som i hvert fald for nogle af de her forslags vedkommende oprindeligt støttede dem, men senere skiftede mening og syntes, de var helt forfærdelige, men altså oprindeligt syntes, de var en rigtig god idé.

Her kunne man i øvrigt også henvise til starthjælpen. Her var det jo i virkeligheden det tidligere folketingsmedlem Henrik Svane der i slutningen af 1990'erne var på banen med lignende forslag, og hvor man også dér vendte på en tallerken. Jeg ved faktisk ikke, om man, når man siger det med menneskesynet, mener det så hårdt, for man har åbenbart selv haft det tidligere.

Vores holdning er bare den, at vi synes, at danske statsborgere og flygtninge skal ligestilles i forhold til reglerne. Derfor kan vi ikke støtte det forslag, der ligger her, lige meget hvilket niveau man så i øvrigt måtte mene at ydelserne skulle være på.

Vi har derfor valgt ikke at stemme for det foreliggende beslutningsforslag.

Kl. 16:15

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Der er en, der har indskrevet sig til korte bemærkninger. Det er hr. Martin Henriksen fra Dansk Folkeparti.

Martin Henriksen (DF):

Det var dog utroligt slapt af Liberal Alliance, det må jeg sige. Flygtninge har ret til det samme som danske statsborgere, er så Liberal Alliances synspunkt. Det må jeg sige! Jeg går ud fra, at det så også betyder, at Liberal Alliance støtter regeringens forslag om, at flygtninge skal have ret til børnecheck fra dag et.

Altså, jeg ved ikke, om Liberal Alliance, som jo er et parti, der går meget op i økonomisk ansvarlighed osv., er klar over, at den indvandring, der finder sted via asylsystemet, er en indvandring, der er rigtig, rigtig dyr. Der er mange af de grupper, der kommer ind dér, som bl.a. også – ikke alle, men nogle – gør sig skyldige i kriminalitet og også er overrepræsenteret i visse statistikker. De er rigtig svære at få ud på arbejdsmarkedet.

Der kommer rigtig, rigtig mange asylansøgere til Danmark i disse år, og jeg kan forstå, at Liberal Alliances svar på den udfordring er, at udlændinge med asylstatus har ret til det samme som danske statsborgere. Det synes jeg er rystende, og man kan altså ikke tillade sig at være et parti, der påstår at gå ind for bare en nogenlunde restriktiv udlændingepolitik, hvis det er ens synspunkt.

Men jeg kunne godt tænke mig at høre, om det, når nu Liberal Alliance har det synspunkt, så også betyder, at Liberal Alliance støtter, at man skal have børnecheck fra dag et som udlænding med asylstatus.

Kl. 16:16

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 16:16

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Det var mange ting på en gang. Jeg vil starte med at sige, at der ikke var nogen nyheder i den tale, jeg holdt. Jeg læste sådan set bare op af vores politiske program, som vi jo også præsenterede for vores vælgere inden folketingsvalget. Så jeg går ud fra, at de 176.585 danskere, der stemte på Liberal Alliance, er godt tilfredse med, at vi så markedsfører den politik, som de har stemt på.

Så vil jeg i øvrigt sige, at det jo godt kan være, at hr. Martin Henriksen har en pointe, i forhold til hvem der kommer igennem asylsystemet. Vi har tidligere været ude at rejse spørgsmålet om, om der er for mange, der får asyl, altså om reglerne for tildeling af asyl er for brede så at sige. Vi har også tidligere været ude at foreslå, at der skal slås hårdere ned på det, at folk begår kriminalitet, hvilket hr. Martin Henriksen rejser som en problematik, og at der skal sendes flere hjem, der begår kriminalitet. Men der forstod jeg, at Dansk Folkeparti, da vi foreslog det, mest var sure over at få konkurrence på synspunktet.

Kl. 16:17

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 16:17

Martin Henriksen (DF):

Jeg tror, konkurrencen er væk nu. Men altså, jeg kunne godt tænke mig at høre noget, for Liberal Alliance har så det principielle synspunkt, at udlændinge med asylstatus skal sidestilles med danske statsborgere – det er et ret vidtrækkende synspunkt, hvis det føres helt ud i livet, vil jeg bare sige. Det må jo så også betyde, at Liberal Alliance mener, at man skal have ret til børnecheck fra dag et, ligesom man skal have ret til fuld kontanthjælp fra dag et. Det må det jo betyde, så jeg vil bare gerne have, at Liberal Alliance kan bekræfte det.

Jeg vil også bare sige, at hvis ikke man fører en restriktiv asylpolitik og også er villig til at sige, at der selvfølgelig skal være forskel på de regler, der gælder for flygtninge, og de regler, der gælder for danske statsborgere, så kan man altså risikere, at der kommer flygtningestrømme til Danmark, hvad der får vidtrækkende negative konsekvenser, også økonomiske konsekvenser, for det danske samfund. Det kan være, at man bliver nødt til at hæve skatten for alle andre, fordi det bliver så dyrt at forsørge de mange mennesker i Danmark.

Kl. 16:18

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 16:18

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Der kan jeg helt berolige hr. Martin Henriksen. Hvis man strammer kravene til asyl, hvis man bliver mere effektiv med hensyn til at udvise kriminelle, samtidig med at man har et femårigt opsparingskrav for både familiesammenførte og indvandrere i forhold til sociale ydelser og sundhedsydelser, og så samtidig har den holdning, at flygtninge sidestilles med danske statsborgere, så har vi et plus på kontoen, og så kan vi fortsætte med at sætte skatterne ned.

Kl. 16:19

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Der er endnu en, der har markeret for en kort bemærkning. Det er fru Liv Holm Andersen, Radikale Venstre.

Kl. 16:19

Liv Holm Andersen (RV):

Tak for det. Nu forsøgte ordføreren sådan at bringe lidt tvivl ind om Radikale Venstres holdning til det her spørgsmål. Det er der ikke nogen grund til. Jeg kan garantere ordføreren for, at vi ved, hvor vi står, og det fremlagde jeg også fra talerstolen.

Men mit spørgsmål er et andet. I 2010 kaldte hr. Anders Samuelson starthjælpen for problematisk, og i 2009 kaldte han den sågar for uretfærdig. Det fremgår af en artikel i Berlingske Tidende fra juli 2010. Bare for at være helt sikker på ordførerens holdning til det spørgsmål, vil jeg bare lige høre: Er det stadig væk Liberal Alliances holdning?

Kl. 16:19

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 16:19

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Da det er vores holdning, at danske statsborgere og flygtninge på det her punkt skal sidestilles, er det klart, at det jo både har været uretfærdigt og problematisk. Det giver sådan set sig selv. Og så vil jeg bare sige, at jeg såede såmænd ikke tvivl om, hvad der var Det Radikale Venstres holdning i dag. Jeg redegjorde bare for de historiske fakta omkring Det Radikale Venstres holdningsskift de seneste 15 år på området.

Kl. 16:20

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Fru Liv Holm Andersen.

Kl. 16:20

Liv Holm Andersen (RV):

Tusind tak for det. Bare lige for at slå det helt fast – og så må ordføreren gerne opfatte mig som en lillebitte smule tungnem – vil jeg sige, at hr. Anders Samuelson sagde også på det her tidspunkt, at 8.583 kr., som man får på starthjælp, når man er en familie, er alt for

lidt. Er ordføreren fortsat enig i det, og er det stadig væk Liberal Alliances politik?

Kl. 16:20

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 16:20

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg vil sige det på den måde, at vi jo ikke har noget forslag om at sætte kontanthjælpen ned. Vi har et forslag om, at man skal have en langsommere stigning i kontanthjælpens udvikling, kan man sige, sådan at man langsomt, men sikkert øger forskellen mellem indkomsten for dem, der er på arbejdsmarkedet, og så dem, der er på offentlig forsørgelse – dog med den undtagelse, at vi mener, at man skal flytte aldersgrænsen for ungeydelsen 5 år op.

Kl. 16:21

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Der er ikke flere, der ønsker korte bemærkninger. Så er den næste ordfører hr. Tom Behnke fra De Konservative.

Kl. 16:21

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

Vi er fra konservativ side rimelig positive over for beslutningsforslaget her, og det skyldes jo, at vi i sin tid selv var med til at indføre starthjælpen og introduktionsydelsen. Det gjorde vi jo i sin tid for at give et meget kraftigt incitament til at komme i arbejde, for det mener vi faktisk er den rigtige vej at gå, i stedet for at man bliver hængende på passiv forsørgelse. Derfor stemte vi også imod afskaffelsen af de her ydelser, og det tror jeg enhver her i salen er bekendt med vi gjorde. Derfor er vi rimelig positive over for beslutningsforslaget her. Det er nemlig vigtigt, at vi ikke fra dag et gør udlændinge til sociale klienter, men tager imod dem som de hele mennesker, de er; sørger for at hjælpe dem videre; de skal bruge de muligheder, de har. De har givet noget med sig, som kan bruges, og det er vigtigt for os at sørge for, at de kommer i beskæftigelse og bliver en del af det danske samfund, for vi ser det også som en vej til en hurtig og god integration i det danske samfund, nemlig at man er en del af arbejdsmarkedet og ikke, at man hænger i passiv forsørgelse, for derved bliver man jo i virkeligheden skubbet ud af det danske samfund og ikke ind i det danske samfund. Så det er altså vigtigt at gøre det attraktivt at få sig et job og blive integreret, og statistikken, som jo også fremgår af beslutningsforslaget, synes jeg egentlig taler sit klare og tydelige sprog, altså at det rent faktisk havde en effekt. Så kan man godt diskutere størrelsen af effekten, men det havde dog en effekt, og det synes jeg ikke man skal glemme i den her sammenhæng.

Når vi ikke bare sådan springer i med begge ben og siger, at vi er klar til at stemme for beslutningsforslaget, så er det, fordi vi har et enkelt forbehold, i forhold til at vi jo har udsigt til, at vi, når vi kommer til foråret, skal have en egentlig diskussion om hele kontanthjælpsområdet, altså en kontanthjælpsreform, og der vil det være hensigtsmæssigt, at man kommer hele vejen rundt og ikke særskilt udtager to ydelser her, men ser på det hele i en sammenhæng.

Men der er altså positive toner herfra, og så ser vi frem til, at vi får en egentlig diskussion af hele kontanthjælpsområdet senere.

Kl. 16:23

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Der er ingen, der ønsker korte bemærkninger. Så skal vi til ordføreren for forslagsstillerne, hr. Martin Henriksen fra Dansk Folkeparti.

Kl. 16:23

(Ordfører for forslagsstillerne)

Martin Henriksen (DF):

Tak for det. Indledningsvis vil jeg sige, at jeg synes, at man skal være rimelig en gang imellem, og derfor er der grund til at ønske Enhedslisten og også Det Radikale Venstre tillykke med, at der er så mange partier i Folketinget, der ikke kan støtte Dansk Folkepartis beslutningsforslag. Det er jo tankevækkende, at Venstre og Konservative til trods for de positive bemærkninger, som jeg selvfølgelig er glad for, tilkendegiver, at man ikke støtter beslutningsforslaget, til trods for at det før var noget, man stemte for og støttede – så glæden er til at overse

Jeg synes, at Liberal Alliance virkelig toner rent flag her, og det må jo være sidste gang, at Liberal Alliance med bare en lille smule troværdighed kan påstå, at de går ind for en nogenlunde restriktiv udlændingepolitik. Flygtninge har ret til det samme som danske statsborgere, sagde hr. Simon Emil Ammitzbøll heroppe fra Folketingets talerstol. Det er jo en principiel holdning, Liberal Alliance har, som kan få vidtrækkende negative konsekvenser for det danske samfund, og det vil jo også have vidtrækkende negative økonomiske konsekvenser for det danske samfund. Man må jo ud fra det forstå, at Liberal Alliance også støtter, at udlændinge med asylstatus skal have ret til børnecheck fra dag et, sådan som regeringen har aftalt med Enhedslisten i dette års finanslovaftale.

Jeg synes, at det, som det i høj grad handler om, har fået for lidt opmærksomhed hos de forskellige ordførere, der har været på talerstolen. Jeg vil selvfølgelig gerne kvittere for, at beskæftigelsesministeren trods alt sagde – beskæftigelsesministeren sagde mange dårlige ting om vores beslutningsforslag, og det er vel også rimeligt nok set ud fra de politiske forskelle – at starthjælpen har fået flere i arbejde. Altså, flere af dem, som er kommet til Danmark, som Danmark har givet beskyttelse, som Danmark har sagt man gerne vil hjælpe, fordi vi anerkender, at de er forfulgte, er kommet i arbejde på grund af starthjælpen.

Jeg synes, det er bemærkelsesværdigt, at flere ordførere, herunder også Socialdemokratiets ordfører, ikke anerkender, at de økonomiske vilkår, man tilbyder asylansøgere, selvfølgelig også har betydning for, hvor mange der rent faktisk kommer til Danmark. Det er da tankevækkende, at da man gik ind og indførte den lavere ydelse for bl.a. udlændinge med asylstatus, kunne man faktisk se, at antallet, der kom til Danmark og søgte om at få asyl, faldt. Der var også andre ting, der spillede ind – selvfølgelig var der det – men antallet faldt altså. Og så kunne vi se, at da man indførte den højere ydelse, at antallet af asylansøgere steg. Så derfor er der jo en sammenhæng. Der er mange ting, der spiller ind – det her spiller også ind.

Jeg ved godt, at der er en argumentation, som går igen og igen, om, at grunden til, at der kommer flere og flere asylansøgere, er, at der er krig og ufred ude i verden. Det synes jeg jo man skal summe lidt over, for det må jo betyde, at da Dansk Folkeparti havde magten i 10 år, var der ikke krig og ufred ude i verden. Da kom der jo langt færre asylansøgere til Danmark, end der gjorde igennem 90'erne. Det er jo en realitet. Og da så den her regering, den røde regering, kom til magten, kunne vi se, at antallet af asylansøgere lige pludselig steg. Det må jo have betydet, at da den røde regering kom til magten, var der lige pludselig en masse krig og ufred ude i verden.

Forholder det sig måske ikke sådan? Gør det måske ikke det? For der var selvfølgelig, da Dansk Folkeparti sad ved magten, en militæraktion i Irak og i Afghanistan. Der var også krig og ufred ude i verden. Hvordan kan det så være, at når der var krig og ufred ude i verden, da Dansk Folkeparti sad ved magten, så holdt man stadig væk asyltallet lavt – hvordan kan det være? Det er jo, fordi den nationale asylpolitik, man fører, har en indflydelse på, hvor mange der kommer til Danmark – det er jo derfor. Og i det samlede billede af asylpolitikken indgår naturligvis de ydelser, som man kan tilbyde,

og som man tilbyder, og som man giver til de mennesker, der kommer til Danmark og får asyl.

Når Folketinget på et tidspunkt forstår det, vil Folketinget også indse, at hvis man ønsker at begrænse asyltilstrømningen, bliver man også nødt til at kigge på de ydelser, man giver til folk, der kommer hertil. Siden man indførte de højere kontanthjælpsydelse til udlændinge med asylstatus, er der kommet flere. Nu indfører man med dette års finanslovaftale børnecheck fra dag et. Så fuld kontanthjælp fra dag et og fuld børnecheck fra dag et, hvis man kommer til Danmark og søger om at få asyl og får asyl.

Det betyder jo, at man alt andet lige øger risikoen for, at der kommer flere mennesker til Danmark, som vi erfaringsmæssigt ved er rigtig, rigtig vanskelige at integrere i det danske samfund. Der er rigtig mange, der er uden for arbejdsmarkedet, og så er de på offentlig forsørgelse. Der er også nogle af de flygtningegrupper, som er overrepræsenteret i kriminalstatistikkerne. Og man gør problemerne værre med den beskæftigelsespolitik og den asyl- og udlændingepolitik, som man fører – og man vil ikke stå ved det.

Jeg beklager meget, at man ikke vil stå ved det, og jeg beklager virkelig også, at f.eks. Venstre og Konservative – med Liberal Alliance var det måske ikke så overraskende – heller ikke ønsker at gøre noget ved problemet. Men vi fastholder vores politik i Dansk Folkeparti, og vi vil blive ved med at kæmpe for, at den bliver gennemført. Vi håber, og jeg tror på, at det vil gå op for flere og flere danskere, at den politik, som man lægger frem fra regeringens side og fører, altså har meget, meget negative konsekvenser for kommende generationer i det her land, og det skal man jo stå til ansvar for på et eller andet tidspunkt.

Kl. 16:29

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Der er tre, der har indskrevet sig til korte bemærkninger. Den første er fru Trine Bramsen, Socialdemokraterne.

Kl. 16:29

Trine Bramsen (S):

Jeg kan forstå på ordføreren, at han meget gerne vil have en drøftelse om dansk asylpolitik og udenrigspolitik. Jeg vil i stedet holde mig til dagens beslutningsforslag, som ordføreren jo selv har stillet, og det handler om starthjælp og introduktionsydelse. Jeg vil i den forbindelse gerne spørge ordføreren, om han er enig med Venstres ordfører, der jo mener, at fattigdom er decideret kompetencegivende i forhold til at tilegne sig et job i Danmark.

Kl. 16:29

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 16:29

Martin Henriksen (DF):

Jeg håber, fru Trine Bramsen er opmærksom på, at når fru Trine Bramsen stiller spørgsmål i Folketinget, så er der visse mennesker i administrationen, der skal være længere tid på arbejde, og det koster penge. Det siger jeg bare til almindelig oplysning, så det er på plads.

Det kan godt være, at fru Trine Bramsen og andre Socialdemokrater har den opfattelse, at det, vi diskuterer her i dag, ikke har noget at gøre med asylpolitik. Det er jo fair nok, at man har den opfattelse. Men så bliver man også bare nødt til at forholde sig til, hvilke andre initiativer man så vil tage i brug, hvis man ønsker at begrænse den asyltilstrømning, der er til Danmark, og hvordan man egentlig vil forholde sig til, at der, da man afskaffede starthjælpen og indførte højere sociale ydelser, så rent faktisk kom en øget asyltilstrømning. Det kunne jo godt være, fordi tingene rent faktisk hænger sammen.

Men jeg kan forstå, at den sammenhæng anerkender fru Trine Bramsen ikke, og jeg vil bare sige, ligesom beskæftigelsesministeren

sagde: Starthjælpen har jo rent faktisk fået flere i arbejde, og jeg synes, at en af de bedste måder at integrere folk på faktisk er ved at flytte dem fra offentlig forsørgelse og ud på arbejdsmarkedet. Der er mange andre ting, der gør, at man får en god integrationsproces, men det er altså en af de ting, som man får det ved.

Kl. 16:30

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Fru Trine Bramsen.

Kl. 16:30

Trine Bramsen (S):

Nu stiller hr. Martin Henriksen mig en del spørgsmål, men jeg gør opmærksom på, at det i denne omgang er mig, der stiller ordføreren spørgsmål. Jeg vil gerne høre, om ordføreren mener, at man skal kunne få et kursusdiplom for at være fattig, som man kan fremvise til en fremtidig arbejdsgiver, hvis det er kompetencegivende at leve i fattigdom.

Kl. 16:31

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 16:31

Martin Henriksen (DF):

Jeg ved ikke, hvad jeg skal sige. Vi har at gøre med en regering, der gik til valg på, at man bl.a. ville videreføre udlændingepolitikken i store træk. Man sagde til danskerne: Prøv at høre, vi skal nok sørge for, at der er styr på det, også med hensyn til asylpolitikken og asyltilstrømningen. Det gik man jo til valg på.

Så kan vi jo se, at siden man har fået magten, er det gået en vej: Der kommer flere og flere asylansøgere til Danmark, man skal oprette flere og flere asylcentre, man udvider de nuværende kapaciteter osv., man har ikke styr på de asylansøgere, der begår kriminalitet, listen er jo efterhånden uendelig lang. Og det, som fru Trine Bramsen beskæftiger sig med, er at lave sjov med, hvorvidt man skal have et diplom for fattigdom.

Kl. 16:32

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Så er det hr. Leif Lahn Jensen fra Socialdemokraterne.

Kl. 16:32

Leif Lahn Jensen (S):

Det, som folk skal lægge mærke til, hvis de sidder og kigger på det her, er, hvad hr. Martin Henriksen stillede sig op og sagde, da Dansk Folkeparti sad på magten. Nu kigger jeg over på resten af højrefløjen. Hr. Martin Henriksen er sådan set alene, men jeg ved ikke, om de stak af, da de hørte de ord. Det var bare sådan en lille sjov ting, jeg lagde mærke til, da jeg sad her. Men det var slet ikke det, jeg ville kommentere på.

Jeg ved godt, at hr. Martin Henriksen helst vil snakke om det her med, om det får nogen ind eller ud, men det, jeg er interesseret i at spørge om, er, at vi ser rigtig mange mennesker derude, kontanthjælpsmodtagere, som tænker: O.k., hvis Dansk Folkeparti virkelig mener det her med at sætte ydelserne ned, få folk i gang, så må de også mene det på samme måde med kontanthjælpsmodtagere. Jeg kan spørge: Kan kontanthjælpsmodtagerne forvente, at Dansk Folkeparti også vil sætte deres ydelser ret kraftigt ned til cirka samme størrelse?

Kl. 16:33

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Martin Henriksen (DF):

Nu håber jeg ikke, at det kommer som en overraskelse for hr. Leif Lahn Jensen eller for andre derude, at i forhold til at føre en stram udlændingepolitik står Dansk Folkeparti alene, og jeg vil vove den påstand, at det gjorde vi faktisk også, da der var en borgerlig regering, og den eneste grund til, at man førte en stram udlændingepolitik på en række områder, var, at det var man nødt til, fordi Dansk Folkeparti var støtteparti. Så det håber jeg ikke kommer som en overraskelse for nogen, der sidder og lytter med og følger debatten, for det er jo forholdene i virkelighedens verden, og det mener jeg sådan set også at den her debat har været med til at understrege.

Dansk Folkeparti har ikke nogen planer om at sætte kontanthjælpen ned. Det, Dansk Folkeparti har planer om – det er jo sådan set også det, beslutningsforslaget handler om – er, at vi sådan set siger, at hvis man kommer til det her samfund og ønsker at få del i de danske velfærdsydelser, det danske velfærdssamfund, som jo er blevet opbygget igennem generationer, så skal man yde noget til det danske samfund. Man skal gøre sin pligt, og når man har gjort sin pligt, når man har vist, at man kan bidrage til det danske samfund, så kan man komme og sige: Jeg har faktisk også nogle krav og nogle ting, som jeg gerne vil have fra det danske samfund. Så begynder det at give mening. Det, vi jo har i dag, er et system, hvor man fra dag et, hvis man kommer og får asylstatus, får adgang til de samme ting som danskere, der har bidraget til samfundet, og hvis familier har bidraget til samfundet gennem generationer, har adgang til. Det synes vi i Dansk Folkeparti principielt er forkert.

Kl. 16:34

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 16:34

Leif Lahn Jensen (S):

Jeg er godt klar over, at hr. Martin Henriksen helst ikke vil snakke om kontanthjælp, men det kommer hr. Martin Henriksen altså til, fordi der står i forslaget fra Dansk Folkeparti, og jeg citerer:

»Der er efter forslagsstillernes opfattelse solid dokumentation for, at indførelsen af starthjælpen og den lave introduktionsydelse i 2002 havde den positive effekt, at langt flere udlændinge kom i arbejde og blev selvforsørgende.«

Når man siger det, hvad er forskellen så på de her ydelser og kontanthjælpen? Når jeg så siger det, er jeg bare nødt til at sige til alle dem, der lytter til det her: Vi kan jo godt forvente, at Dansk Folkeparti også kan finde på at gøre det samme med kontanthjælpen. Hvis man ikke kan det, hvad er forskellen så?

Kl. 16:35

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 16:35

Martin Henriksen (DF):

Det var dog utroligt, at hr. Leif Lahn Jensen ikke kan forstå det. Der er da forskel på mennesker, som er danske statsborgere, og mennesker, som ikke er danske statsborgere. Der er forskel på en, der har lavet hele sit liv i Danmark, og hvis forældre og hvis bedsteforældre har levet deres liv i Danmark, og mennesker, der kommer til Danmark i dag. Det er der da. Der er da f.eks. den indlysende forskel, at de har levet deres liv forskellige steder ude i verden. Der er da den indlysende forskel, at den ene slags har bidraget til det danske samfund og til at opbygge det, og den anden slags har ikke bidraget. Det har ikke noget at gøre med, at man betragter dem, der ikke har bidraget til det danske samfund, som mindre værdige eller uværdige eller

noget som helst. Det har bare noget at gøre med virkelighedens verden. De har ikke været i Danmark hele deres liv, ergo har de heller ikke bidraget til Danmark hele deres liv. Det er da meget ligetil, og det er jo sådan set det, der er forskellen.

Så mener jeg også principielt, at der selvfølgelig er forskel på danske statsborgere og på udenlandske statsborgere, fordi hvis der ikke var det, så ville Danmark jo ophøre med at eksistere som nation, og det er vi jo nogle stykker der vil betragte som et problem. Sådan er vi i Dansk Folkeparti. Det kan godt være, at det er lidt svært for en socialdemokrat at forholde sig til den del. Det er jeg ked af hvis det er – oprigtig ked af og også lidt skræmt, vil jeg sige – men der skal selvfølgelig være forskel på, om man er dansk statsborger eller ikke er dansk statsborger.

Kl. 16:36

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Fru Johanne Schmidt-Nielsen, Enhedslisten.

Kl. 16:36

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Vi bevæger os jo sådan lidt uden for emnet, fordi ordføreren har sådan et stort behov for at diskutere asylpolitik. Men jeg har et spørgsmål: Kan ordføreren bekræfte, at der i de første par måneder af 2009, altså mens VKO sad på magten i Danmark, var en stigning i antallet af flygtninge, der kom her til Danmark på omkring 60 pct.?

Altså, mens VKO sad på magten, skete der det i de første måneder af 2009, at antallet af flygtninge, der kom til Danmark, steg med omkring 60 pct. Kan ordføreren bekræfte det, og kan ordføreren komme med et bud på, hvorfor der pludselig var sådan en stigning?

Kl. 16:37

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 16:37

Martin Henriksen (DF):

Nu har jeg ikke lige de tal i hovedet, men det, jeg kan bekræfte, er, at antallet af asylansøgere set over årene går op og ned. Der vil være visse perioder, hvor det er lidt stigende, og visse perioder, hvor det er lidt nedadgående.

Men det, jeg kan sige, er – og det kan man jo læse ud af tallene – at hvis man f.eks. går tilbage og kigger på de år i 1990'erne, der leder op til 2001-2002, og hvis man kigger på 00'erne, kan man jo se, at selv om der har været udsving i antallet af asylansøgere, der er kommet til Danmark, og antallet af asylansøgere, der er endt med at få asyl, så blev antallet i 00'erne holdt på et meget, meget lavt niveau i forhold til 1990'erne.

Man kan konstatere, at det, der er sket, siden den her regering er trådt til, er, at det er gået én vej, nemlig opad, med antallet af asylansøgere, der er kommet til Danmark. Og vi kan jo se i diverse udgaver af TV-avisen og TV 2 Nyhederne, at det altså er noget, der er en lang række følger af, bl.a. at man begår kriminalitet osv. Det er jo ikke dem alle sammen, der gør det, men desværre alt for mange. Det er sådan, det hænger sammen.

Selvfølgelig vil det være sådan, at hvis der er en eller anden konflikt ude i verden, vil der også komme nogle flygtningestrømme ud af den konflikt; alt andet ville jo være underligt. Men det er jo også sådan, at de asylregler og den asylpolitik, man har, samt de økonomiske vilkår og de faciliteter, man tilbyder, også har en indflydelse på, hvor mange der kommer til et land. Jeg mener faktisk, at det er det sidste, der er det vigtigste.

Kl. 16:39

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 16:39

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jeg synes faktisk, vi kom et lille stykke vej, for hr. Martin Henriksen fra Dansk Folkeparti anerkendte, at de vilkår, der er i verden omkring os, påvirker antallet af flygtninge, der søger til f.eks. Danmark og også alle mulige andre lande. Og jeg kan fortælle, at det, der skete i starten af 2009, hvor antallet af flygtninge, der kom til Danmark, steg med omkring 60 pct. i de første par måneder, var, at sikkerhedssituationen i Afghanistan betød, at der var en masse mennesker, der flygtede. Det er bl.a. Røde Kors, som peger på den sammenhæng.

Som sagt synes jeg bare – og det her er sådan set ikke et spørgsmål – at det er meget usagligt, når Dansk Folkeparti og hr. Martin Henriksen påstår, at stigningen i antallet af asylansøgere, der er kommet til Danmark i det sidste års tid, skulle skyldes den nuværende regerings politik. Som sagt er jeg villig til at give den skylden for alt muligt, men lige præcis sikkerhedssituationen i Somalia og Syrien mener jeg faktisk ikke man kan klandre beskæftigelsesministeren eller statsministeren for.

Kl. 16:40

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 16:40

Martin Henriksen (DF):

Altså, jeg synes jo, det usaglige består i, at regeringspartierne, og også lidt Enhedslisten, forsøger at tegne det billede, at det kun er krig og ufred ude i verden, der har en indflydelse på, hvor mange mennesker der kommer til Danmark og søger om at få asyl. Det mener jeg er det usaglige. Jeg forsøger sådan set at være saglig og sige, at der er mange ting, der spiller ind; det er der.

Men det vigtigste er sådan set den politik, som man fører fra Folketingets side. Beviset på det er jo de statistikker, som er kommet inden for de seneste 10 år, og som klart og tydeligt viser fru Johanne Schmidt-Nielsen og alle andre, der måtte lytte, at der rent faktisk skete et fald i antallet af asylansøgere, der kom til Danmark, og også i antallet af asylansøgere, der endte med at få asyl. Man kan jo bare se det i forhold til 2011. Da var der 3.806, der søgte om at få asyl, og ifølge de foreløbige tal for 2012 frem til oktober måned, er der 4.862, som har søgt om at få asyl. Så der er en forskel. Selvfølgelig er der det.

Kl. 16:41

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Så er det hr. Jens Joel fra Socialdemokraterne for en kort bemærkning.

Kl. 16:41

Jens Joel (S):

Tak for det, og undskyld, hvis det er min manglende kognitive kapacitet, der udgør problemet her, men jeg er simpelt hen forvirret over, hvad det er, Dansk Folkepartis ordfører her fremfører. Altså, man hører, at den særligt lave ydelse skulle være for at få folk i arbejde. Det er åbenbart en særlig ting, der gør sig gældende her for bestemte grupper, for ellers ville man argumentere for, at overførslerne generelt skulle sættes ned. Man hører også, og det er jo et helt andet argument, at det handler om, hvorvidt man har fortjent det, hvorvidt man har været en del af samfundet.

Der kunne jeg godt tænke mig at spørge, om det, at man rejser 3 måneder eller 2 år eller 5 år til et andet land ligesom betyder, at man så ikke, fordi man ikke har betalt skat i den periode, kan komme tilbage og blive en del af det danske samfund. Og så sagde ordføreren noget lidt interessant: Der skal være forskel på danske statsborgere og folk, der ikke er danske statsborgere. Så er jeg nødt til at spørge:

Hvordan kan det så være, at ordføreren har fremsat et beslutningsforslag, som også rammer danske statsborgere, som f.eks. tager et år til Australien?

Kl. 16:44

Kl. 16:42

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 16:44

Martin Henriksen (DF):

Jeg ved godt, det kan være kompliceret for Socialdemokraterne, når der er to-tre argumenter for ens forslag. Jeg ved godt, at man normalt fra socialdemokratisk side sådan gør sig umage med at have *et* slogan, og så er det ligesom det – »En Fair Løsning«, og hvad det ellers hedder – og så går man til valg på det, og så holder det ikke og sådan noget. Men der er altså flere argumenter fra Dansk Folkepartis side.

Det er sådan set rigtigt nok, at det her forslag, hvis det blev vedtaget, også ville gælde for danske statsborgere. Men så er der bare den forskel – og man kan jo godt kalde det for en indirekte forskelsbehandling – at langt de fleste danske statsborgere jo bor i Danmark, arbejder i Danmark, opholder sig i Danmark. Det gør de fleste danske statsborgere; det håber jeg at Socialdemokratiet er opmærksom på.

Så er det sådan, at folk, der kommer til Danmark udefra, som udgangspunkt – det håber jeg også at Socialdemokratiet er opmærksom på – *ikke* bor i Danmark, arbejder i Danmark, opholder sig i Danmark. Ja, det kan godt være, det bliver lidt teknisk, men sådan er det jo rent faktisk. Derfor vil det jo være sådan, at de bliver ramt på en anden måde af reglerne end danske statsborgere. Grunden til, at det er sådan, er jo, at da vi i sin fra Dansk Folkepartis side var med til at indføre det her, var det, fordi den tidligere borgerlige regering sagde, at hvis man skal lave den forskel, som vi i Dansk Folkeparti synes det er rimeligt at lave, så må man gøre det på den måde, som man har indrettet det på her, og det er også den måde, der bruges i det beslutningsforslag, vi har fremsat her. For ellers ville det være i strid med de internationale konventioner.

Der har Dansk Folkeparti faktisk taget det hensyn til Folketingets øvrige partier, at vi har lavet et beslutningsforslag, der faktisk lever op til formålet og samtidig er i overensstemmelse med de internationale konventioner. Så det er bare om at slå til!

Kl. 16:43

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Hr. Jens Joel.

Kl. 16:43

Jens Joel (S):

Så blev jeg muligvis lidt klogere, for så handler det altså om, at man, hvis man ikke havde været bundet af internationale konventioner, sådan set hellere ville have været fri for den der lidt irriterende binding, der ligger i de internationale konventioner. Man ville sådan set hellere have haft et forslag, hvor det var sådan, at folk kunne bo i Amerika i 20 år, men hvis de var danske statsborgere, kunne de komme tilbage og nyde godt af det velfærdssamfund, det fællesskab, vi er en del af, hvorimod hvis folk kommer hertil udefra, kommer de ikke til det.

Så er jeg måske alligevel blevet en lille smule klogere på, hvordan Dansk Folkeparti ser politikudviklingen, og jeg er da så bare glad for, at vi har nogle internationale konventioner, som sikrer, at man faktisk ikke kan forskelsbehandle på baggrund af etnicitet og andre ting, i forhold til hvad man er berettiget til i et retssamfund som det danske.

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Martin Henriksen (DF):

Det er jo der, det begynder at blive plat, når hr. Jens Joel siger, at man ikke må diskriminere på baggrund af etnicitet. Altså, jeg har slet ikke nævnt etnicitet heroppe fra Folketingets talerstol. Det står ikke nævnt i vores beslutningsforslag.

Det, vi mener i Dansk Folkeparti – og det kan godt være, det også kommer som en overraskelse for Socialdemokraterne, men så lad os slå det fast – er, at man jo altså godt kan være mørk i huden og være dansk statsborger. Det er der ikke noget problem i. Derfor er det jo ikke et beslutningsforslag, der handler om etnicitet. Det her er et beslutningsforslag, hvor vi inden for de internationale konventioner gør det, at vi indirekte – og dermed også i virkelighedens verden – laver en forskel på danske statsborgere og folk, der kommer hertil, sådan at vi siger, at danske statsborgere sådan set har ret til den fulde palet af sociale ydelser, hvis de har brugt det for. Men folk, der lige er kommet til Danmark, skal altså være her i et stykke tid og gøre sig fortjent til f.eks. kontanthjælp eller børnecheck, før de kan få adgang til det samme som danske statsborgere, hvis familier igennem generationer har været med til at opbygge det danske samfund.

Vi synes i Dansk Folkeparti, at man selvfølgelig skal tage hensyn til sådan noget. Det ved jeg godt at Socialdemokraterne synes at man ikke skal, men det må man jo så forklare den undrende befolkning.

Kl. 16:45

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Så er det fru Liv Holm Andersen fra Radikale Venstre.

Kl. 16:45

Liv Holm Andersen (RV):

Tak for det. Jeg kunne godt tænke mig lige at høre lidt mere om de her flygtningestrømme, for jeg synes ærligt talt, det er lidt uklart fra ordføreren oppe på talerstolen. F.eks. kunne ordføreren ikke rigtig huske nogen konkrete tal, og det synes jeg bare er lidt usagligt, når det er det, man står og bygger hele sin argumentation op omkring.

Jeg har til gengæld nogle konkrete tal: I 2002, hvor starthjælpen blev indført, kom der 6.000 asylansøgere til Danmark, i 2009 knap 4.000 og i 2010 godt 5.000. I 2012 ser det også ud til, at der ved udgangen, som er lige om lidt, er kommet godt 5.000. Jeg ved ikke helt, hvad der er forskellen på tallene, da vi havde starthjælpen, og tallene nu. Jeg synes ikke rigtig, det ser ud til, at der er nogen. Så vil ordføreren ikke prøve at uddybe det en smule?

Kl. 16:46

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 16:46

Martin Henriksen (DF):

Det vil jeg meget gerne. 2002, som fru Liv Holm Andersen havde de første tal fra, var jo der, hvor man faktisk lavede aftalen om den stramme asyl- og udlændingepolitik, og den fik så effekt i årene derefter. Det kan man slå op i de der statistikker og kigge på. Det ved fru Liv Holm Andersen også, hvis fru Liv Holm Andersen sidder og kigger på dem lige nu, og så kan den radikale ordfører jo bekræfte det, jeg har sagt heroppe. Sådan forholder det sig. Det er virkeligheden.

Fru Liv Holm Andersen kan også gå tilbage til 1990'erne og kigge på, hvor mange der søgte om at få asyl, og hvor mange der rent faktisk fik asyl. Man kan f.eks. gå 5 år tilbage i 1990'erne eller 10 år

tilbage, og så kan man tage de 10 år og holde det op imod 00'ernes asyl- og udlændingepolitik, og så kan man se forskellen. Man kan også gå ind og kigge på, hvilken udvikling der har været, siden den her regering trådte til, og der har været én udvikling: Det er gået én vej, og det er opad, med asyltallet.

Kl. 16:47

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Fru Liv Holm Andersen.

Kl. 16:47

Liv Holm Andersen (RV):

Men det virker bare stadig væk lidt underligt at stå og sammenligne tal, når man ikke rigtig vil ud med tallene. Det kan jeg sgu ikke rigtig bruge til noget.

Men jeg kunne godt tænke mig stadig væk at høre forskellen på tallet fra 2010, som er godt 5.000, og tallet fra 2012, som er godt 5.000, det sidste tal, hvor starthjælpen er afskaffet, og det første, hvor starthjælpen stadig var der. Altså, jeg kan ikke forstå, at det, der skal være den afgørende forskel, er, om man har starthjælp eller ej, for det er åbenlyst nogle andre ting, der gør sig gældende. For når vi sammenligner 2010 med 2012, er der ingen forskel i antal. Det må ordføreren da simpelt hen kunne se.

Kl. 16:48

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Det er jo rart med en god debat, men jeg må minde om, at man skal passe på sit sprog i Folketingssalen.

Så er det ordføreren.

Kl. 16:48

Martin Henriksen (DF):

Altså, vi kan jo godt stå og hive tal frem for forskellige år. Jeg kan jo tage tallet for 2008, som lå på 2.409, der søgte om at få asyl. Jeg kunne også tage tallet for 2009, som lå på 3.855, der søgte om at få asyl i Danmark. Og så kan jeg tage det foreløbige tal for 2012 – altså, vi er ikke færdige med 2012 endnu – som går til og med oktober måned, hvor det er 4.862. Regeringen vurderer selv, at man når op på ca. 6.000 asylansøgere, og det er altså – nu gør jeg bare opmærksom på det i al stilfærdighed – hvis regeringens egen prognose holder, det højeste antal asylansøgere, der er kommet til Danmark i 10 år. Sådan er det.

Kl. 16:49

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Så er det fru Lotte Rod fra Radikale Venstre.

Kl. 16:49

Lotte Rod (RV):

Jeg vil gerne følge op på hr. Jens Joels spørgsmål, for jeg kunne simpelt hen ikke høre, at hr. Martin Henriksen svarede på det. Det, jeg stadig væk er i tvivl om, er: Hvad er det, der er Dansk Folkepartis argument for at have så lave fattigdomsydelser? Er det enten, at man mener, det får folk i arbejde, eller er det, at man ikke mener, at en bestemt gruppe fortjener at få det, som andre får, fordi folk i den gruppe ikke har været i landet hele deres liv?

Kl. 16:49

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 16:49

Martin Henriksen (DF):

Der er faktisk tre hovedargumenter. Det første er, at det begrænser tilstrømningen til Danmark. Det synes vi er ret vigtigt, fordi antallet,

der kommer til Danmark, betyder noget i forhold til muligheden for at integrere dem, der kommer, og dem, der er her.

Så kan vi se, at af dem, der kommer hertil, og af dem, der så ender med at få asyl, er der flere af dem, der kommer i arbejde, hvis vi har starthjælpen. Det betyder, at dem, der så trods alt kommer, vil have en bedre mulighed for at blive integreret, fordi de kommer ud på arbejdsmarkedet.

Så er der det tredje argument, som er det rent principielle, nemlig at vi synes, det er urimeligt, at danskere, som har bidraget til samfundet igennem et helt liv, lige pludselig bliver ligestillet med mennesker, som kommer hertil, og som fra dag et har adgang til f.eks. fuld kontanthjælp og har adgang til fuld børnecheck.

Så det er de tre hovedargumenter, vi har fra Dansk Folkepartis side, og det burde altså sådan være til at have et overblik over.

Kl. 16:50

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Fru Lotte Rod.

Kl. 16:50

Lotte Rod (RV):

Når det her gør en forskel, er det jo, fordi man må tage konsekvenserne af den måde, man argumenterer på. Og hvis det for Dansk Folkeparti er det vigtigste argument, at det er, fordi det skal få mennesker i arbejde, så må man jo tage konsekvensen af det og sige, at så må kontanthjælpen i øvrigt sættes ned. Hvis man derimod mener, at hovedargumentet er, at det er, fordi folk ikke har gjort sig fortjent til det – og der må jeg bare følge op på det, som fru Johanne Schmidt-Nielsen også sagde, nemlig at vi taler om en gruppe, som er flygtet hertil, og som af gode grunde derfor ikke har været i Danmark hele deres liv og har kunnet bidrage til landet – så er det jo ren diskrimination.

Så derfor må Dansk Folkeparti jo melde klart ud: Handler det her om, at man generelt vil sætte kontanthjælpen ned, fordi man vil piske folk i arbejde, eller handler det egentlig om, at man ønsker at diskriminere en bestemt gruppe borgere?

Kl. 16:51

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 16:51

Martin Henriksen (DF):

Det kan godt være, det er, fordi jeg ikke forklarer mig tydeligt nok. Jeg ved godt, at man som politiker, det lærer vi jo så mange steder, skal tilstræbe, at man holder sig til ét argument og enkle sætninger og sådan noget, men altså, jeg vil alligevel prøve en gang til – det fremgår altså også af vores beslutningsforslag.

Man kan se, hvis man læser det igennem, at vi bl.a. mener, at man skal genindføre starthjælpen, fordi det har en effekt på antallet af udlændinge i beskæftigelse. Det er det andet afsnit. I det fjerde afsnit står der, at vi mener, at man skal genindføre starthjælpen, fordi det har en effekt på antallet af udlændinge, der kommer til Danmark. Og så har jeg også heroppefra redegjort for, at vi synes, der er noget principielt forkert i, at mennesker, som ikke har bidraget til det danske samfund, fra dag et får adgang til de samme ydelser som danske statsborgere.

Jeg synes, de skal bidrage til det danske samfund, og efter et stykke tid, når de har vist, at de har bidraget positivt, synes jeg man skal lukke op, så de får mulighed for at få adgang til danske velfærdsydelser. Det synes jeg er en god måde og en rimelig måde at indrette det danske samfund på, og jeg forstår egentlig ikke, at andre mennesker i det her Folketing ikke kan tilslutte sig de principper, som vi har fra Dansk Folkepartis side. Man skal huske på, at der jo er tale om mennesker, som kommer hertil og beder om hjælp, og at

deres sag bliver behandlet af de danske myndigheder. Og de danske myndigheder siger: O.k., fair nok, vi anerkender, at du er forfulgt, så vi giver dig lov til at være i Danmark.

Men vi behøver jo ikke også give så høje sociale ydelser, samtidig med at vi giver dem lov til at være i Danmark.

Kl. 16:52

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik. Og hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 16:53

Meddelelser fra formanden

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, fredag den 14. december 2012, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 16:53).